

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

Educație pentru dezvoltare durabilă a României

PUBLICAȚIE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„Educație pentru dezvoltare durabilă a României
- în context european”

ediția a XIII-a

ISSN 2501 – 3300

ISSN-L 2069 – 296X

*"Omul poate deveni om numai prin educație. El nu e nimic decât ceea ce face educația din el."
(Immanuel Kant)*

*„Așadar, am avea nevoie de o intelectualitate care să lupte pentru interesul național al
României.” (Prof.dr. Radu Baltasiu, Directorul CESPE¹ al Academiei Române)
„O elită instruită de către colonizatori este principalul dușman al poporului său”
(Mahatma Gandhi)*

Alba Iulia

¹ CESPE Centrul European de Studii în Probleme Etnice

2021 CUPRINS

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: office@ccdab.ro

Director:

Prof. Vasilca Doina Carmen

Redactor șef: prof. Oros Ligia Elena

Redactori: prof. Treger Bianca,
prof. Nandrea Maria, prof. Crișan Monica,
bibliotecar Onișoru Viorica

Tehnoredactare: aj. analist programator
Popa Ioan, secretar Ota Silvia

Economist: Ec. Bărdăhan Ioana

© Autorii, conform legislației în vigoare,
răspund în fața legii, în ceea ce privește
plagiul sau orice altă formă de atingere a
dreptului de autor.

**Și să nu uităm!: Când rătăcești,
pentru a-ți regăsi drumul,
te întorci de unde ai plecat!**

Secțiunea I. REFERATE ȘI COMUNICĂRI

1. VIITORUL EDUCAȚIEI, BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE ÎN ROMÂNIA?, prof. înv. preșcolar ANGHEL ELENA-ANDREA **06**
2. DEZVOLTARE DE DURATĂ PRIN IMPLICAREA COMUNITĂȚII, prof. BĂLAN ANCA **07**
3. NOI PERSPECTIVE ALE UNUEI EDUCAȚII DE CALITATE, prof. BĂLĂNOIU GEORGIANA-MARIA **08**
4. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI ȘI GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR, prof. înv. primar BORA DIANA, STOICA LILIANA DIANA **10**
5. TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI, prof. înv. preșcolar CHIRA MIHAELA IOANA, PAVEN RODICA **11**
6. DEZVOLTAREA DURABILĂ ÎN PROGRAMELE DE GEOGRAFIE PENTRU LICEU, prof. CIUREAN CODIN **13**
7. TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI, prof. DINIȘ-ADAM CRISTINA **15**
8. CUNOAȘTEREA ELEVILOR DIN CLASA PREGĂTITOARE, ETAPĂ PREMERGĂTOARE NECESARĂ ÎN PROCESUL DE EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ, prof. înv. primar DODU ANDREEA-LIANA **18**
9. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ, prof. înv. primar DULĂU CAMELIA-ADRIANA **21**
10. GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR, prof. înv. preșcolar DUMITRAȘ ANDREEA-NICULINA **23**
11. ABORDAREA ÎNVĂȚĂRII DIN PERSPECTIVA CELOR OPT COMPETENȚE CHEIE, prof. înv. primar ENESCU LUMINIȚA ANA **25**
12. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE, prof. înv. primar PETRU MIHAELA, FRĂȚILĂ CRINA **26**
13. EDUCAȚIA TIMPURIE ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII DURABILE A PERSONALITĂȚII, prof. înv. preșcolar GAVRILESCU EMILIA-DORINA **29**
14. ROLUL PROFESORULUI ÎN ÎNVĂȚAREA ÎN SISTEM ONLINE SAU FAȚĂ ÎN FAȚĂ, prof. înv. primar GURAN LILIANA GABRIELA **31**

15. SĂ PREDĂM PENTRU TINERII DE AZIL, prof. HAMORSZKI ANDREEA	33	PERSPECTIVA CELOR OPT COMPETENȚE CHEIE, prof. învă. primar SZILAGYI-TOMOIU MIHAELA	
16. METODETELE DIDACTICE SAU ÎNVĂȚAREA DE TIP ACTIV, prof. IANCU IULIANA	34	32. IMPORTANȚA EDUCAȚIEI DE CALITATE, NU CANTITATE, ÎN ROMÂNIA, elev LODROMAN TUDOR, prof. TODORAN-FER MONICA	70
17. EDUCAȚIA-RESURSĂ DE BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI, prof. IENEI CSILLA	37	33. ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE ȘCOLARĂ, prof. TREGER BIANCA MARIA	72
18. IMPORTANȚA PROIECTELOR, ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAȚIE, PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI, prof. învă. primar KUPAS MONIKA	40	34. EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI, elev TODESCU MĂDĂLINA prof. VIZITIU ANIELA	73
19. IMPORTANȚA EVALUĂRII INIȚIALE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ, prof. învă. primar LOW DELIA SIMONA	43	35. EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI, prof. învă. preșcolar VOAIDEȘ MINODORA	74
20. EDUCAȚIA TIMURIE - ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOSTRI, prof. învă. preșcolar SOPORAN CORNELIA, MIF DELIA EMILIA	44		
21. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ, FACTORUL CHEIE AL EDUCAȚIEI ÎN SECOLUL XXI, prof. învă. primar MOLDOVAN MIRELA	48		
22. ABILITĂȚILE SOCIALE ALE PROFESORULUI ÎN REUȘITA EDUCAȚIEI, prof. MORARU BIANCA DELIA	50		
23. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI ȘI GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR, prof. NEAGA ALEXANDRA-MĂDĂLINA, BELCIUG RUXANDRA-MARIA	52		
24. ASIGURAREA ACCESULUI LA ENERGIE ACCESIBILĂ, SIGURĂ, SUSTENABILĂ ȘI CURATĂ PENTRU TOȚI, elev RUSANDRU ALEXANDRA ELENA, prof. OPINCARIU-MIHINDA MIHAELA	53		
25. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ, prof. învă. preșcolar OPREA VASILICA-LOREDANA	55		
26. DIGITALIZAREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI DEZVOLTAREA DURABILĂ, prof. OROS LIGIA ELENA	57		
27. EDUCAȚIA-FACTOR IMPORTANT ÎN PROCESUL DE DEZVOLTARE DURABILĂ. PROIECTE DERULATE ÎN SCOALĂ UTILE DEZVOLTĂRII DURABILE A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI, prof. POP DELIA ANCA	58		
28. EDUCAȚIA ONLINE - PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII, prof. POPOVICIU CORINA DANIELA	60		
29. COPIII, PRIETENII ALBINELOR, prof. învă. primar PRESECAN SABINA ADRIANA	64		
30. EDUCAȚIA CA RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI, prof. învă. preșcolar SÂRBU ADELA	66		
31. ROLUL DE FACILITATOR AL PROFESORULUI ÎN ABORDAREA ÎNVĂȚĂRII DIN	68		
		SECȚIUNEA II.	
		PROIECTE, PARTENERIATE	
		SCHIMBURI DE EXPERIENȚĂ-	
		EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ, DE	
		CREATIVITATE DIDACTICĂ	
		36. CUFĂRUL CU TRADIȚII, prof. DROGOȚEL VIORICA, VĂSUȚI NICOLETA PARASCHIVA	78
		37. EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ LA ORELE DE ȘTIINȚE, prof. LUP MARIA	80
		38. MESERII STRĂVECHI – OLĂRITUL, prof. învă. primar MAIER ANA-MARIA	82
		39. ARGUMENTAȚIE PRIVIND CUNOAȘTEREA COMUNITĂȚILOR LOCALE ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII DURABILE PRIN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE LA CLASELE PRIMARE, prof. învă. primar MIRICESCU MARIA SILVIA	86
		40. EXPERIENȚA CERN UN INTERSHIP VĂZUT PRIN OCHII UNEI PARTICIPANTE, elev SIMIAN MARIA CRISTINA, prof. MUREȘAN LUMINIȚA CODRUȚA	89
		41. STEM EDUHACK 2.0: O EXPERIENȚĂ INTERNAȚIONALĂ DESFĂȘURATĂ ÎN BIROUL DE ACASĂ, elev LEAH RALUCA, SIMIAN MARIA CRISTINA, prof. MUREȘAN LUMINIȚA CODRUȚA	92
		42. SIGURANȚA ÎN MEDIUL ONLINE, prof. MUREȘAN LAURA ELENA	95
		43. DEȘEURI REZULTATE ÎN URMA PRELUCRĂRIILOR MECANICE, prof. OGNEAN DIANA-MARIA	97
		44. PROIECT CULTURAL-ARTISTIC „LA MULȚI ANI ROMÂNIA”, prof. OLTEAN SABINA LARISA	100
		45. DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR, prof. OSTAHE CONSTANTIN-NARCIS	103
		46. TEHNOLOGII DE ADMINISTRARE A CONȚINUTULUI, prof. OSTAHE CONSTANTIN-NARCIS	104
		47. „VIVA LA MUSICA!” ACORD DE PARTENERIAT PENTRU EDUCAȚIE, prof. PĂCURAR ALEXANDRA-LIVIA	106

48. PROIECT EDUCAȚIONAL „RECICLĂM - LUCRURI FRUMOASE REALIZĂM”, prof. înv. primar PETRUȚA LILIANA VICTORIA	108	- ACCES LA SUCCES!” (STAS), prof. SIMION CONSTANTIN ADRIAN	
49. REALIZAREA UNUI TEST LA MODULUL ANALIZĂ ECONOMICO-FINANCIARĂ CU AJUTORUL APLICAȚIEI „SOCRATIVE”, prof. POPA VICTORIA	109	51. APA, UN DAR NEPREȚUIT, prof. înv. primar SUCIU MARIA-DOINA	115
50. ASPECTE FINANCIARE PRIVIND IMPLEMENTARE APROIECTULUI „ȘANSA TA	112	52. CREANGĂ ... EUROPEAN (DRAMATIZARE ȘI RESPECTAREA DREPTURILOR COPILULUI), prof. TICU ANA-MARIA	118

SECȚIUNEA I. REFERATE ȘI COMUNICĂRI

VIITORUL EDUCAȚIEI, BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE ÎN ROMÂNIA?

Prof. Anghel Elena Andreea, GPN Cândești, jud. Neamț

*„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea.
Nelson Mandela*

Educația este un drept al omului, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și ajută capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea duce la o schimbare a gândirii oamenilor, ajutând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai liniștită și mult mai dezvoltată, îmbunătățind astfel calitatea vieții.

Educația pentru dezvoltare durabilă impune o reorientare a sistemului curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, o expunere a noilor direcții de dezvoltare. Elevii și studenții trebuie să știe ce este o dezvoltare durabilă, ce implică ea, și care ar fi consecințele ei. Toți elevii și studenții trebuie să participe activ la formarea dezvoltării durabile, să ajute comunitatea să devină mai puternică, să facă față activităților ce vor urma. Este importantă sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă, acestea ducând la formarea educației formale, inclusiv la formarea adulților.

Obținerea unei educații durabile include, prin urmare, recunoașterea problemei, ca mai apoi să se aloce resurse, ca acestea să funcționeze în proiectarea de proiecte educative, parteneriate educative, parteneriate la nivel public cât și privat. Educația, în scopul dezvoltării durabile, urmărește: creșterea între bunăstarea oamenilor, economia și protecția mediului înconjurător, crește moștenirea culturală, a diferitelor culturi, a justiției.

În România, pe parcursul ultimului deceniu, activitățile legate de dezvoltarea durabilă s-au extins în permanență, fiind centrate pe campanii specifice, proiecte diverse, parteneriate între autoritățile locale, ONG-uri, sectorul privat, școli, licee, universități, precum și Ministerul Educației Naționale. Școlile joacă un rol important în a se asigura că generațiile viitoare devin ceea ce vor să fie, își însușesc cunoștințe și competențe ce vor ajuta mai târziu România să se dezvolte din toate punctele.

Dacă s-ar investi mai mult în educația copiilor, am ajunge la un nivel la care am putea să vorbim despre o dezvoltare durabilă de lungă durată în România. Totodată includem dezvoltarea economiei, eradicarea foamei, un sistem de sănătate mai bine dezvoltat. Asigurarea accesului universal la servicii de informare, educare și consiliere pentru promovarea prevenției și adoptarea unui stil de viață fără riscuri cu ajutorul educației va fi un real succes.

Conform UNESCO, educația pentru Dezvoltare Durabilă reprezintă „un instrument cheie pentru realizarea ODD-urilor”. Dezvoltarea Durabilă reprezintă o punte bazată pe etică și educație pentru Dezvoltare Durabilă. Această educație trebuie să devină parte integrantă a calității educației, inerentă conceptului învățării continue. Aici putem vorbi de educația bazată pe nevoile fiecărui copil, folosind modernizarea sistemului de învățământ, a etapelor de predare-învățare noi. Supravegherea procesului educațional ar fi cea mai bună soluție pentru a ajuta România să aibă o dezvoltare durabilă așa cum ne dorim. Totodată, supravegherea trebuie făcută la trei niveluri: de proces, de rezultate și de impact. Dacă vom ajunge să ne dezvoltăm așa cum dorim putem spune că în procent de 90% educația a fost cea care a contribuit cel mai mult.

Bibliografie:

Salade, D., „Dimensiuni ale educației”, Editura didactică și pedagogică, București

Platon, V. „Dezvoltarea Durabila în Uniunea Europeana si România: analiza comparativa, București
<http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/dd-ro/>

DEZVOLTARE DE DURATĂ PRIN IMPLICAREA COMUNITĂȚII

Prof. Bălan Anca, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Educația pentru dezvoltare durabilă aduce o nouă motivare actului educațional, dând posibilitate „actorilor” implicați în actele educaționale să participe creativ la găsirea variantelor și evaluarea alternativelor pentru un viitor sustenabil. O schimbare în mentalitățile oamenilor, care să potențeze capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă și care crește calitatea vieții, începe din familie și din școală.

Îmbunătățirea capacității indivizilor, a grupurilor, a comunităților, de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile este în primul rând viziunea unei educații pentru comunitate prin care creștem conștiința membrilor ei și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente care să transforme această perspectivă în realitate. Comunitatea este unitatea de baza a societății. Similar părțicelilor unui mozaic, comunitățile determină societatea în ansamblu. O comunitate activă, vie, implicată are oameni implicați, creativi, al căror interes comun este creșterea și dezvoltarea societății umane. În acest context, școlii îi revine rolul de “organizator social”, promotor al parteneriatelor comunitare ce pot redefini și reconstrui societatea pentru valori și repere.

Educația pentru dezvoltare durabilă, fiind un subiect de interes comun, poate fi realizată numai într-o echipă interdisciplinară, printr-un efort comun, într-un proiect în care fiecare își aduce propria contribuție, cu calitățile și defectele pe care le are. Relaționarea cu alți parteneri este esențială și necesară pentru crearea de oportunități de învățare în societate, dar și a unui mediu educațional ce cuprinde elemente de bază, precum: viziune, planificare, acțiune și reflecție, adresându-se unor subiecte și probleme din viața reală. Proiectele de voluntariat, proiectele Junior Achievement axate pe activități *learning by doing* și *project based* simulează situații din viața reală și ajută în pregătirea copiilor dar și a profesorilor deopotrivă pentru viitor. Orice inițiativă de celebrare a unei zile speciale (ziua mediului, ziua persoanelor cu dizabilități, ziua persoanelor vârstnice, etc), orice demers de îmbunătățire a calității vieții în comunitatea noastră (repararea unui trotuar, marcarea unei treceri de pietoni, dotarea școlii cu diferite lucruri de care elevii au nevoie etc) toate acestea sunt proiecte comunitare. Pentru a învăța cum să fie cetățeni, elevii trebuie să acționeze ca cetățeni². Prin urmare, educația trebuie să conecteze subiectul cu locurile în care trăiesc elevii și problemele care ne afectează pe toți.

Garantarea unei educații de calitate și promovarea oportunităților de învățare de-a lungul vieții pentru toți și Dezvoltarea orașelor și a așezărilor umane pentru ca ele să fie deschise tuturor, sigure, reziliente și durabile sunt două dintre obiectivele Strategiei pentru Dezvoltarea durabilă a României³. Aceasta atinge puncte, precum: creșterea conexiunii între bunăstarea oamenilor, economie și protecția mediului înconjurător, creșterea și înțelegerea propriei moșteniri culturale, îmbunătățirea disponibilitatea și motivația de a participa și influența luarea deciziilor în calitate de cetățeni și membri ai comunității. Responsabilitatea și solidaritatea sunt valori pe care ni le însușim cel mai bine dacă le exersăm. Fiecare dintre cauzele în care elevii sunt implicați contribuie la transformarea lor în cetățenii responsabili și solidari cu cei din comunitatea lor, cetățenii pe care ni-i

² <https://oanavoicu.ro/educatia-prin-comunitate/>

³ <https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf>

dorim atunci când vor fi adulți. Cu atât mai mult în cazul elevilor din clasele primare, atunci când sunt la vârsta la care pot „deprinde binele” foarte ușor.

Educația pentru dezvoltare durabilă impune o reorientare a sistemului curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile, dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind o varietate de abilități vocaționale și influențând atitudinile și comportamentul copiilor. O astfel de propunere curriculară opțională, cu valoare formativă evidentă pe linie psiho-comportamentală, spirituală, comunitară este programa disciplinei opționale *Pregătiți pentru viață. Educație pentru viață și comunitate*⁴.

Cea mai valoroasă parte a proiectelor comunitare este transmiterea mesajelor din spatele cauzei în care ne implicăm și oamenii care se strâng în jurul valorilor cauzei. De aceea, cea mai mare parte a efortului în cadrul unui proiect comunitar este cel de comunicare: să transmitem motivele pentru care este importantă cauza noastră, să aducem cât mai mulți oameni alături de noi, să facem o cât mai mare parte din comunitate să creadă în valorile cauzei. Timpul a demonstrat că, oamenii își pierd interesul de a face un anumit lucru dacă nu sunt stimulați. Astăzi se învață mai mult pentru că trebuie, pentru că este necesar, nu din plăcerea de a afla ceva nou, iar noțiunile acumulate se păstrează pentru un timp foarte scurt, prin urmare nu putem vorbi de dezvoltare durabilă. Educația este un proces continuu, nu ne naștem învățați, căpătăm cunoștințe pe parcurs, cunoștințe pe care și noi la rândul nostru le vom transmite mai departe elevilor noștri, dar dacă nu facem ceva, să ne creăm nouă înșine un viitor sustenabil, să creăm o „bază” durabilă, ca să putem să ne gândim la viitorul urmașilor noștri. Într-adevăr viitorul este incert, dar totul depinde numai de noi să ne asigurăm că totuși vom avea un viitor, că ne vom putea susține și îmbunătăți calitatea vieții, satisfacându-ne nevoile, fără a periclita însă mediul înconjurător, de la care, dacă am ști cum să profităm și cum să-l protejăm, am primi mai mult. Prin urmare, o importanță deosebită este să ne asigurăm că tinerele generații își modelează orizontul cultural și profesional respectând valorile dezvoltării de lungă durată și competenței instituționale, precum și ale eticii și simțului datoriei.

NOI PERSPECTIVE ALE UNEI EDUCAȚII DE CALITATE

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria, Școala Gimnazială Novaci, jud. Gorj

La 25 septembrie 2015, Adunarea Generală ONU a adoptat Agenda 2030 pentru Dezvoltarea Durabilă (UN, 2015). Acest nou cadru global pentru redirecționarea umanității către o cale sustenabilă a fost dezvoltat ca urmare a Conferinței Națiunilor Unite privind Dezvoltarea Durabilă (Rio+20) din Rio de Janeiro, Brazilia, din iunie 2012, într-un proces de trei ani care implică Statele Membre ONU, studii naționale angajând milioane de oameni și mii de actori din toată lumea.

Pentru atingerea acestor obiective, fiecare trebuie să-și îndeplinească partea sa: guvernele, sectorul privat, societatea civilă și fiecare om din lume. Se așteaptă din partea guvernelor să își asume răspunderea și să stabilească un cadru național, politici și măsuri pentru implementarea Agendei 2030.

Trăsături cheie ale Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă sunt universalitatea și indivizibilitatea. Ea se adresează tuturor țărilor – de la Sudul Global la Nordul Global – ca țări țintă. Toate țările care subscriu la Agenda 2030 trebuie să-și alinieze propriile lor eforturi de dezvoltare cu scopul de promovare a prosperității, protejând în același timp planeta pentru a realiza o dezvoltare sustenabilă.

În România, îndeplinirea unor astfel de obiective presupune schimbări majore în ceea ce privește mentalitatea tuturor cetățenilor. Vechiul sistem de învățământ specific perioadei comuniste

⁴ <https://lifelearning.ro/proiecte/>

încă a rămas adânc întipărit în modul de gândire al românilor, al mentalității lor. Strictețea, rigurozitatea și seriozitatea abordării educației din timpul regimului condus de Nicolae Ceaușescu nu au dispărut prea ușor din ”memoria” și modul de viață al românilor.

Educația pentru Dezvoltare Durabilă este abordată transversal în curriculumul formal din învățământul preuniversitar din România, însă și în activitățile extracurriculare și extrașcolare (îndeosebi în cadrul programului național *Școala Altfel*).

Temele cheie privind dezvoltarea durabilă abordate includ, printre altele, reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea de gen, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii.

Educația pentru Dezvoltare Durabilă se realizează nonformal și informal și prin numeroasele parteneriate pe care MEN le are cu autorități publice centrale și locale, operatori economici și ONG-uri. Tematicile acestor parteneriate, în ceea ce privește învățământul preuniversitar se referă la reducerea sărăciei, drepturi civile și responsabilități sociale la nivel local/regional/global, drepturile copilului, egalitate și diversitate, toleranță și respect, dezvoltare rurală și urbană, protecția mediului, managementul resurselor naturale.

Îmbarcarea pe calea dezvoltării sustenabile va necesita o transformare profundă a felului în care gândim și acționăm. Pentru a crea o lume mai sustenabilă și pentru a ne angaja la problemele legate de sustenabilitate, indivizii trebuie să devină factori de schimbare pentru sustenabilitate. Ei au nevoie de cunoștințe, aptitudini, valori și atitudini care să-i împuternicească să contribuie la dezvoltarea sustenabilă. De aceea, educația este crucială în realizarea dezvoltării durabile.

Pentru o dezvoltare durabilă eficientă, educația trebuie tratată cu multă atenție, seriozitate, dar mai ales, responsabilitate maximă, atât din partea cadrelor didactice, cât și a elevilor, studenților, părinților. Actul educațional trebuie susținut și sprijinit intens pe parcursul anilor următori, întrucât de calitatea educației generațiilor viitoare va depinde și calitatea modului de viață al urmașilor noștri.

O educație de calitate ne va oferi tuturor un trai decent, fără lipsuri prea mari, sănătatea și bunăstarea omului fiind pe primul plan, iar problemele majore actuale, precum foametea, apariția unor boli sau virusuri periculoase care decimează populația trebuie combătute pe viitor.

Astfel, pe viitor, obiectivele principale ale învățării pentru profesori vor avea în atenția mai multe aspecte, cum ar fi:

- Dezvoltați propria imagine integrativă a aspectelor și provocărilor dezvoltării sustenabile, ținând seama de dimensiunile sociale, ecologice, economice și culturale din perspectiva principiilor și valorilor dezvoltării sustenabile, inclusiv ale justiției inter-generaționale și globale;
- Adoptați perspectivele disciplinare, interdisciplinare și trans- disciplinare asupra problemelor schimbării globale și manifestările lor locale;
- Reflectați la conceptul de dezvoltare sustenabilă, importanța propriului domeniu de expertiză și propriul rol în acest proces;
- Reflectați la relația dintre învățarea formală, non-formală și informală pentru dezvoltare sustenabilă și aplicați aceste cunoștințe în propria muncă profesională;
- Înțelegeți cum diversitatea culturală, egalitatea genurilor, justiția socială, protecția mediului și dezvoltarea personală sunt elemente integrate și cum fac ele parte din procesele educaționale;

Din cauza nivelului scăzut al salarizării personalului didactic (parțial corectat abia în anii 2016-2017) și a condițiilor uneori grele de lucru, calitatea învățământului lasă încă mult de dorit. În mediul rural 38% dintre școli au toaletă exterioară, peste 25% nu au încălzire centrală, 20% nu au autorizație sanitară de funcționare, 17% nu dispun de sursă autorizată de alimentare cu apă și doar 60% dintre școli au bibliotecă proprie. Accesul persoanelor cu dizabilități sau cerințe educaționale speciale la învățământul de masă este redus și necesită o îmbunătățire, pe fondul unei conștientizări mai susținute

a nevoilor speciale și prin alocări suplimentare de resurse materiale și umane, în special în medii defavorizate.

Monitorizarea tendințelor dezvoltării folosind și indicatori situați în afara activității economice precede formularea principiilor dezvoltării durabile și s-a afirmat paralel cu procesul de definire a strategiilor de dezvoltare durabilă elaborate sub egida Națiunilor Unite și, respectiv, a Uniunii Europene. Astfel de instrumente de monitorizare au fost produse de o varietate de instituții, de la întreprinderi sau formațiuni ale societății civile, grupuri de experți sau centre de cercetare până la administrații locale, guverne naționale, organizații interguvernamentale sau instituții financiare internaționale.

Amplizarea acestor eforturi, care s-au intensificat în ultimii ani atât la nivel național cât și în formule multinaționale colaborative, reflectă nevoia percepută de a dispune de astfel de instrumente, de a acoperi o plajă diversă de aplicații și de a depăși o seamă de dificultăți metodologice.

Bibliografie

- 1). <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000230171>
- 2). <https://www.un.org/sustainabledevelopment/sustainable-development-goals/>
- 3). <https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf>

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI ȘI GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR

Prof. învățământ primar Bora Diana, Școala Gimnazială "Mihail Kogălniceanu", Sebeș
Prof. învățământ primar: Stoica Liliana Diana, Liceul Teoretic Bechet

Conceptul de dezvoltare durabilă desemnează totalitatea formelor și metodelor de dezvoltare socioeconomică care se axează, în primul rând, pe asigurarea unui echilibru între aspectele sociale, economice, ecologice și elementele capitalului natural. Durabilitatea pornește de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător și de resurse, sau, cum afirma Antonio Machado, un poet spaniol, „...pașii tăi sunt drumul și nimic mai mult... drumul se construiește mergând”, altfel spus viitorul ni-l construim singuri, trebuie doar să înaintăm, având un scop. Această noțiune, dezvoltarea durabilă, a fost tratată, din punct de vedere istoric, în cadrul mai multor conferințe, comisii, institute precum și convenții.

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.

Este necesar să fie luată în considerare evoluția semnificației dezvoltării durabile (DD). Obiectivele educaționale ale EDD ar trebui să includă cunoștințe, aptitudini, capacitatea de înțelegere, atitudinea și valorile. EDD cuprinde diverse elemente de dezvoltare și alte forme specifice de educație. Prin urmare, educația mediului ar trebui elaborată și completată cu alte domenii de educație, într-o abordare integrată către o educație pentru dezvoltare durabilă. Temele cheie ale DD includ, printre altele: reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul

local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea dintre sexe, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii. Astfel, o raportare la o serie de teme atât de diverse a EDD necesită o abordare globală.

Instituțiile de învățământ din sistemul formal joacă un rol important în dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind cunoștințe și influențând atitudinile și comportamentul. Este important să se asigure o bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă (DD) de către toți elevii și studenții, iar aceștia trebuie să fie conștienți de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă. O instituție de învățământ, în întregul ei, inclusiv elevii, studenții, profesorii, directorii și părinții, ar trebui să urmeze principiile de dezvoltare durabilă.

Este importantă sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă, deoarece acestea sunt un complement esențial al educației formale, inclusiv în cazul formării adulților. EDD non-formală are un rol special, deoarece este mai des centrată pe cel format, pune accent pe participare și promovează învățarea pe tot parcursul vieții. Educația informală la locul de muncă adaugă valoare atât angajaților, cât și angajatorilor.

Timpul este o resursă importantă și de organizarea lui depinde succesul sau insuccesul activităților noastre. Utilizarea eficientă a timpului se învață și se exersează. De aceea putem spune că modalitatea de gestionare a timpului devine o abilitate fără de care oamenii nu pot funcționa eficient și de altfel nu pot obține performanța dorită. Este imperios necesar să învățăm să gestionăm într-o manieră eficientă timpul, să programăm activități, să fim motivați și să ne dorim să finalizăm aceste activități și, ca atare, pentru obținerea de rezultate școlare și profesionale bune și foarte bune.

Timpul este important pentru fiecare dintre noi și de aceea la sfârșitul fiecărei zile facem un bilanț mental al propriilor noastre reușite concretizate prin activități casnice, școlare și profesionale. Starea de mulțumire sau nemulțumire este dependentă de rezultatele obținute. De aceea este important un bun management al timpului.

Bibliografie:

Mihaela Roberta Stanef, Sistemul educațional din România, disparități dintre mediul urban și cel rural, Academia de Studii Economice din București, 2013, pp. 83-93.

Tom Nebbia, Integrating Environment and Development 1972–2002, Ecuador

Ghid Metodic Interdisciplinar: Educația pentru Dezvoltarea Durabilă, pp.26, <http://www.eformare.info.ro/>.

World Commission on Environment and Development, Oxford University Press, 1987, pp. 4.

TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

*Prof. Înv. Preșcolar: Chira Mihaela Ioana, Prof. Înv. Preșcolar: Paven Rodica
Grădinița P.P. „Piticot” Cîmpeni/ Alba*

Dezvoltarea Durabilă reprezintă o paradigmă bazată pe etică și educație pentru Dezvoltare Durabilă și are ca scop dezvoltarea competențelor care ajută indivizii să reflecteze la propriile lor acțiuni, ținând seama de impacturile lor actuale și viitoare, sociale, culturale, economice și de mediu. Această educație trebuie să devină parte integrantă a calității educației, inerentă conceptului învățării continue. Societatea viitorului va fi orientată tot mai mult spre individ și spre nevoile sale, care vor fi tot mai complexe și variate, în contextul în care diversitatea, egalitatea de șanse, creativitatea, transparența și flexibilitatea vor reprezenta cele mai importante valori ale viitoarei societăți.

Coeziunea socială va reprezenta un factor decisiv în contextul creșterii populației, migrării și schimbărilor geopolitice, amplificării diversității, dar și al îmbătrânirii unor societăți.

Responsabilitatea viitorului ne aparține nouă, celor care decidem și acționăm în prezent pentru a schimba prezentul și a construi un viitor dorit, o proiecție cu o multitudine de posibilități. În societatea bazată pe cunoaștere, în care tehnologia informației și comunicațiile joacă un rol esențial, iar cea de a patra revoluție industrială se prefigurează deja în economiile cele mai dezvoltate, se impune o redefinire a nivelului de educație și pregătire profesională a cetățenilor chemați să implementeze principiile care stau la baza dezvoltării socio-economice sustenabile. În acest context, pe lângă cunoștințe, se impune dezvoltarea capacității de a inova, de a crea produse și procese noi, competitive, de a valorifica abilitățile, deprinderile și cunoștințele deținute de indivizi diferiți, care colaborează pentru îndeplinirea unui obiectiv comun într-un context global performant. Sistemul Național de Educație are un rol determinant în asigurarea cunoștințelor și abilităților necesare membrilor societății chemați să îi asigure dezvoltarea și evoluția potrivit principiilor societății bazate pe cunoaștere. Flexibilitatea și capacitatea de adaptare la cerințele unei economii și unei societăți în continuă evoluție necesită regândirea educației și învățării de la vârsta de 3 ani, pe tot parcursul vieții, într-un sistem organizat și eficient. Mobilitatea profesională, respectiv adaptarea la cerințele pieței forței de muncă, presupune un proces continuu de pregătire profesională, acumulare de noi cunoștințe și competențe, în acord cu evoluția științei și tehnologiei, a economiei și societății. Personalizarea învățării și creșterea eficienței procesului formativ pentru o carieră profesională impun tot mai mult adoptarea modularității, într-o manieră care corelează vocația, interesul și aspirațiile individuale ce caracterizează personalitatea și rolul specific în societate a beneficiarului procesului de educație.

Este necesară implementarea în sistemul național de educație a celor patru piloni sugerați de Delors¹ – a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți și a învăța să exiști – între care există, indisolubil, o „trans-relație”, niciunul dintre acești piloni neexistând decât într-o conexiune solidă cu ceilalți. O educație transdisciplinară trebuie să aibă în vedere atât mentalul, cât și sensibilitatea și trupul ființei umane, elevul și profesorul nefiind în relații antagonice, sau de inferioritate a primului față de cel de-al doilea, ci într-o strânsă interdependență, rolurile inversându-se succesiv în procesul didactic.

Interdisciplinitatea și învățarea pe tot parcursul vieții reprezintă elemente definitorii pentru un sistem de educație flexibil, adaptat continuu la nevoile crescânde de competențe și abilități necesare economiei bazate pe cunoaștere. Formarea unidisciplinară își pierde treptat din eficiență, impunându-se tot mai mult formarea bazată pe rezolvarea de probleme complexe (multidisciplinară, interdisciplinară, intradisciplinară și transdisciplinară), care asigură suportul pregătirii pentru noi profesii, multe inexistente astăzi, și adaptării la dinamica pieței muncii. În contextul actual, principalul scop al educației nu-l reprezintă doar acumularea de cunoștințe și dobândirea de competențe, ci și modelarea de caractere. Printr-un proces complex de educație, apelând la proceduri, politici și strategii corespunzătoare, se impune asigurarea echilibrului între teorie și practică. Entitățile educative (școli generale, colegii, universități) au toate motivele să înțeleagă faptul că ne aflăm într-un punct de cotitură a istoriei, în care educația pentru viață și formarea profesională pentru piața muncii au un rol decisiv. Dar care este acesta? Cum trebuie să fie o universitate care să-și asume rolul? De ce fel de universitate avem nevoie? În acest moment, educația formală dezvoltă doar primul pilon, și, datorită presiunii celorlalți patru, efectul acestuia este diminuat din cauza lipsei motivației de a învăța și de promovarea unor modele sociale, neconforme unei societăți sustenabile. Pregătirea indivizilor pentru viață și societate, pentru muncă și evoluție în carieră, presupune: ♣

flexibilitatea gândirii inteligente și raționale;

♣ deprinderea timpurie a mecanismelor de învățare și transformarea acestora în mijloace atractive pentru evoluție personală;

♣ identificarea tendințelor în știință și tehnologie și pregătirea pentru noile profesii, caracterul predictiv al procesului formativ;

- ♣ înțelegerea lumii în care evoluăm, impactul globalizării, provocările care stau în fața omenirii – legate de resurse energetice, încălzire globală, apă, hrană, sănătate etc.;
- ♣ înțelegerea rolului și importanței educației continue (învățare pe tot parcursul vieții), pregătirea pentru o viață activă și adaptarea continuă la cerințele societale;
- ♣ înțelegerea civilizației care crează roluri/ valori și urmărirea universalității care o caracterizează;
- ♣ formarea deprinderilor pentru muncă, încurajarea spiritului creativ și inovativ, al respectului pentru parteneri și competitori.

Poporul român va fi unul educat, demn și mândru, atât de identitatea și moștenirea sa istorică și culturală, cât și de contribuțiile aduse la dezvoltarea societății. Mentalitatea populației se va baza pe prețuirea muncii și recunoașterea performanțelor, pe dorința de dezvoltare personală și socială, pe spirit cetățenesc și responsabilitate față de societate și față de mediu. Acumularea și valorificarea cunoștințelor și competențelor vor constitui unul dintre cele mai importante stimulente ale evoluției.

Prin proiectul de strategie în domeniul educației ne propunem un exercițiu inovativ, de proiectare a cadrului conceptual privind formarea și dezvoltarea resurselor umane, în concordanță cu cerințele societății bazate pe cunoaștere și inovare într-un context global în continuă schimbare.

La baza acestui proiect trebuie să se afle o serie de idei și concepte, printre care educația:

- ♣ reprezintă factorul strategic al dezvoltării viitoare a țării, prin contribuția majoră adusă la modelarea capitalului uman;
- ♣ trebuie percepută ca o cale spre dezvoltare durabilă, un proces de învățare socială și căutare de soluții inovative;
- ♣ contribuie esențial la formarea de buni cetățeni cu competențe de comunicare și profesionale, care să le permită integrarea socială optimă. Strategia propune o viziune globală asupra restructurării și dezvoltării întregului sistem de educație și formare profesională, în strânsă corelație cu evoluția societății românești către societatea bazată pe cunoaștere.

Redefinirea sistemului de educație și formare profesională în contextul impus prin paradigma: „ROMÂNIA EDUCATĂ – RE-TOP 10” presupune stabilirea de obiective, programe, ținte, indicatori și politici educaționale care, prin implementare, vor asigura cerințele impuse unui sistem național de educație performant, competitiv la nivel European. Evoluția spectaculoasă a tehnologiei, a sistemelor de calcul și de comunicații impune, ca o necesitate, pregătirea populației pentru a fi compatibilă cu și a valorifica eficient progresele tehnologiei digitale. Educația la toate nivelurile reprezintă unul dintre cei mai importanți factori ai reducerii/eliminării decalajelor economice, sociale, culturale și tehnologice.

BIBLIOGRAFIE:

1. F.G.Filip coord. Societatea informațională -Societatea cunoașterii; concepte, soluții și strategii pentru România. Ed. Expert, București , 2001
2. I. G. Roșca , , Societatea cunoașterii, Editura Economică, 2006
3. Ionel-Valentin Vlad, Strategia de dezvoltare a României în următorii 20 de ani, vol II, Editura Academiei Române, 2015

DEZVOLTAREA DURABILĂ ÎN PROGRAMELE DE GEOGRAFIE PENTRU LICEU

Prof. Ciurean Codin, Liceul Pedagogic „Gh. Șincai” Zalău

Lumea actuală se confruntă cu numeroase provocări pe fondul unui proces intens de globalizare, iar posibilele soluții presupun colaborarea internațională pentru implementarea lor. Înțelegând această necesitate un număr de 193 de state au adoptat în cadrul Adunării Generale a ONU

din septembrie 2015, Agenda 2030 pentru Dezvoltarea durabilă – „Transformarea lumii noastre”. Documentul respectiv include 17 obiective de dezvoltare durabilă și 169 de ținte strategice subiacente vizând cei trei piloni ai dezvoltării durabile: echitatea socială, creșterea economică și mediul.

Statele UE, inclusiv țara noastră, și-au asumat Agenda 2030 printr-un document politic „Un viitor durabil al Europei: răspunsul UE la Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă”, adoptat în 2017. La nivel național a fost creat un Departament pentru Dezvoltare Durabilă în cadrul Guvernului și a fost elaborată Strategia națională de dezvoltare durabilă.

Toate acestea demonstrează preocuparea, interesul statelor, liderilor politici pentru schimbarea paradigmei de dezvoltare pentru a face față provocărilor legate de calitatea mediului în care trăim, asigurarea resurselor energetice, de hrană și materii prime, diminuarea dezechilibrelor în privința veniturilor și consumului etc.

Succesul transpunerii în practică a strategiilor de dezvoltare durabilă implică schimbări de mentalitate, comportament și atitudine. Sistemele de învățământ joacă un rol important în conștientizarea elevilor, cu privire la necesitatea trecerii la un model de dezvoltare durabilă și oferirea de exemple de bună practică. Educația pentru dezvoltare durabilă se poate realiza la diferite discipline din planurile cadru, la toate ciclurile de învățământ, în funcție de particularitățile de vârstă. Prin specificul obiectului său de studiu geografia este una dintre disciplinele care poate să aibă o contribuție importantă în privința educației pentru dezvoltare durabilă.

În ce măsură se regăsește dezvoltarea durabilă în programele școlare de geografie pentru liceu în România?

Programele școlare de geografie pentru liceu în vigoare sunt cele aprobate în 2004 și 2006, cu mult timp înainte de elaborarea și adoptarea strategiilor de dezvoltare durabilă amintite mai sus. Este evident faptul că nu putem vorbi despre o corelare între aceste documente, Au existat însă și alte documente strategice și conferințe internaționale pe tematica dezvoltării durabile, a schimbărilor climatice (Conferința de la Rio de Janeiro (1992), Protocolul de la Kyoto (1997) dar care nu se regăsesc în manuale școlare de geografie.

Multe dintre obiectivele dezvoltării durabile pot fi abordate în cadrul temelor existente și în prezent în programele școlare de geografie, însă depinde foarte mult interesul și disponibilitatea cadrului didactic de actualizare a conținuturilor predate.

Programa școlară de geografie pentru clasa a IX-a include conținuturi legate de atmosferă, hidrosferă, biosferă ca elemente ale învelișului geografic, insistând pe latura informativă și abordând prea puțin aspecte ce țin de dezvoltarea durabilă. Sunt abordate sumar aspecte legate de evoluția și tendințe de evoluție a climei.

Obiective din Agenda 2030 precum Apa curată și sănătatea, Acțiune climatică, Viața terestră, Viața acvatică pot fi abordate în cadrul unităților de învățare amintite mai sus.

Programa școlară de geografie de clasa a X-a are ca unități de învățare Populația și așezările, Activitățile economice. Dintre obiectivele dezvoltării durabile încadrabile în aceste teme amintim Orașe și comunități durabile, Industrie inovație și infrastructură, Energie curată și la prețuri accesibile.

Conținuturile din manualele de geografie de clasa a X-a despre populație și așezări nu fac referire la dezvoltarea durabilă. Populația este analizată ca o realitate statistică fără abordări legate de inegalități, calitatea educației, sărăcie, care își pun serios amprenta inclusiv asupra evoluției sale. Ar fi utilă prezentarea unor modele de dezvoltare durabilă a unor orașe și oferirea de exemple de bună practică în privința organizării și amenajării spațiului urban, cu posibile soluții și pentru localitățile lor.

În cadrul tematicii de geografie economică se regăsesc conținuturi despre resursele naturale cu referire la resursele durabile de energie solară, eoliană, hidroenergie.

Geografia mediului înconjurător și probleme fundamentale ale lumii contemporane studiată în clasa a XI-a este mult mai ofertantă pentru abordarea problematicii dezvoltării durabile incluzând conținuturi despre degradare și protecția mediului, globalizare, gestionarea resurselor, dezvoltarea economică și dezvoltarea durabilă etc. Conținuturile din manuale editate în urmă cu peste 10 nu sunt

relevante pentru ca elevii să înțeleagă cu adevărat importanța și necesitatea dezvoltării durabile. Simpla definire a unor concepte sau noțiuni, fără a oferi exemple, situații concrete ale realității geografice prin intermediul manualelor fac neatractive aceste teme pentru elevi.

În clasa a XII-a elevii studiază geografia României, Europei și Uniunea Europeană fără să abordeze problematica dezvoltării durabile prin conținuturile sale, deși printre valori și atitudini regăsim “Conservarea și ocrotirea mediului de viață (din Europa și România), Disponibilitatea pentru învățarea permanentă, utilizând metode și tehnici de investigare, cercetare și activitate independentă”.

Elevii nu studiază despre provocările demografice și economice cu care se confruntă Europa și România, despre asigurarea resurselor și posibile soluții sau alternative, nefiind puși în fața unor situații problemă, ci doar în ipostaza de a însuși anumite informații geografice. Acest lucru este demonstrat și de modul în care sunt concepute subiectele la disciplina geografie în cadrul examenului de bacalaureat.

Există un dezechilibru evident între dimensiunea informativă și cea formativă care afectează și educația pentru dezvoltare durabilă.

Din analiza prezentată putem trage concluzia că educația pentru dezvoltare durabilă se realizează prea puțin în cadrul disciplinei geografie și extrapolând insuficient în cadrul sistemului românesc de învățământ. Este necesară o regândire a programelor și manualelor școlare, o corelare a acestor cu strategiile naționale și europene. Unul dintre obiectivele dezvoltării durabile este chiar educația de calitate care presupune printre altele și un curriculum actualizat cu formarea unor competențe, atitudini și valori care să susțină trecerea la o dezvoltare durabilă.

Bibliografie

1. Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4598 / 31.08.2004, Programe școlare pentru ciclul inferior al liceului, Geografie, clasa a X-a
2. Anexa 2 la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 5959 / 22.12.2006, Programe școlare pentru ciclul superior al liceului, Geografie, clasa a XII-a
3. Anexa 2 la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3252/ 13.02.2006, Programe școlare pentru ciclul superior al liceului, Geografie. clasa a XI-a
4. Repere metodologice pentru aplicarea curriculumului la clasa a IX-a în anul școlar 2021-2022
5. Strategia Națională pentru DEZVOLTAREA DURABILĂ a României 2030,
<http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/despre/>
6. Transformarea lumii noastre: Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă,
<http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/despre/>

TRANSFORMAREA EDUCAȚIEI ÎN RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

Profesor Diniș Adam Cristina, Școala Gimnazială "Nicodim Ganea" Bistra

Durabilitatea pornește de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător și de resurse, sau, cum afirma Antonio Machado, un poet spaniol, „...pașii tăi sunt drumul și nimic mai mult... drumul se construiește mergând”, altfel spus viitorul ni-l construim singuri, trebuie doar să înaintăm, având un scop.

Educația este un instrument esențial pentru realizarea unui viitor durabil. De fapt, în ultimul deceniu, numeroase declarații din cadrul conferințelor ONU au pledat în mod repetat pentru educație, sensibilizarea și creșterea gradului de conștientizare a publicului privind dezvoltarea sustenabilă. Însă, progresele realizate în crearea și punerea în aplicare a programelor, nu au avut efectul scontat. De

aceea, considerăm, că trebuie să ne punem anumite întrebări: De ce nu au avut efect? De ce nu apar reorientări în sistemul educațional al abordării dezvoltării durabile? Ce am învățat până acum? Am explorat toate cauzele și soluțiile? Și dacă răspunsul este NU, atunci ce măsuri trebuie avute în vedere, astfel încât acest răspuns negativ să devină unul pozitiv?

Legătura dintre dezvoltare durabilă și educație, prin urmare, este complexă. Conform cercetărilor, educația este cea care ajută țările să își atingă obiectivele de dezvoltare durabilă, având impact asupra creșterii productivității în agricultură, a gradului de atenție acordată sănătății, reduce rata de creștere a populației și, în general, crește nivelul de trai. În reorientarea educației către dezvoltarea durabilă, cei care dezvoltă programe de educație trebuie să găsească echilibrul între cunoștințele viitorului și cele ale trecutului, între inovație și tradiție.

Educația pentru dezvoltare durabilă, fiind un subiect de interes comun, poate fi realizată numai într-o echipă interdisciplinară, printr-un efort comun, într-un proiect în care fiecare își aduce propria contribuție, cu calitățile și defectele pe care le are. Relaționarea cu alți parteneri este esențială și necesară pentru crearea de oportunități de învățare în societate, dar și a unui mediu educațional ce cuprinde elemente de bază, precum: viziune, planificare, acțiune și reflecție, adresându-se unor subiecte și probleme din viața reală.

Voi analiza acest subiect pornind de la disciplina pe care o predau, limba și literatura română. Textele literare studiate în școală au o importanță deosebită în dezvoltarea elevilor, în crearea unui orizont de cunoaștere. Lectura devine un domeniu de cercetare râvnit și explicat din unghiuri dintre cele mai diverse, din dorința de a oferi principii și strategii valabile pentru a crea un cititor empatic, cultural, critic și conștient de propriul model lectorial.

Consider că în lectura textelor literare, profesorul trebuie să fie un model pentru elevii săi, propunându-și să facă din ei cititori pasionați. De aceea el trebuie să fie la curent cu exegezele privind arta cititului, de la cele clasice până la cele moderne. Prin dezvoltarea stereotipurilor se va crea o manieră de lectură, o activitate dinamică și ludică care va activa atât dimensiunea intelectual-rațională, cât și pe cea imaginativ-afectivă.

Evaluarea textului reprezintă o etapă finală a procesului lectorial, prin care opera este supusă de profesor/elev unor judecăți de valoare.

Unul dintre obiectivele pe care îl am în vedere în cadrul orelor de literatură este acela de a le forma elevilor competența de „a vedea în text” de „a simți” textul cu propria putere de înțelegere, într-o deschidere interpretativă personală. De asemenea, recurg la abordarea textelor literare interdisciplinar. Este necesar ca elevilor să li se formeze capacitatea de transfer și aplicabilitate a cunoștințelor.

Având în vedere că elevii trebuie învățați din timp să interpreteze semnificațiile unui text literar, obișnuiesc să introduc critica literară încă din clasa a V-a. Însă niciodată nu intru abrupt într-un text, ci în etape. Mă leg de câteva detalii biografice care pot să-mi netezească drumul în abordarea textului, încerc să conturez câteva aspecte ale contextului cultural în care s-a integrat scriitorul respectiv, explic câteva principii de creație ale autorului, folosindu-mă de lectura unor texte integrale. Apoi le solicit elevilor să parcurgă prefața unui volum, tocmai pentru a aprofunda ceea ce am discutat la clasă. Urmează apoi descifrarea semnificației/semnificațiilor textului vizat, pentru ca, după această etapă să ne oprim la câteva citate critice pe care le analizăm, prin raportare la textul supus interpretării.

Secvențe didactice

1. Aplicație după studiul poeziei ”O furnică” de Tudor Arghezi

Elevii din clasa a V-a învață primele noțiuni despre opera literară, din perspectiva raportului dintre realitate și ficțiune. Am fixat aceste noțiuni pornind de la textul lui Arghezi ”O furnică”. Având în vedere faptul că opera literară este opera în care autorul își crează un univers imaginar propriu pornind de la aspectele realității, am identificat în text aspectele reale și pe cele imaginate și am

conturat modul în care autorul transformă o întâmplare banală (și reală: o furnică se poate urca pe picioarele cuiva) într-o aventură demnă de a intra într-o operă literară. Pentru a evidenția fantezia creatoare a autorului am pus la dispoziția elevilor un citat de Nicolae Balotă: ”Una dintre atitudinile cele mai caracteristice ale lui Arghezi este uimirea. Poetul e gata să descopere în orice obiect contemplat prezența minunii”. Am cerut elevilor să răspundă în scris la întrebarea dacă împărtășesc sau nu gândurile lui Balotă. Elevii au sesizat adevărul citatului, afirmând că acest text literar produce o schimbare în sufletul lor, îi ajută să devină mai sensibili față de ceea ce îi înconjoară, mai atenți la micile creaturi din jurul nostru, precum furnicile.

Autorul imaginează un univers, creează o lume, folosește sentimente de afecțiune și uimire față de personajele sale și în același timp generează emoții lectorului. Am dedus apoi mesajul textului, constatând că acesta are legătură cu lumea în care trăim. Elevii au afirmat că oamenii sunt acum mai mult preocupați de tehnologia în continuă schimbare și mai puțin de natură, de grija pentru niște vietăți mărunte, neînsemnate, însă din punct de vedere emoțional, sufletesc textul a avut un impact deosebit asupra lor, afirmând că este bine să ai compasiune pentru tot ce te înconjoară, chiar și pentru o ființă mică, cum e furnica, deoarece în cultura românească, aceasta reprezintă hărnicia. Alții au afirmat că acest text literar i-a învățat că nu contează cât de mic și neînsemnat este ceva, pentru că dacă se străduiește și nu se abate de la ceea ce face poate ajunge la performanțe foarte mari.

2. Aplicație după studiul schiței „D-l Goe...” de I.L. Caragiale

La elevii din clasa a VI-a, obișnuința de a lucra pe un text literar la prima vedere este mai mare, distanța dintre lectură și interpretare se micșorează, dar și așa apar unele aspecte semnificative.

Având ca suport textul „D-l Goe...” de I.L. Caragiale am urmat pașii esențiali de analiză a unui text epic: sintetizarea textului într-un plan de idei pe momentele subiectului, identificarea personajelor principale, secundare și episodice, precizarea modurilor de expunere din text, caracterizarea personajului principal (caracterizare directă și indirectă – trăsături deduse prin conversație euristică și exemplificate cu secvențe din text).

Pentru a concluziona și a da posibilitatea elevilor să-și spună punctul de vedere și să susțină cu argumente anumite idei am folosit metoda Frisco. Aceasta presupune existența unei echipe de investigare și a unei echipe de concluzionare. Echipa de investigare a constituit-o întreaga clasă (toți au analizat textul și au contribuit la deducerea trăsăturilor personajului Goe). Echipa de concluzionare a cuprins: un conservator/tradiționalist, un exuberant, un pesimist și un optimist. Acestor membri li s-au adăugat și alții pe parcursul discuțiilor, care au fost de aceeași părere cu ei.

Problema a fost următoarea: „Joacă o atitudine față de faptul că Goe este un copil obraznic, leneș și needucat.” Metoda presupune interpretarea unor roluri.

Tradiționalistul: „Goe este un copil obraznic, leneș și needucat datorită educației greșite pe care a primit-o în familie. El nu trebuie condamnat deoarece e doar un copil, însă părinții lui nu au procedat corect, deoarece în loc să-i facă observații și să ia atitudine atunci când a greșit, ei l-au alintat și l-au încurajat.”

Exuberantul: „Un astfel de copil are șanse să ajungă departe în viață deoarece este curajos, are o personalitate puternică și nu se dă bătut. Astfel de persoane reușesc mult mai ușor în zilele noastre.”

Pesimistul: „Goe va fi un inadaptat al societății, comportamentul lui este irecuperabil, va fi respins și criticat de toată lumea deoarece cei șapte ani de acasă nu se mai pot recupera niciodată.”

Optimistul: „Goe se va maturiza și își va da seama ce este bine și ce este rău. Viața îl va învăța cum trebuie să se comporte și va ajunge pe drumul cel bun.”

Această metodă mi-a oferit prilejul să ascult mai multe puncte de vedere din partea elevilor. Critica literară s-a folosit pentru o valorificare pozitivă, pentru a emite judecăți de valoare, pentru a înțelege aspectele complexe ale vieții.

Ceea ce am observat în urma activităților a fost grija pentru cuvânt, atenția pentru ceea ce se comunică. Limbajul critic se dobândește în timp, de aceea trebuie făcute lecturi critice numeroase și orientate. Elevii au conștientizat faptul că literatura îi șlefuește. Așadar, în ciuda modelelor negative care îi bombardează, ei fac distincția între bine rău, între generozitate și egocentrism. Oricum, fiecare text nu oferă doar o poveste ci o poveste cu tâlc. Fiecare poveste cu tâlc contribuie la formarea caracterului și constituie o formă de educație pentru dezvoltare durabilă.

Bibliografie:

1. Parfene Constantin, *Metodica studierii limbii și literaturii române în școală*, Iași, Ed. Polirom, 1999;
2. Goia Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Cluj Napoca, Ed. Dacia, 2002;
3. Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu – Structuri didactice deschise*, Colecția Preuniversitaria, Seria Pedagogie, Ed. Paralela 45, 2003.

CUNOAȘTEREA ELEVILOR DIN CLASA PREGĂTITOARE, ETAPĂ PREMERGĂTOARE NECESARĂ ÎN PROCESUL DE EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Profesor inv. primar Dodu Andreea-Liana, Școala Gimnazială "Mihail Kogălniceanu,, Sebeș

Motto:

“ Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

Din Child's Appeal

Considerăm că obiectul acțiunii educative exercitată de școală și familie este copilul, elevul nou venit în clasa pregătitoare. Relațiile interpersonale între educatori și părinți au un caracter social. Cadrul didactic este acela care imprimă un mod sau altul de manifestare a acestei relații. Acesta trebuie să mediteze asupra situațiilor intervenite pe care să le discute cu părinții elevilor, asupra tonului discuției, atmosferei în care se va desfășura discuția.

O modalitate eficientă pentru educația copilului în procesul colaborării dintre educatori și părinți este aceea a unui schimb de opinii, de informații despre copii. Promovând cu părinții un dialog despre copil, educatorul atașează mult mai ușor pe părinți de școală și de activitatea desfășurată în cadrul ei. Educatorul va folosi dialogul, pentru a urmări să obțină de la părinți informații despre copil, să le cunoască opiniile despre comportamentul lui. Educatorul îi va informa pe părinți despre conduita școlară a copilului și despre rezultatele la învățătură. Luând forma unui dialog, relația educatori - părinți dobândește resurse educative pentru elevi. Educatorul trebuie să se apropie cu tact de părinții care nu sunt obiectivi în aprecierile făcute asupra copiilor. El are obligația morală să-i asculte pe părinți și să le solicite informații despre copil. Primele date pe care educatorul le va comunica părintelui trebuie să-l bucure pe acesta, să se refere la acțiunile pozitive ale copilului, la posibilitățile lui de dezvoltare. Pe un ton adecvat, îi va comunica, dacă este cazul, informații despre unele insuccese ale copilului sau despre abaterile pe care le-a săvârșit. Pe părinți îi interesează viitorul copilului și ei sunt sensibili la tot ce se referă la posibilitățile de dezvoltare ale elevului. Prezentând părinților aceste posibilități, precum și mijloace de realizare, apropiem pe părinți de școală.

Colaborarea dintre educatori și părinți are valoare și pentru activitatea educatorului. Cunoașterea de către profesori a cauzelor familiale care determină eșecul școlar al elevului, a dificultăților pe care el le întâmpină în pregătirea unor lecții va ușura activitatea școlii în utilizarea mijloacelor adecvate pentru educarea copiilor.

În acest sens, am propus ca, împreună cu părinții elevilor de la clasa pregătitoare să desfășurăm pe parcursul acestui an școlar un parteneriat școală-familie "Împreună pentru copiii noștri!". Acțiunile stabilite cuprind modalități de informare și de minimă formare a competențelor necesare realizării unei bune și corecte educații acasă, de informare privind normele de creștere a randamentului școlar, cât și ocazii de a trăi emoțional alături de copii .

Scopul parteneriatului nostru este implicarea părinților în educația și formarea propriilor copii alături de școală, în inițierea și menținerea unor relații pozitive.

Obiectivele sunt: stimularea părinților față de activitățile școlare ale elevului derulate în școală și în afara școlii; cunoașterea de către cadru didactic a punctelor de vedere formulate de părinți în legătură cu percepția actului educațional în viziunea acestora; descoperirea de către părinți a metodelor și tehnicilor de lucru cu copiii, de comportare, de susținere afectivă, de asigurare a unui climat familial favorabil unei dezvoltări cât mai propice în raport cu posibilitățile reale ale fiecărui copil; menținerea unei vii relații familie – școală, ca relație echilibrată, fructuoasă și progresivă în concordanță cu particularitățile biosomatice și intelectuale individuale și de vârstă ale educabililor.

Fiecare ocazie trebuie valorificată ca situație de învățare pentru părinte/adult. Ea trebuie gândită, organizată cu atenție și competență de către cadrul didactic, cu un scop bine definit astfel încât și rezultatele să fie pe măsura așteptărilor, în beneficiul copilului și al școlii.

Pot să spun că acest tip de activități sunt pe placul elevilor și îi pun pe aceștia să gândească, să se organizeze, să proiecteze anumite situații și momente, să găsească soluții împreună, să se tolereze unul pe celălalt, să implementeze cunoștințele dobândite și să le folosească în mod constructiv. Pentru cadrele didactice implicate a fost o activitate interesantă, solicitantă, dar a avut rezultatele scontate, ne-a ajutat și pe noi să vedem cât de important este să îi lăsăm pe elevi să participe la propria lor instruire, să le dăm libertatea să aleagă, să decidă, să caute și să găsească soluții, abilitându-i pe aceștia să ia decizii în anumite situații. Am constatat că pot să se descurce în diferite situații aparent dificile, să lucreze cu materiale noi, să le cunoască compoziția și anumite proprietăți.

Relația de interdependență și interacțiune școală - familie se manifestă într-o formă instituțională: comitetul de părinți. Comitetul de părinți participă la organizarea unor activități mai ample: excursii, manifestări cultural-sportive ale elevilor, expoziții școlare, etc. Comitetul de părinți compus din cetățeni cu un nivel cultural - pedagogic mai ridicat și cu o conduită familială și cetățenească exemplară, ia parte la acțiunea de întărire a capacității educative a unor familii.

Participarea unor membri ai comitetului de părinți la convorbirile organizate de învățătoare cu părinții, la vizitele făcute de învățătoare în familie și expunerea unor probleme educative de către părinți în fața celorlalți părinți constituie un act de inițiere pedagogică a părinților. Funcția educativă constă în ajutorul dat școlii pentru școlarizarea contingentelor de copii, participarea la manifestările extrașcolare ale elevilor, supravegherea conduitei lor extrașcolare, expuneri în fața elevilor cu prilejul unor zile festive, dezbaterile problemelor pedagogice ivite într-o clasă sau în școală.

Colectivitatea socială participă la acțiunea educativă organizată de școală. În multe școli însă, activitatea comitetului de părinți este restrânsă la planul organizatoric - administrativ. Atunci când relația familie-școală nu funcționează, unitatea procesului educativ nu este asigurată și cooperarea școlii cu familia suferă pe diverse planuri ale activității școlare. Dificultățile și barierele care apar în mecanismul cooperării școlii cu familia împiedică buna desfășurare a relațiilor dintre cei doi factori, influențând în sens negativ activitatea școlară a copiilor. Dintre factorii care blochează relația școală - familie pot fi amintiți: subiectivismul părinților, nivelul pedagogic scăzut al unor familii, o concepție personală despre educație. Cadrele didactice au de învins subiectivismul părinților în aprecierile pe care aceștia le fac asupra copiilor. Înțelegând greșit aprecierile care se fac asupra copiilor lor, unii părinți se îndepărtează de școală, creând o atmosferă de neîncredere și suspiciune în jurul profesorilor.

Fără sprijinul activ al părinților, școala nu poate realiza obiectivele educaționale stabilite, oricât de competenți ar fi educatorii. Părinții trebuie să cunoască, să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația dată copilului, pentru societatea actuală este diferită de cele precedente, că societatea actuală va fi diferită de cea actuală, iar copilul trebuie pregătit corespunzător.

Mediul familial este primul mediu educativ și socializator pe care îl cunoaște copilul și a cărui influență îi marchează esențial dezvoltarea ca individ. Legătura copilului cu familia este extrem de puternică și de neînlocuit. Se observă, mai ales, la elevii din clasa pregătitoare.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic, ș.a.. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare. Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătură. Acest ajutor trebuie însă limitat la o îndrumare sau sprijin, nefiind indicat să se efectueze tema copilului. Cu timpul părinții se vor limita la controlarea temei de acasă și a carnetului de note. Deci, atitudinea părinților trebuie să fie una de mijloc: să nu-l ajute prea mult pe copil, dar nici să ajungă să nu se intereseze deloc de rezultatele acestuia.

Eu sper ca pe viitor și învățământul românesc să aibă caracter practic-aplicativ și să îi ajute pe elevii noștri să fie practici și competitivi. Elevii trebuie să aibă atât cunoștințe teoretice, dar și practice, deoarece acestea și acestea contribuie la posibilitatea acestora de a se putea integra în societate, făcându-i apti să facă față cererilor practice ale acesteia. Noul Curriculum pune accent pe o astfel de pregătire și pe integrarea mai multor arii curriculare.

În concluzie, un real **PARTENERIAT** între **ȘCOALĂ** și **FAMILIE** nu este cel înscris pe o coală de hârtie semnat de părinte și director, este relația activă, de implicare și de o parte și de cealaltă, este bucuria și tristețea, este succesul și eșecul, este zbaterea și rezultatul din care beneficiarul este **COPILUL**. De aceea între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Nu în ultimul rând, cred că un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute. Astfel, partenerul tradițional al școlii este familia. Ne-am propus ca acest parteneriat să devină eficient, adică familia să fie implicată, responsabilizată în educația copiilor participând la o gamă variată de activități.

BIBLIOGRAFIE

1. Agabrian Mircea, *Parteneriate familie – școală - comunitate*, Editura Institutul European, Iași, 2005;
2. Chiru Mihaela, *Cu părinții la școală – ghid pentru profesori*, Editura Humanitas Educațional, București, 2003.
3. Nicola, Ioan, *Pedagogie*, Editura Didactică și Pedagogică, RA, București, 1994
4. Radu, Ion, *Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului*, București, E.D.P., 1981

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

Prof. învă. primar Dulău Camelia-Adriana, Școala Gimnazială „Ion Micu Moldovan”, Blaj

Conceptul de dezvoltare durabilă desemnează totalitatea formelor și metodelor de dezvoltare socioeconomică care se axează, în primul rând, pe asigurarea unui echilibru între aspectele sociale, economice, ecologice și elementele capitalului natural. Durabilitatea pornește de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător și de resurse.

Dezvoltarea durabilă este acel proces de dezvoltare care răspunde nevoilor actuale fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor lor nevoi. Ea impune o reorientare a sistemului educațional curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile. Multe persoane și organizații din întreaga lume pun deja în aplicare educația pentru dezvoltarea durabilă, existând multe programe care folosesc o abordare EDD esențială pentru realizarea durabilității. În perspectiva dezvoltării durabile, nevoile populației pot să crească numai în limitele resurselor disponibile. Îmbunătățirea învățământului are un impact semnificativ asupra unor dimensiuni economice cheie cum ar fi: accelerarea dezvoltării economice, îmbunătățirea sănătății și încrederii în sine, diminuarea criminalității. Educația pentru dezvoltarea durabilă are ca scop transmiterea de informații în domeniul dezvoltării durabile și formarea de competențe în promovarea acesteia. Formarea de cetățeni competenți și încrezători pot crea noi oportunități de a avea un stil de viață sănătos și productive.

Instituțiile de învățământ din sistemul formal joacă un rol important în dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind cunoștințe și influențând atitudinile și comportamentul copiilor. Este important să se asigure o bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă de către toți elevii, iar aceștia trebuie să fie conștienți de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă.

O instituție de învățământ, în întregul ei, inclusiv elevii, profesorii, directorii și părinții, ar trebui să urmeze principiile de dezvoltare durabilă. În perspectiva dezvoltării durabile, nevoile populației pot să crească numai în limitele resurselor disponibile. Îmbunătățirea învățământului are un impact semnificativ asupra unor dimensiuni economice cheie cum ar fi: accelerarea dezvoltării economice, îmbunătățirea sănătății și încrederii în sine, diminuarea criminalității. Educația pentru dezvoltarea durabilă are ca scop transmiterea de informații în domeniul dezvoltării durabile și formarea de competențe în promovarea acesteia. Ea oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare, precum și dezvoltarea unor noi idei, concept, metode și instrumente de lucru. La nivelul școlii, implementarea educației pentru dezvoltare durabilă trebuie să vizeze domenii precum: îmbunătățirea educației, reorientarea ei și sporirea gradului de conștientizare. Educația pentru dezvoltare durabilă, cere activități practice și luarea unor decizii, impune o reorientare a sistemului curent, bazat pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile. Este un proces care se desfășoară de-a lungul vieții începând din copilărie până la educația de nivel superior. Ca valori, stilurile de viață și atitudinile sunt stabilite de la o vârstă fragedă, rolul educației având o importanță deosebită pentru copii. Întrucât învățarea are loc pe măsură ce ne asumăm diferite roluri de viață educația pentru dezvoltare durabilă trebuie să pătrundă în programele de învățare de la toate nivelurile. De asemenea trebuie luate în considerare diversele circumstanțe locale, naționale și regionale în căutarea unui echilibru. Experiența de viață și munca ar trebui să în educația pentru dezvoltarea durabilă dincolo de sala de clasă, formatorii implicate jucând un rol important în facilitare acestui proces și încurajarea dialogului dintre elevi și student, în acest mod fiind o oportunitate pentru educație pentru a depăși izolarea sa față de societate.

Este importantă sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltarea durabilă, deoarece acestea sunt un complement esențial al educației formale, inclusive în cazul formării adulților. Educația pentru dezvoltare durabilă non-formală are un rol special pentru că

este mai des centrată pe cel format, pune accent pe participare și promovează învățarea pe tot parcursul vieții. Pentru succesul EDD este extrem de important ca formatorii să beneficieze de o pregătire inițială și formări ulterioare corespunzătoare, precum și de oportunități de a-și împărtăși experiența cu alți colegi. Printr-o cunoaștere temeinică a procesului, precum și a aspectelor specifice domeniului lor de activitate formatorii pot fi mai eficienți și pot fi un exemplu de urmat de către elevi. În procesul de predare-învățare în cadrul educației pentru dezvoltare durabilă este considerabil îmbunătățit atât prin folosirea materialelor didactice de calitate cât și asigurarea disponibilității acestora. Prin urmare educația pentru dezvoltare durabilă trebuie să provoace societatea să adopte noi comportamente și măsuri pentru asigurarea unui viitor decent, precum și schimbarea abordării față de educație, astfel încât să integreze principiile și practicile dezvoltării durabile. Pentru ca aceasta să devină un plan de schimbare către o societate mai durabilă, educația trebuie să fie supusă schimbării, fiind nevoie de o cooperare mai bună și parteneriate între cei implicați în procesele de dezvoltare mergând de la identificare problemelor până la folosirea noilor descoperiri.

Cadrele didactice și factorii de conducere de la toate nivelele de învățământ trebuie să-și îmbunătățească cunoștințele privind educația pentru dezvoltare durabilă pentru a oferi, la rândul lor, sprijin și consiliere în acest domeniu. Este necesară crearea de material la toate nivelurile de învățământ, asigurarea resurselor adecvate fiind importantă pentru asigurarea succesului pe termen lung.

Educația pentru dezvoltarea durabilă poate fi implementată în sistemul de învățământ românesc prin introducerea de planuri cadru a unor discipline distincte sau prin introducerea programelor analitice ale unor discipline de învățământ, care se poate realiza în cadrul fiecărui obiect de studiu. Astfel se impune o reorientare a sistemului curent bazat pe oferirea de informații. Indiferent de nivelul studiu, elevii vor fi încurajați să folosească gândirea și reflexia sistematică, critică și creativă, în context local și global. Această educație cere activități practice și luarea unor decizii, fiind insuficient ca în școală să se vorbească despre viitor, ci trebuie întreprins ceva pentru aceasta. Această educație trebuie să devină parte integrate a calității educației, inerentă conceptului învățării continue. O abordare sistematică a principiilor dezvoltării durabile în școli poate duce la existent mai multor cadre didactice bine pregătite. Educația pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile în România și un instrument esențial pentru o mai bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și de aceea ea poate ajuta perspectiva noastră în realitate, putând genera o schimbare a mentalității oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă, mai prosperă. Educația prin dezvoltarea durabilă reprezintă o mare provocare pentru educație și totodată o mare oportunitate. Oamenii ar trebui să înțeleagă că, pentru a asigura o lume durabilă este nevoie de angajare și de o nouă cunoaștere. Aceștia ar trebui să fie capabili să analizeze și să compare diferitele interese. Multe persoane și organizații din întreaga lume au aplicat deja, sub diverse forme, educația pentru dezvoltarea durabilă. Agenda 2030, adoptată de către 193 de state, inclusiv țara noastră, în anul 2015, vizează implementarea principiilor pentru dezvoltarea durabilă.

De asemenea, în acest scop Organizația ONG 21 în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale definitivează o politică publică privind modalitățile de implementare EDD în școli.

Bibliografie:

1. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/j_nr_file/Revista_114.pdf
2. <http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/wp-content/uploads/2017/12/manual-UNESCO.pdf>
3. <https://www.edu.ro/educa%C8%9Bie-pentru-dezvoltare-durabil%C4%83>
4. http://www.prodidactica.md/revista/Revista_74.pdf

GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR

Educatoare Dumitraș Andreea-Niculina, GPP „Lumea copiilor” Blaj, județul Alba

„E bine că timpul care se scurge să nu ne macine și să ne piardă asemenea unui grăunte de nisip, ci să ne împlinească, e bine ca timpul să fie o construcție.” – Antoine de Saint Exupery

Dacă ar fi să definim conceptul de timp ne-am da seama de faptul că acesta reprezintă mersul înainte continuu și nedefinit al existenței și al evenimentelor care survin într-o succesiune după toate constatările ireversibile din trecut, prin prezent, spre viitor. Timpul este unul din conceptele fundamentale ale fizicii și filosofiei. Este o măsură a duratei evenimentelor și are diferite înțelesuri în funcție de contextul în care este definit. În fizică, timpul este o dimensiune a naturii și poate fi văzută ca o măsură a schimbării. În accepția fizicii clasice, timpul este un continuu. Fizica modernă (mai precis, teoria mecanicii cuantice) dispută însă această calitate, sugerând că ar exista doar continuu spațiu-timp. În filosofie, timpul este definit ca un flux neîntrerupt, ireversibil, care nu poate curge decât într-un singur sens. Este deci un continuu în care evenimentele se succed de la trecut, prin prezent spre viitor și în cadrul căruia se desfășoară toate procesele din natură. Definirea cu exactitate a timpului este o sarcină dificilă, atât în filozofie cât și în știință.

Timpul școlar face parte din categoria timpului educațional/educativ și este o resursă pedagogică operantă la nivelul sistemului de învățământ ca urmare a existenței a unui sistem de variabile specifice temporalității: anul școlar, săptămână școlară, săptămâna de vacanță, ziua școlară, durata proiectului educațional, ora de curs, ora de seminar, durata lecției etc. Așadar, timpul școlar reprezintă o resursă pedagogică de natură materială angajată la nivelul sistemului de învățământ prin intermediul unor variabile complementare acestuia: anul școlar - săptămână școlară – ziua școlară.

Utilizarea rațională a timpului presupune o organizare conștientă, judicioasă și sistematică a acestuia, iar în opinia lui J.L. Seinvert (1997), organizarea eficientă a timpului poate oferi: o orientare și o perspectivă mai bună asupra activităților și priorităților zilnice; posibilitatea de a înlătura, diminua și evita stresul; oportunități și șanse mari de atingere a scopurilor propuse. De asemenea organizarea eficientă a timpului mai poate oferi o creștere a volumului de timp liber, și în acest mod persoana care-și organizează în mod eficient timpul să dispună și de mai mult timp. Incontestabil, timpul este o problemă cu o relevanță socială aparte, o miză majoră a existenței umane, ceea ce îi conferă și o relevanță educațională specială. De altfel, chiar din unele basme populare și proverbe, care fac referire la factorul timp, putem identifica, mesaje educaționale valoroase. Semnificative în acest sens ar putea fi: „Timpul este cel mai bun educator”; „Cine se scoală de dimineață departe ajunge”; „Cine nu învață de tânăr, nu va ști nici la bătrânețe”.

Pentru a se evita o slabă gestionare a timpului se poate realiza un plan de gestionare a timpului zilnic și astfel să fie respectat. Adriana Băban (2011) recomandă următoarele strategii de gestionare a timpului în scopul îmbunătățirii învățării:

- revizuieste-ți scopurile – decide care sunt activitățile care nu sunt obligatorii de făcut într-o zi sau săptămână
- realizează o listă cu lucrurile care trebuie să le faci și una cu cele care ai dori să le faci și timpul alocat lor
- analizează consecințele amânării unor anumite activități; dacă nu există nicio consecință negativă aceasta poate fi amânată
- selectează activitățile în ordinea realizării lor; este bine să se înceapă cu activitățile pe care trebuie să le faci și, numai după aceea, să se continue cu cele pe care ai dori să le faci și care îți fac cea mai mare plăcere
- încearcă să faci o singură activitate o dată, până la finalizarea ei, nu trece la altă activitate decât atunci când ai finalizat-o pe cea anterioară
- fă pauze între activități; nu te grăbi să treci repede de la o activitate la alta

-analizează-ți standardele; sunt ele, oare, prea ridicate, astfel încât nu reușești să finalizezi activitatea, din cauza standardelor nerealiste?

-iar la final, nu uita că ai realizat o activitate și oferă-ți o recompensă.

Este știut faptul că învățarea și educația nu încep odată cu intrarea copilului la școală, în învățământul primar, ci ele încep de la naștere. În acest context, timpul, ca parte a procesului firesc de formare și dezvoltare a individului, devine subiect al învățării în familie și, ulterior, în instituția de învățământ. „Familia reprezintă un șantier de unificare și armonizare a timpurilor, de atenuare a discontinuităților, de eliminare a contradicțiilor. Ea însăși trebuie să se adapteze ritmicităților exterioare, să se modeleze în acord cu multiplele logici de conturare a temporalității” (C. Cucos, 2002, p. 45). Așadar, familia creează cele dintâi orizonturi temporale ale copiilor, continuate mai târziu de către cadrele didactice. Prin urmare reușita activităților didactice depinde și de capacitatea profesorului de a organiza și repartiza în timp secvențele educaționale și de a-și proiecta, planifica și eșalona intervențiile în timp. Copilul și timpul – în mediul școlar și acasă

Copilul se dezvoltă într-un mediu ordonat și predictibil, care îi conferă stabilitate, siguranță, securitate fizică și afectivă. Obiceiurile cotidiene, rutinele, au pentru el o altă importanță, decât pentru adulți. Ora mesei, timpul în care se joacă, ora de somn din timpul zilei, momentele în care pleacă și vine de la grădiniță sau de la școală sunt obiceiuri zilnice, rutine care îi oferă stabilitatea de care are nevoie pentru dezvoltarea lui armonioasă, precum și sentimentul de căldură și protecție.

Rolul rutinelor, în contextul cărora au ocazia să repete mai multe zile sau mai multe luni la rând aceleași lucruri, este acela de a-i învăța să se cunoască mai bine pe ei înșiși, de a-i ajuta să perceapă mai clar și mai obiectiv lumea care îi înconjoară, îndeosebi orizontul apropiat, iar timpul este una dintre dimensiunile prezente în acest orizont apropiat. Rutinele sunt activitățile reper după care se derulează întreaga activitate a zilei, aceste tipuri de activități acoperă nevoile de bază ale copilului și contribuie la o dezvoltare globală a acestuia. Ele înglobează, de fapt, activități de tipul: sosirea copilului, întâlnirea de dimineață, micul dejun, igiena – spălatul și toaleta, masa de prânz, somnul/perioada de relaxare de după-amiază, gustările, plecarea. Ele se disting prin faptul că se repetă zilnic, la intervale aproximativ stabile, cu aceleași conținuturi. Așadar, rutinele sunt primele, așa-zise agende nescrise ale copilului pe care începem să le valorificăm încă din grădiniță. Ele sunt premisa de la care pornim atunci când le vorbim, mai târziu, despre orarul școlar, despre planificarea și organizarea unei activități, despre eșalonarea secvențelor acestora. Tot de rutine ne putem folosi în grădiniță atunci când începem să mediem relația copilului cu ceasul, cu măsurarea timpului „la ora 8 servim micul dejun, la ora 11 ieșim în curte, la ora 13 ne odihnim”.

În învățământul preșcolar, din categoria rutinelor, „Întâlnirea de dimineață”, în care este prezent momentul „Calendarul naturii”, are un rol deosebit în deprinderea copilului cu dimensiunea timp, cu temporalitatea și cu unele aspecte ce privesc managementul timpului. Aici copilul învață despre anotimpuri, și trăiește, oarecum trecerea anotimpurilor, a lunilor, a săptămânilor, a zilelor. În acest moment învață sensul zicalei „Ziua bună se cunoaște de dimineață” și învață că fiecare zi trebuie să fie orientată de un scop autoasumat și organizată în funcție de acesta. De asemenea, prin activitățile educaționale sistematice desfășurate în grădiniță, copilul descoperă că fiecare activitate, în parte, are o structură cu cel puțin trei momente: un început, o desfășurare și o încheiere, și că atunci când vrea să desfășoare o activitate el trebuie să respecte aceste momente.

Bibliografie:

1. Ramona Răduț-Taciu, Mușata-Dacia Bocoș, Olga Chiș, *Tratat de management educațional pentru învățământul primar și preșcolar*, Editura Paralela 45, 2015
2. Ion Albulescu, Horațiu Catalano, *Sinteze de pedagogia învățământului preșcolar*. București Editura Didactica Publishing House, 2019
3. <https://alexandrucretu.wordpress.com/2019/04/21/managementul-timpului/>
4. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Timp>

ABORDAREA ÎNVĂȚĂRII DIN PERSPECTIVA CELOR 8 COMPETENȚE CHEIE

Prof. Enescu Luminița Ana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Abordarea învățării bazate pe competențe a schimbat nu doar structura și abordarea programei școlare ci și rolul cadrului didactic, modul de organizare a activităților de către acesta. Rolul profesorului nu trebuie să se reducă la a transmite informații, cunoștințe, iar cel al elevului la a asculta și a asimila informații.

Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situațiilor de învățare și un element de conexiune între elev și societate, care mediază și facilitează accesul la informație. Facilitarea este despre a ajuta și a sprijini elevii să înțeleagă în profunzime experiențele trăite în cadrul diverselor activități experiențiale, printr-un proces de reflecție. Profesorul facilitator ajută elevii să se focalizeze asupra experienței trăite și să extragă o serie de reacții, comportamente, gânduri, elevii fiind “dirijați” spre cunoaștere; încurajează comunicarea și colaborarea, ascultarea activă; stimulează comunicarea prin organizarea de discuții, spiritul critic constructiv și capacitatea de argumentare; facilitează accesul la cunoaștere prin forțele proprii; cultivă independența și autonomia în învățare, limitează constrângerile și factorii care produc frustrarea.

În învățământul primar, accentul se pune pe alfabetizare lingvistică, matematică și digitală, precum și pe dezvoltarea interesului pentru lectură, învățare în diverse moduri și activități fizice. Cadrul didactic va personaliza și dirija procesul de învățare astfel încât, la sfârșitul perioadei, elevul să aibă competențele necesare comunicării în scris și oral în limba maternă, competențe matematice de bază (adunare, scădere, înmulțire și împărțire), abilități de utilizare a instrumentelor digitale în contextul învățării, este capabil să își concentreze atenția și să persevereze în lucrul la o sarcină până la finalizarea acesteia.

Abordarea unui proiect transcurricular din perspectivă celor 8 competențe cheie

Titlul proiectului: „Frumusețea cărților”- Cerc de lectură

Calendarul activităților cercului de lectură

1. Întâlniri lunare în ultima marți din lună: se ascultă creațiile copiilor, sunt comentate de colegii lor și de profesorii îndrumători.
2. Ce le recomand colegilor? Cartea preferată
3. Întâmpinarea Nașterii Domnului și a sărbătorilor de iarnă
4. Iarna în lecturi
5. Mărțișor – prieten drag!
6. Sfintele sărbători pascale
7. Vine, vine, se apropie vacanța!

Activități de învățare propuse, atitudini și aptitudini urmărite

1. Comunicarea într-o limbă maternă

- ✓ exerciții de citire corectă, conștientă, expresivă
- ✓ povestirea orală a unui fragment
- ✓ exerciții de îmbogățire a vocabularului
- ✓ realizarea unor scurte prezentări ale textelor citite

2. Comunicarea într-o limbă străină

- ✓ exerciții de citire corectă a numelor autorilor străini, personajelor
- ✓ citirea, recitarea, interpretarea unor poezii și cântece în limba engleză

3. Competența matematică, științifică și tehnologică

- ✓ scrierea datelor biografice
- ✓ probleme matematice în versuri

- ✓ selectarea informațiilor dintr-un text cu conținut științific
 - ✓ identificarea unor probleme din mediul apropiat
- 4. Competența digitală**
- ✓ realizarea unor scurte prezentări ale textelor citite în format digital
 - ✓ accesarea aplicației PADLET
 - ✓ postarea activităților realizate pe <https://ro.padlet.com/enesculuminita07/gy0qyxmbr4y5ibsy>
- 5. A învăța să înveți**
- ✓ exerciții de identificare a informațiilor esențiale dintr-un text
 - ✓ selectarea lecturilor potrivite vârstei și preocupărilor proprii
 - ✓ rezolvarea unor probleme întâlnite pe parcursul activității
 - ✓ realizarea portofoliului activității
- 6. Competențe sociale și civice**
- ✓ înțelegerea acțiunilor, reacțiilor personajelor
 - ✓ extragerea învățăturilor unui text citit
 - ✓ analiza comportamentului propriu în situații diferite
 - ✓ exprimarea și înțelegerea diferitelor puncte de vedere
 - ✓ implicarea, colaborarea în realizarea activităților în echipă
 - ✓ înțelegerea sensului apartenenței la propria comunitate
- 7. Spirit de inițiativă și antreprenoriat**
- ✓ identificarea oportunităților pentru activități personale pornind de la textele citite
 - ✓ analiza activității proprii și a echipei, apreciind și identificând punctele tari și punctele slabe
 - ✓ dezvoltarea motivației de a realiza obiectivele propuse
- 8. Sensibilizare și exprimare culturală**
- ✓ înțelegerea diversității culturale și lingvistice în Europa și în alte regiuni ale lumii
 - ✓ prezentarea propriilor puncte de vedere creative opiniile altora
 - ✓ conștientizarea importanței factorilor estetici în viața de fiecare zi

Bibliografie:

Peter Senge, *Școli care învață. A cincea disciplină aplicată în educație*, București, Editura Trei, 2016

Bernard Rey, Ștefan Pacearcă, Vincent Carette, *Competențele în școală. Formare și evaluare*, București, Editura Aramis 2018

https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf - Repere pentru proiectarea, actualizarea și evaluarea Curriculumului Național

EDUCAȚIA PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

*Prof. inv. primar Frățilă Crina, prof. inv. primar Petru Viorica Mihaiela,
Școala cu clasele I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj*

*"Viitorul este momentul în care vei regreta că nu ai făcut tot ceea ce puteai să fi făcut astăzi."
(Leon Tolstoi)*

Schimbări majore au loc în lumea întreagă, având în vedere marile probleme cu care se confruntă astăzi omenirea: energetice, demografice, schimbări climatice, sărăcia, imigrația etc..

Răspunsul la aceste probleme vine pe de-o parte de la știință – noi tehnologii, resurse energetice alternative, regenerabile, dar și din schimbarea mentalității și atitudinii oamenilor față de aceste probleme. Acest lucru implică și o regândire în gestionarea capitalului uman pentru a crea un mediu sustenabil.

Cea mai răspândită definiție a conceptului de dezvoltare durabilă este cea dată de Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare **„dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care urmărește satisfacerea nevoile prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”**. Dacă la început s-a avut în vedere găsirea unei soluții la criza ecologică, treptat, acest concept s-a extins asupra calității vieții sub aspect economic și social. Preocupările dezvoltării sustenabile gravitează în jurul omului, al binelui său individual și colectiv prin prisma sănătății fizice și psihice, culturii și prosperității materiale. Deși îmbracă o haină internațională, fiecare țară își stabilește prioritățile și mijloacele de realizare în funcție de specificul economiei, istorie, religie, cultură.

Omul va trebui să se obișnuiască cu ideea că un mediu natural și social sănătos care asigură și susține bucuria de a trăi atâră mai mult în balanță decât un spor cantitativ, în producție și consum, care asigură plusuri fără corespondent în planul calității vieții. **„Toți locuitorii acestei planete, scrie Ignacy Sachs, au dreptul să mănânce atunci când le este foame, să asigure copiilor lor hrana necesară pentru a evita malformațiile cerebrale, să locuiască sub un acoperiș decent, să fie protejați contra maladiilor controlabile în raport cu starea cunoștințelor, să aibă acces la educație”**.

Ce poate să facă educația în sensul pregătirii tinerilor de azi? Omul este atât produsul naturii, cât și al culturii. O cultură precară subminează dezvoltarea după cum dezvoltarea nu se sprijină și nu se produce decât susținută de valori reale autentice. Sarcina educație este de a proteja și transmite mai departe valorile adevărate pe care se pot construi personalități proactive, responsabile civic și moral. Atunci când valorile sunt deformate, tipul de dezvoltare antrenat nu numai că nu are șanse de reușită, dar el conduce la rezultate nedorite. Și aceasta, pentru că **„tentăția puterii, bogăția de dragul bogăției și plăcerea de dragul plăcerii înăbușă în om vocația sa fundamentală: înțelegerea spirituală, desensibilizându-l și deresponsabilizându-l în trecerea vieții, cât și în petrecerea morții”**

Educația este cea chemată să găsească un echilibru între două extreme:

- conservarea totală, de dragul conservării, a rezultatelor existente și sacrificarea, în consecință, a intereselor generației prezente;
- o exploatare prădalnică, irațională a tuturor resurselor, provocând schimbări și șocuri ireparabile și ireversibile.

Pentru a realiza acest deziderat, școala trebuie deopotrivă să acționeze asupra minții și spiritului copilului. Concomitent cu acumularea de cunoștințe, copilul trebuie învățat cum să le folosească printr-o abordare critică, creativă, asumându-și responsabilitatea faptelor sale, a implicației acestora asupra propriei persoane, asupra celor din jur, în prezent, dar și în viitor. Astfel, se micșorează rolul clasic al instruirii și crește importanța laturii educative. Aceasta devine prioritară, susținută de o instruire orientată spre identificarea problemelor și găsirea soluțiilor astfel încât să ducă spre creșterea respectului față de datoriile civice, drepturile civice și responsabilitățile civice. Aceste direcții bazate pe respect, etică, morală, competență, responsabilitate și calitate/valoare trebuie să fie coloana vertebrală comportamentală atât în relațiile dintre profesori, elevi, părinți, comunitate, cultură, țară, cât și în relațiile comportamentale pe piața muncii sau în relațiile cu mediul natural și cel social.

În școala noastră educarea pentru o dezvoltare durabilă se concretizează prin acțiuni ale cadrelor didactice în două direcții:

-utilizarea tot mai frecventă a metodelor de dezvoltare a gândirii critice în predarea tuturor disciplinelor, diversificarea metodelor de evaluare sporind accentul pus pe cele alternative care implică într-o măsură mai mare creativitatea și gândirea critică a elevilor, intervenția lor activă, într-o manieră personală în identificarea problemelor și găsirea soluțiilor;

-orientarea activităților educative extrașcolare spre creșterea responsabilității civice și morale ale elevilor și implicarea lor activă în acțiuni practice menite să-i pună în contact direct cu problemele din mediul natural și social;

Educația în spiritul dezvoltării durabile se poate realiza și prin sensibilizarea copiilor față de tradițiile românești, dansul și portul popular, simboluri ale existenței milenare a acestui popor. În condițiile globalizării, țările sunt din ce în ce mai aproape în a-și pierde identitatea. Dialogul intercultural are menirea de a conștientiza tinerii că fiecare țară își are specificul, farmecul și individualitățile care, împreună, completează harta europeană și a lumii. Pierderea acestora ar însemna pierderea identității unei țări, o pată incoloră pe hartă. Tinerilor le revine sarcina de a transmite generațiilor următoare această moștenire culturală din străbuni.

Dansul popular, ca parte importantă a folclorului fiecărei etnii și al fiecărui popor, poate fi o punte de cunoaștere și legătură între acestea și totodată o emblemă a fiecărui popor. În școala noastră transmiterea acestui obicei străbun tinerelor vlăstare a devenit o tradiție, și cu mândrie elevii noștri îl prezintă în cadrul tuturor manifestărilor culturale din școală sau în parteneriatele cu alte școli, chiar și dincolo de granițele țării, ca simbol al culturii naționale.

Dansurile populare românești sunt foarte complexe din toate punctele de vedere, dar mai ales prin faptul că ele stau sub semnul celor patru muze. În dansul, sau jocul popular românesc se întâlnește muzica, dansul, poezia și, de cele mai multe ori, teatrul. Dansul popular este totodată o paradă a costumelor populare. Dansul folcloric își are rădăcinile adânc înfipte în istoria acestui popor. A fost remarcat încă din secolul al XVIII-lea de către eruditul italian Francisc Grisellini care îl descria ca pe un mare spectacol, ca pe o manifestare a bucuriei : „Cea mai mare plăcere a acestui popor este dansul. Acest popor a adoptat dansul încă din cele mai vechi timpuri... Aceste dansuri, cari ni se execută de ambele sexe după ritmul flautului și al cimpoiului, constau în anumite cercuri cari se învârtesc când mai repede, când mai încet, făcând și anumite mișcări cu capul și cu corpul; în tot timpul dansului flăcăii aruncă priviri galeșe logodnicelor sau iubitelor lor.”

În folclorul românesc există o relație de interdependență între dansul popular și muzică și totodată cu textul literar scandat sau cântat. Dansul folcloric nu poate fi conceput în lipsa cuplului muzică-text, cele două asigurându-i ritmul caracteristic și tematica, prin care se recunoaște ritualul căruia îi este atașat și importanța în contextul respectiv. Strigăturile din timpul jocului au ca scop menținerea tonusului vesel, a ritmului vioi, au un caracter umoristic, uneori cu tentă critică la adresa unor aspecte negative din viața comunității: „Dragu mi-i cu cine joc/ Că miroase-a busuioc./ Dragu mi-i cu cin' mă-ntoarnă/ Că miroasă-a flori de toamnă!” sau „Când eram în vremea mea/ Șapte mândre-mi trebuia/ Dar acum, sărac de mine,/ Și una mi-ar prinde bine!”

În anii trecuți, echipa de majorete a școlii noastre a fost invitată în Polonia la un festival al mierii („Biesiada u Bartnika”). Fetele s-au gândit să fie mesagerul tradițiilor folclorice românești și să prezinte gazdelor o suită de dansuri populare specifice zonei noastre. Din suită au făcut parte: jieneasca, învârtita, hațegana și jocul fetelor de la Căpâlna. Jocul, adaptat unei formații de fete, a fost antrenant, însuflețit fiind și de strigături specifice. Costumele populare au reprezentat zona Blaj, cu frumoase cusături cu fir negru pe pânza albă, cu poale albe lungi, cătrînțe brodate și tivite cu dantelă. În păr fetele și-au prins o floare roșie, simbol al tinereții, bucuriei și al exuberanței specifice vârstei. Au fost îndelung aplaudate, apreciate și fotografiate de participanții la festival.

Graiul, cântul, jocul și portul românesc au ajuns să fie cunoscute în acel colț al Poloniei, aducând la lumină puțin din esența poporului român. Experiența a fost benefică pentru cele 14 fete care la rândul lor au urmărit dansuri populare poloneze, au cunoscut portul acestora și au participat la un spectacol de teatru tradițional, cu semnificații mistice pentru apicultorii din zonă, pus în scenă în aer liber aproape de miezul nopții.

Ce concluzie putem trage? Fiecare țară consideră zestrea sa folclorică ca parte a individualității naționale și fiecare popor trebuie să participe cu zestrea sa proprie de tradiții și obiceiuri la formarea culturii europene în ansamblul ei.

Cu regret trebuie să spunem că dansurile populare sunt uitate de cei mai mulți tineri, ele mai ard încă doar în inimile bunicilor și străbunicilor „dependenți” de folclor. Până nu este prea târziu ar trebui ca fiecare dintre noi să conștientizeze că dansurile populare nu au voie să dispară, ele trebuie să renască, să existe în inima fiecăruia dintre noi. Dansul popular, prin varietatea sa, prin tradiție și sentiment, este expresia fiecărui colț de țară, cu obiceiurile, oamenii și cultura lui, iar identitatea unui popor este dată tocmai de unitatea acestora.

Bibliografie:

1. Manoliu, Mihai și Ionescu, Cristina, *Dezvoltarea durabilă și protecția mediului*, București, H.G.A., 1998, p.21-24.
2. Sachs, Ignacz, *Stratégies de l'écodeveloppement*, Paris Editions Économie et Humanisme, 1980, p.21
3. Olteanu, Ioniță, *Limitele progresului și progresul limitelor*, Editura Politică, București, 1981, p.298.
4. Georgiu, Grigore, *Națiune, cultură, identitate*, București, Diogene, 1997

EDUCAȚIA TIMPURIE ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII DURABILE A PERSONALITĂȚII

Prof. inv. preșc. Gavrilescu Emilia – Dorina, Școala Gimnazială Nr. 1 Bicăz – Chei

Accesul la educația de calitate este esențial pentru funcționarea adecvată a unei societăți durabile. În general, educația este considerată, în mod greșit, doar un proces care precede intrarea pe piața forței de muncă. Educația ar trebui să fie tratată ca un proces care se derulează pe tot parcursul vieții, indiferent de vârstă. În acest scop, pot fi încurajate inovația și meritocrația, respectiv conduita și emanciparea. Ca să ne apropiem de acest scop, trebuie redus abandonul școlar și este necesară îmbunătățirea sistemului educațional, indiferent de locația geografică și de domeniu, respectiv proveniență. Dezvoltarea durabilă înseamnă, în esență, asigurarea unor condiții bune pe această planetă pentru generațiile viitoare.

Educația pentru Dezvoltare Durabilă este abordată transversal în curriculumul formal din învățământul preuniversitar din România, însă și în activitățile extracurriculare și extrașcolare (îndeosebi în cadrul programului național Școala Altfel).

Temele cheie privind dezvoltarea durabilă abordate includ, printre altele, reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea de gen, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii. Educația pentru Dezvoltare Durabilă se realizează nonformal și informal și prin numeroasele parteneriate pe care MEN le are cu autorități publice centrale și locale, operatori economici și ONG-uri. Tematicile acestor parteneriate, în ceea ce privește învățământul preuniversitar se referă la reducerea sărăciei, drepturi civile și responsabilități sociale la nivel local/regional/global, drepturile copilului, egalitate și diversitate, toleranță și respect, dezvoltare rurală și urbană, protecția mediului, managementul resurselor naturale.

Lumea în care trăim este din ce în ce mai complexă. De aceea avem nevoie de informație pentru a construi mai multe punți și a comunica unii cu alții. Este tot mai evident faptul că modul în care își începe viața ființa umană este hotărâtor pentru evoluția sa socială și individuală. Prin urmare, educația timpurie stă la baza dezvoltării durabile a personalității. Ce este dezvoltarea durabilă? Durabil este un lucru sau o acțiune care are capacitatea de a continua pe termen lung sau nelimitat.

Dezvoltarea durabilă este acel proces de evoluție care răspunde nevoilor actuale fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a se bucura de aceste beneficii. Ea nu se rezumă la managementul eficient al mediului, ci este un proces social și economic, care are ca scop și îmbunătățirea vieții oamenilor.

Dacă, la general, conceptul de dezvoltare durabilă poate fi caracterizat prin abordarea integrată a elementelor: economie (eficiență, creștere, stabilitate), societate (nivel de trai, echitate, dialog social și delegarea responsabilităților, protejarea culturii/patrimoniului), ecologie (conservarea și protejarea resurselor naturale, biodiversitate, evitarea poluării), atunci și în domeniul educației timpurii acesta respectă același principiu integrator, punând accent pe abordare multisectorială, pluridisciplinară și holistică. Astfel, la copilul mic nu putem separa domeniile educație, protecție și sănătate, așa cum nu putem separa în context general economia, societatea și ecologia.

Dacă dezvoltarea durabilă țintește în viitor, atunci fiecare acțiune a noastră influențează evoluția planetei. Când facem anumite lucruri astăzi, trebuie să conștientizăm și să planificăm un viitor durabil. Iată de ce dezvoltarea durabilă a devenit una dintre provocările sec. al XXI-lea la care trebuie să răspundă societatea noastră. În acest context, nutriția, îngrijirea și educația timpurie a copiilor reprezintă o prioritate la nivel internațional, european și național. Așadar, ideea centrală este aceea că fiecare copil e unic, iar unicitatea sa constituie punctul de plecare în luarea deciziilor ce îl privesc, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin.

Unul dintre aspectele subiectului în cauză este viziunea de lungă durată asupra dezvoltării. Educația timpurie reprezintă, pentru dezvoltarea ulterioară a individului, un fundament al succesului învățării de-a lungul vieții, al integrării sociale, al evoluției personale și, nu în ultimul rând, al capacității de inserție profesională. Alte aspecte țin de abordarea integrată, prezentată mai sus, dar care vizează și acțiunile instituțiilor educaționale, ale familiei, ale comunității și abordarea sistemică a educației în general. Asigurarea calității serviciilor de educație timpurie depinde, în cea mai mare măsură, de calitatea pregătirii profesionale a cadrelor didactice și nondidactice. Preocuparea pentru îmbunătățirea formării psihopedagogice și a practicii cotidiene a pus în evidență necesitatea abordării sistemice în educație.

Abordarea sistemică este unul dintre indicatorii dezvoltării durabile și este sprijinită la nivel național. Atingerea obiectivelor dezvoltării durabile în domeniul educației timpurii nu se poate realiza fără o schimbare de mentalitate și fără comunități capabile să utilizeze resursele în mod rațional și eficient, protejând mediul și promovând coeziunea socială. Prin urmare, politica dezvoltării durabile face ca schimbarea să fie absolut necesară, inclusiv în domeniul educației timpurii.

Standardele profesionale reprezintă pentru educatori un sistem de referință în autoevaluarea propriilor competențe. În baza rezultatelor acesteia, educatorii pot elabora proiecte personale de performanță. Astfel, cu ajutorul standardelor se identifică periodic nevoile de formare continuă – un aspect important de durabilitate în educație.

Sprijinirea educației timpurii prin deschiderea de unități preșcolare este de o însemnătate deosebită, în special în localitățile unde nu există școli sau au fost optimizate, constituind un îmbold pentru dezvoltarea durabilă a comunităților. S-a demonstrat, prin studii temeinice, că beneficiile economice și sociale ale educației timpurii depășesc cu mult investițiile făcute în acest domeniu. Parte componentă a familiei sale, a comunității, purtător al valorilor culturale, copilul are nevoie să fie sprijinit în devenirea sa, în formarea abilităților fizice, mentale, sociale. Dacă dorim să-i acordăm acest suport, trebuie să înțelegem multiplele fațete ale dezvoltării sale și să definim contextul în care trăiește. Programele de educație timpurie trebuie să fie racordate la alte procese din comunitate: sporirea capacităților familiilor; identificarea problemelor comunitare și rezolvarea acestora; realizarea programelor intersectoriale; stimularea mobilizării și a participării sociale a tuturor membrilor comunității.

Educația timpurie este o primă și importantă investiție în dezvoltarea durabilă a personalității – proces care are loc la nivel de familie, instituție preșcolară, școală, comunitate.

Bibliografie:

1. https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/46_49_Educatia%20timpurie%20in%20contextul%20dezvoltarii%20durabile%20a%20personalitatii.pdf
2. <https://www.edu.ro/educa%C8%9Bie-pentru-dezvoltare-durabil%C4%83>
3. *Criterii de calitate ale școlilor dezvoltării durabile – Ghid pentru îmbunătățirea calității educației în sprijinul dezvoltării durabile.*

ROLUL PROFESORULUI ÎN ÎNVĂȚAREA ÎN SISTEM ONLINE SAU FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Prof. inv. primar Guran Liliana Gabriela, Școala Primară „Dionisiu Popoviciu” Tăuți -Metes

Profesiunea didactică este asociată cu câteva categorii fundamentale de roluri, acceptate de majoritatea sistemelor de formare a profesorilor: proiectare, managementul și organizarea activităților de învățare, consiliere psiho-educatională, managementul clasei de elevi, comunicare cu elevii, părinții și colegii, dezvoltare profesională de-a lungul vieții, participare la perfecționarea procesului educațional și a inovațiilor din școală, oferirea de servicii educaționale pentru comunitate etc.

Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare.

Profesorul este deci un facilitator al învățării și acesta asigură un cadru relaxat și însoțit de emoții pozitive, de valori și principii de bune practice reprezentând o „intervenție bine temporizată care îi determină pe elevi să vorbească deschis, să ia o decizie, să rezolve o problemă sau să genereze idei creativ deci să primeze starea de bine atât a dascălului cât și a micuților elevi.

Consider că școala online a devenit din acel moment o necesitate, o măsură alternativă necesară pentru a continua procesul educațional. Nu am avut de ales și sunt convinsă că mulți au întâmpinat dificultăți în adaptare. Asemenea criză a provocat îngrijorări reale, dar ne-a pus și în situația de a ne informa ,participa la cursuri digitale și a rezista eroic acestei învățări. Deși de câțiva ani se organizează cursuri de formare IT, chiar dacă suntem bine echipați cu certificate , diplome este exclus să fie totul ca și la carte. Astfel, cadrele didactice s-au confruntat cu o perioadă destul de stresantă.

Eu îmi desfășor activitatea la Școala Primară Tăuți la patru clase simultan, învățământul față în față nu ar fi o provocare zi de zi, cel online ne-a făcut pe toți în primul rând să fim pe baricade cu orice preț, nu am avut de ales decât să zâmbim și să facem pe acei învățăcei din fața ecranului să zâmbească la rândul lor și să participe activ la lecții.

Cu toate că școala online a început ca o necesitate, la care ne-am adaptat cu toții mai greu sau mai ușor, trebuie să recunoaștem că a fost calea ce ne-a dus spre progres. Poate a fost nevoie de o astfel de situație pentru a ne da seama totuși că suntem în urmă în ceea ce privește modernizarea învățământului românesc și digitalizarea procesului de predare-învățare-evaluare. Sunt sigură că în viitor, utilizarea de resurse educaționale deschise, aplicații etc. o să ne ajute pe toți cei implicați. Poate că totuși părinții, pentru că, obligați să rămână acasă din cauza pandemiei și să preia astfel o parte din sarcina și din responsabilitățile școlii, au realizat în majoritatea lor cât de complexă și de dificilă este munca învățătorului și a profesorului. Au realizat că învățământul este o activitate complicată și că problema nu era la școală, ci, cel puțin în parte, chiar la ei și la copiii lor. Și, mai ales, au realizat că nu sunt pregătiți și nu se pricep să gestioneze această aventură a cunoașterii umane numită învățare. Stresați au fost și profesorii, pentru că, obligați să iasă din rutina școlii tradiționale și să intre în necunoscutul online-lui.

Elevii din ciclul primar poate au fost cei mai afectați ,au simțit în această perioadă lipsa spațiului fizic, a colegilor, a învățătorilor și atmosferei din clasă, dar au învățat să fie mai răbdători, să respecte când ceilalți vorbesc, să fie mai atenți, să lucreze mai mult individual în contextul unui program mai flexibil și cu ore mai puține. Referitor la modul în care am relaționat cu cei mici, am mers pe conștientizarea faptului că e nevoie a fi folosit mult limbajul non-verbal, expresii faciale, tonul vocii, mișcări ample, în așa fel încât să atragi și să susții atenția copilului, să-l simți aproape și la finalul orei să primești o „îmbrățișare virtuală”.

Interacțiunea în mediul virtual presupune un alt tip de energie care nu este întotdeauna benefică. Dacă am pune în balanță avantajele și dezavantajele școlii online și față în față poate ar echilibra balanța.

Dintre avantaje școlii online:

- faptul că putem respira liber fără mască
- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele
- părinții sunt mai implicați

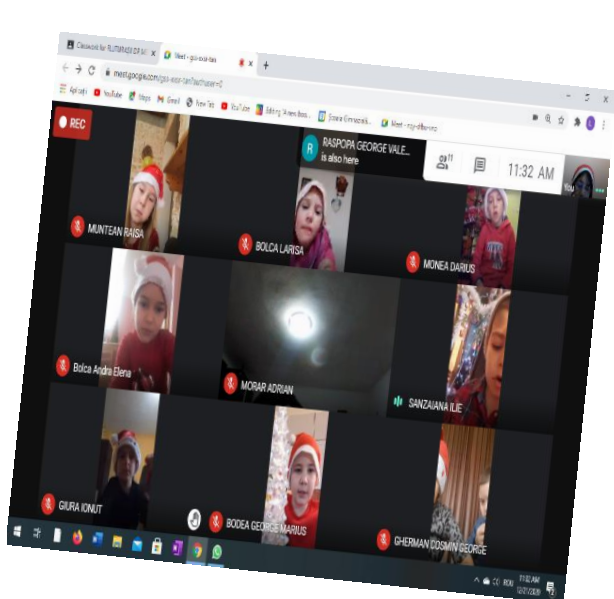
Dezavantaje

- nu toți copiii au acces la învățarea online
- pentru cadrele didactice este solicitant
- nu este benefic pentru copii să stea în fața ecranului mai mult timp, lipsa socializării, toate își pun amprenta asupra psihicului școlarului

Avantaje învățării față în față

- Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația
- Se obține un feedback imediat
- Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă.
- Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.
- Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ

Cu toții facem eforturi pentru o învățare cât mai eficientă și sper din suflet să avem pe viitor tipul de învățare clasică deși primează starea de sănătate a tuturor celor implicați în procesul educațional, în învățarea online apar dificultăți de învățare, lacune care își vor pune amprenta asupra personalității copilului, viitorului adult și a societății în general.

Bibliografie:

1. OCDE (2020) A Framework to Guide an Education Response to the Covid-19 Pandemic of 2020. Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.
2. Raport despre educația din timpul pandemiei. Răspunsuri la criza nesfârșită a sistemului educațional românesc <https://www.revistasinteza.ro/raport-despre-educatia-din-timpul-pandemiei-raspunsuri-la-criza-nesfarsita-a-sistemului-educational-romanesc>
3. <https://www.comunicatii.gov.ro/proiecte-in-implementare/proiectul-ro-net/>

SĂ PREDĂM PENTRU TINERII DE AZI!

Prof. Hamorszki Andreea, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud

Contextul actual ne impulsionează să regândim actul educațional într-o cu totul altă paradigmă, luând în considerare factori ca diferențele între țări, orașe, școli, tipurile de școli, clase și numărul de elevi per clasă, momentul zilei; diferențele între noi ca profesori, în funcție de vârstă, experiență, personalitate, credințe; diferențele între predarea clasică, față în față, on-line și hibridă.

E important să cunoaștem politica școlii privind întârzierile, folosirea telefonului mobil la oră, temele nefăcute. Mai apoi trebuie să stabilim, prin negociere, regulile clasei alături de elevi. Să nu uităm că noi suntem adulții din sala de clasă. Dar asta nu înseamnă să nu recunoaștem că am greșit atunci când se întâmplă să o facem, să nu revenim și să ne corectăm greșelile, să nu admitem că nu știm răspunsul la toate întrebările. Să încercăm să ne ținem de cuvânt și să ne respectăm promisiunile, să evidențiem exemplele bune, pozitive, atât de igienă a muncii, cât și de comportament, iar posibilele probleme de comportament pot fi controlate și limitate printr-o planificare atentă a activităților la clasă. Să-i implicăm activ pe elevi: „Spune-mi și voi uita. Învăță-mă și s-ar putea să-mi amintesc. Implică-mă și voi învăța.” (Sau cel puțin nu mă voi plictisi). De exemplu, în cadrul unei lecții despre alimentație, putem adresa elevilor întrebări pertinente: Într-o zi obișnuită de școală, ce mănânci la prânz și unde?; Care sunt mâncărurile tipic românești; Cum ai descrie mâncarea ta preferată, alege trei adjective.

Activitățile propuse trebuie să fie atent pregătite, având obiective clar stabilite. Spre exemplu, următoarea sarcină de lucru: „Vorbește cu colegul tău despre ce faci în mod normal după orele de la școală” nu este structurată clar, nu are un obiectiv specific. Am putea-o reformula pentru a fi mai

clară astfel: „Găsește cel puțin cinci lucruri comune pe care tu și colegul tău le faceți după orele de la școală.” Aici avem un obiectiv specific, cinci lucruri; acel „Cel puțin” îi obligă pe elevi să caute, să nu poată spune că au terminat sarcina de lucru; promovează empatia și o atmosferă pozitivă prin găsirea unor lucruri pe care le au în comun.

Corectarea greșelilor e de preferat să se facă cu tact, să ascultăm cu atenție CE spun elevii, nu doar CUM spun, să fie clar definit obiectivul principal al activității. Să fim pregătiți cu exerciții de back-up, în cazul în care elevii termină mai repede sarcina de lucru, să insistăm pe controlul calității, să promovăm activități care să-i mențină interesați și atenți, să țintim cât mai sus. Exemplu: câte cuvinte poți construi pornind de la literele cuvântului „enciclopedie”? Encyclopaedia: *pin, pen, pie, pan, dip, cycle, place, pace, pale, plane, pencil, pain, deep, and, pond, pony, clone, cold, acid, opened etc.*

Colaborarea și respectul între elevi trebuie încurajate prin instrucțiuni exacte și sfaturi, prin asigurarea că elevii dispun de limbajul specific acestei medieri. De asemenea, tinerii trebuie motivați și în on-line: promovarea spiritului de echipă, folosirea listelor la clasă, instrucțiuni clare și la subiect, sărbătorirea victoriilor, oricât ar fi ele de mici, accentuarea aspectelor pozitive. În alcătuirea unui plan de lecție echilibrat, să ținem cont de aceste aspecte: motivația elevilor, managementul clasei de elevi, exerciții de creștere a atenției și de calmare a elevilor- „warmers/coolers”, relevanța temelor alese pentru elevi, varietatea abilităților și a tipurilor de interacțiune, ritmul de lucru și sincronizarea. Exemplu: se lucrează în echipe pentru găsirea de cuvinte având prefixul „mis-” (*misunderstand, mishear, misconception, mispronounce*). Și cel mai important, să nu uităm că este vorba despre adolescenți! Deci activitățile sub formă de joc pot maximiza implicarea, motivația, nivelul energiilor, interesul. Și nu în ultimul rând, cum am mai spus-o, noi suntem adultul din sala de clasă: elevii învață din ceea ce noi predăm, dar și din cum predăm și cum ne comportăm.

Potrivit adolescenților, iată primele 10 trăsături ale unui profesor „perfect”, publicate în articolul „25 Traits that make a perfect Secondary School Teacher”- The Times Educational Supplement Georgia Ziebart: amuzant, corect, înțeleghător, care ajută, un bun ascultător, care inspiră, un bun cunoscător, răbdător, pasionat, amuzant.

Deci, în viziunea noastră, cum arată profesorul perfect? Sau e doar un mit?!

Bibliografie:

Gateway to the World- David Spencer, Macmillan Education ELT, 2021

Articol: „25 Traits that make a perfect Secondary School Teacher”- The Times Educational Supplement Georgia Ziebart, 21st July 2017

<https://www.macmillanenglish.com/ro/teach-with-dave-masterclass-> accesat în 24.07.2021

METODELE DIDACTICE SAU ÎNVĂȚAREA DE TIP ACTIV

Prof. Iancu Iuliana, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară „Terezianum” Sibiu

Disciplina *Limba și literatura română* impune, în contextul școlii românești actuale, găsirea acelor modalități de a o face mai atractivă pentru elevii de astăzi. În didactica de specialitate, se discută tot mai des despre profesorii de lectură, al căror scop primordial este tocmai acela de a sădi și mai ales de a păstra interesul elevilor pentru citit. Într-adevăr, demersul educațional evidențiază rolul suprem al profesorului care, utilizând strategii didactice interactive, trebuie să reușească a forma cititori.

Metodele ce urmăresc activizarea elevilor înseamnă învățare personală de tip activ, spontană, euristică, creativă, prin acțiuni proprii, prin identificarea problemelor și rezolvarea acestora. Orele de limba și literatura română în care aceste metode predomină sunt mult mai atractive pentru elevi,

întrucât ei devin din simpli spectatori ai procesului de învățare actori apti să întreprindă activități în vederea asimilării unor cunoștințe solide. Pentru realizarea eficientă a obiectivelor generale și speciale ale disciplinei, metodele active determină dezvoltarea capacităților intelectuale și a proceselor mintale ale fiecărui elev în parte, având un caracter diferențiat și formativ. Se diminuează astfel timpul alocat prelegerii profesorului, activitatea elevilor nu se mai află într-o dependență totală față de profesor, întreaga clasă devine mult mai activă, profesorul fiind mult mai preocupat să stârnească interesul, să aprofundeze înțelegerea elevilor, implicarea lor în procesul de instruire și solicitarea elevilor de a rezuma cele expuse. Cel care învață trebuie să cunoască înțelegând singur, deoarece nimeni nu poate face acest lucru în locul său, trebuie să construiască, fiind în strânsă legătură cu ceilalți care studiază. Omul este o ființă socială și învățarea devine activă prin faptul că se realizează în parteneriat cu ceilalți, în situații noi, la nivelul învățării. De aceea, adevărata învățare este *interactivă* sau așa cum spunea Bruner: „Când acțiunea comună este necesară, când reciprocitatea este activată în cadrul unui grup în vederea obținerii unui rezultat, atunci par să existe procese care stimulează învățarea individuală și care conduc pe fiecare la o competență cerută de constituirea grupului”⁵.

Metodologia didactică se modernizează mereu, fiind un proces continuu, determinat de schimbările care se produc în cadrul societății, de cererea mare de educație, de standardele procesului de învățământ, de problematica acestuia, de acumulările din domeniul științific și de creșterea importanței științelor. Metodele de instruire și de educare accentuează caracterul euristic, de activizare și de creativitate. Actul cunoașterii capătă un caracter dinamic și deschis, considerându-se că „la baza însușirii cunoștințelor se află acțiunea în dubla ei ipostază, de acțiune externă, obiectuală și acțiune mintală”⁶.

Didactica bazată pe metode active conturează un elev receptiv și implicat în actul cunoașterii, nu un simplu *culegător* de informații, ci implicat și interesat de propria formare prin acțiunile pe care le întreprinde în procesul de instruire și educare. Este necesară diversificarea metodologiei didactice, pentru a corela teoriile învățării cu posibilitățile reale ale elevilor. În 1987, cercetătorul Mircea Malița era de părere că fiecare metodă în parte camuflează un mecanism de învățare a elevului, prin parcurgerea unui drum al învățării dinspre exterior înspre interior, de la elemente materiale la concepte, operații și noțiuni. Unele metode didactice pot fi folosite cu precădere în predarea și acumularea parțială a cunoștințelor, de exemplu conversația sau explicația iar exercițiul se dovedește a fi o metodă mult mai eficientă în fixarea și consolidarea cunoștințelor.

Profesorul nu se poate rezuma la utilizarea unei singure metode în cadrul orelor de limba și literatura română, deoarece trebuie să evidențieze operațiile logice pe care un elev le poate realiza la o anumită vârstă. Este de preferat să se combine acțiunile obiectuale, imaginile și mijloacele verbale în comunicarea educațională, în vederea diversificării metodologiei didactice. Metodele trebuie să promoveze autoinstruirea și autoperfecționarea, din cadrul unui proces de modelare, culturalizare și integrare socială, profesională la nivelul elevilor.

În mediul educațional, sunt transmise elevului informații de esență culturală și nu numai, pe care acesta le receptează, fiind determinat să se angajeze în acțiuni de vehiculare și chiar de creare a valorilor. Elevii sunt stimulați să caute, să descopere, să aibă aspirații creatoare, încercări literare, artistice sau științifice, să obțină performanțe intelectuale superioare, să-și cultive gustul pentru nou. Pe lângă un caracter formativ al metodelor, se poate remarca un caracter aplicativ, practic al metodelor didactice, prin care se asigură trecerea de la o etapă de școlarizare la alta. Cunoștințele, abilitățile intelectuale și pragmatice pe care elevul le acumulează pe parcursul școlii trebuie să fie consecința faptului că participă activ la activitățile diverse din sala de clasă, din cadrul orelor de curs.

Metodele tradiționale nu trebuie eliminate din orele de limba și literatura română, ci trebuie combinate cu cele active, devenind modalități eficiente de organizare, conducere și îndrumare a activității cognitive a elevilor, de activizare și mobilizare a acestora. Aceste metode trebuie

⁵ Jerome S. Bruner, *Pentru o teorie a instruirii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970, p. 65.

⁶ Miron Ionescu, Ioan Radu, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2004, p. 129.

reevaluate, nu pot fi utilizate în mod izolat sau între limite rigide, ci „ca un sistem de procedee, acțiuni și operații care se corelează și se structurează într-un grup de activități, în funcție de o seamă de factori”⁷. S-a observat tendința de a include în sistemul metodelor didactice câteva metode folosite în alte științe: algoritmizarea, instruirea asistată de calculator, problematizarea, analiza structurală. Pe de altă parte, trebuie să se asigure o relație solidă între metode și mijloace de învățământ, deoarece activitățile de predare-învățare se pot desfășura nu doar în sala de clasă, ci și în laboratoare, cabinete, ateliere, unde se pot îmbina activitățile frontale cu cele de grup și individuale. De exemplu, pentru descoperirea unor elemente din cunoștințele ce urmează a fi predate, comunicarea între profesor și elevii săi, în interiorul grupului de elevi, între membrii săi, este indispensabilă, devenind modalitatea fundamentală de lucru. În activitatea de predare-învățare cele două tipuri de metode se combină, cunoștințele trebuie prezentate într-o manieră cât mai sistematică: „Euristica nu oferă rețete pentru parcurgerea drumului spre descoperire, ci caută căi în labirintul creației pentru înțelegerea lui”⁸.

Cercetătorii în pedagogie au realizat adevărate analize cu privire la metodele interactive, evidențiind o inventariere a acestora, în care metodele sunt privite dintr-o perspectivă modernă⁹: brainstormingul, știu/vreau să știu/am învățat, jurnalul cu dubla intrare, sinelg, eseul de cinci minute, ciorchinele, turul galeriei, cubul, bulgărele de zăpadă, mozaicul, discuția, organizatorul grafic.

În procesul de instruire trebuie să se realizeze o îmbinare între munca individuală și lucrul pe grupe, între învățarea independentă și cea bazată pe cooperare. Pe de o parte, metodele individualizate valorifică personalitatea elevului, capacitățile sale iar pe de altă parte, metodele de grup amplifică relațiile între elevii unei clase și creează un mediu favorabil proceselor și operațiilor pe care elevul le angajează în actul de învățare. Metodologia didactică, împreună cu sistemul metodelor de instruire și educare, se referă la modul cum se transmit și se asimilează cunoștințele, la dezvoltarea calităților intelectuale și morale, la felul în care se controlează dobândirea cunoștințelor și formarea abilităților intelectuale și practice.

Literatura română urmărește dezvoltarea interesului elevilor pentru lectura textelor literare, modelarea gustului lor estetic, realizarea unui orizont cultural format din cât mai multe cunoștințe. Formarea de competențe presupune așezarea elevului în centrul activității didactice și presupune atât o competență de comunicare, cât și o competență culturală ale elevului. În clasele liceale, elevii devin tot mai conștienți de specificul literaturii, de influența și farmecul pe care le pot exercita asupra cititorului.

Bibliografie

- Bruner, Jerome S., *Pentru o teorie a instruirii*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1970
Constantin, Rodica; Dumitrescu, Luminița; Gavrilă, Roxana Maria; Sarivan, Ligia; Soicescu, Daniela, *Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev*, București, Editura 2000+, 2009
Ionescu, Miron; Radu, Ioan, *Didactica modernă*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2004
Nicola, Ioan, *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1994

⁷ *Ibidem*, p. 131.

⁸ Cf. Ioan Nicola, *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1994, p. 309.

⁹ Cf. Rodica Constantin, Luminița Dumitrescu, Roxana Maria Gavrilă, Ligia Sarivan, Daniela Soicescu, *Predarea-învățarea interactivă centrată pe elev*, București, Editura 2000+, 2009, pp. 25-33.

EDUCAȚIA-RESURSĂ DE BAZĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

Prof. Ienei Csilla, Liceul Tehnologic Aiud

În România secolului XXI trăim o perioadă marcată de procesul de globalizare, de accentuare a inegalităților și de agravare a problemelor de mediu. Strategia națională se adresează acestor provocări, propunând tranziția spre o dezvoltare durabilă bazată pe principiile și în spiritul Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, ca membră a unei Uniuni Europene prospere și revigorate. Dezvoltarea Durabilă reprezintă, în contextul românesc, dorința realizării unui echilibru, o sinteză între aspirațiile cetățeanului născut liber, societatea de care depinde și prin care se definește și contextul care permite realizarea de sine. Acest echilibru pornește de la om, actor central care caută un echilibru individual și condiții favorabile pentru a se realiza. Condițiile favorabile sunt influențate de societatea care trebuie să îl susțină și să îl motiveze și de mediul prin care se regăsește și își poate găsi echilibrul. Rolul statului în contextul dezvoltării durabile este să ajute la realizarea acestui echilibru, nu doar pentru cetățenii de acum, dar și pentru generațiile viitoare. Strategia precedentă a sprijinit revenirea din criza economică și financiară resimțită după anul 2008. Acum este nevoie de o nouă abordare care să țină cont de realitățile economice, sociale și de mediu de la nivel mondial, european și național, cu un orizont de timp care să privească peste generații, care să satisfacă „nevoile generației actuale fără a compromite șansele viitoarelor generații de a-și satisface propriile nevoi”.

România, alături de alte 192 de state, și-a asumat stabilirea cadrului național pentru susținerea Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, care include un set de 17 obiective de Dezvoltare Durabilă și Agenda de Acțiune de la Addis-Abeba. Planul de acțiune global, pe care România alege să-l susțină în următorii ani, se adresează ameliorării sărăciei, combaterii inegalităților, injustiției sociale și protejării planetei până în anul 2030. Este un plan de acțiune pentru oameni, planetă și prosperitate, prin care se urmărește consolidarea unui climat de siguranță și libertate, în care „nimeni nu va fi lăsat în urmă”.

În 2010, ca o continuare a dezvoltării durabile a UE, a fost adoptată Strategia Europa 2020 de promovare a creșterii inteligente (bazată pe: educație, cercetare, inovare), durabile (bazată pe reducerea emisiilor de carbon, eficiență energetică, resurse regenerabile) și incluzive (crearea de noi locuri de muncă, reducerea sărăciei). Alături de statele membre și respectând principiul subsidiarității UE s-a angajat să devină lider în punerea în aplicare a Agendei 2030 și, implicit, a celor 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă, prezentate grafic în imaginea de mai jos.

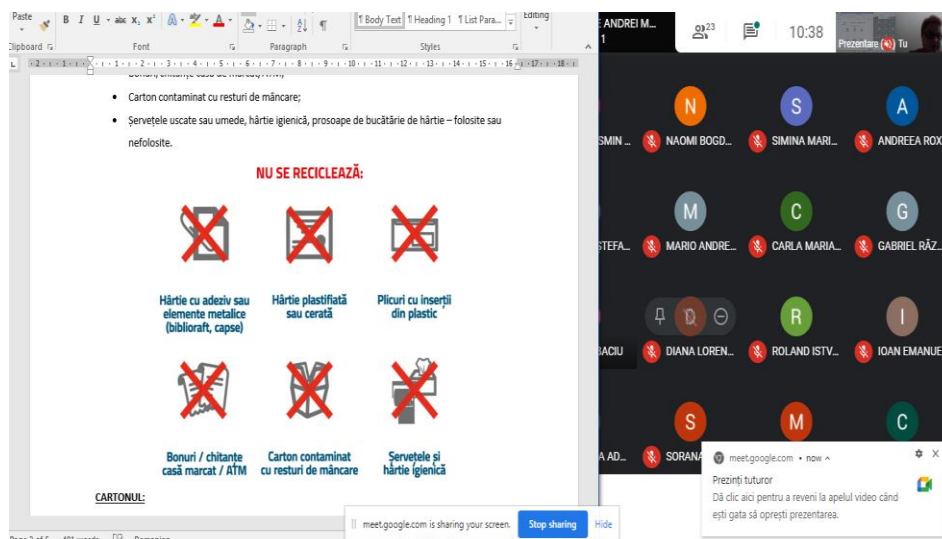

Obiectivul 4: Educație de calitate, se referă explicit la Educația pentru Dezvoltare Durabilă, adică, asigurarea faptului că până în 2030 toți elevii dobândesc cunoștințele și competențele necesare pentru promovarea dezvoltării durabile, inclusiv, educația pentru stiluri de viață durabile, drepturile omului, egalitatea de gen, promovarea unei culturi a păcii și non-violenței, cetățenia globală și aprecierea diversității culturale și a contribuției culturii la dezvoltarea durabilă. Educația pentru Dezvoltare Durabilă este abordată și în activitățile extracurriculare și extrașcolare, se realizează nonformal și informal, prin numeroase parteneriate.

O astfel de activitate de parteneriat s-a desfășurat în luna iunie 2020, între elevii clasei IX B de la Liceul Tehnologic Aiud și Asociația pentru dezvoltare durabilă ViitorPlus, proiect susținut de Ministerul Mediului, în cadrul platformei Harta reciclării. În cadrul acestei lecții s-a atins și anumite ținte al obiectivul 11, care se referă la managementul deșeurilor, mai precis la reducere, reutilizare, reciclare.

Cu ajutorul unor Power point-uri puse la dispoziția profesorilor de Asociația ViitorPlus am prezentat regulile de colectare selectivă a hârtiei, cartonului, plasticului, metalului, sticlei.

De asemenea am vizionat filme despre impactul deșeurilor asupra planetei și totodată am prezentat imagini care comparau anumite zone poluate și curățate. La finalul lecției am testat cunoștințele elevilor accesând aplicația Kahoot, despre deșuri.

Kahoot! Home Discover Library Reports Groups Upgrade now Create

Report Deseuri - scurt Report options Challenge Ends in 11 hours

Start date: Mar 30 2021, 1:19 pm

End date: Mar 31 2021, 10:00 pm

Hosted by ieneicsilla

Summary Players (13) Questions (8)

All (13) Need help (1) Didn't finish (2) Search

Nickname	Rank	Correct answers	Unanswered	Final score
andrei	1	100%	—	7 540
Maria	2	100%	—	7 144
Iia	3	100%	—	7 123
Mario	4	100%	—	6 875
Diaaa	5	100%	—	6 728

Concluzii: Am fost uimită de interesul manifestat de elevi față de această temă și mi-am propus să mai abordez teme de actualitate. Spre surprinderea tuturor, elevii care au participat la testarea cunoștințelor și au obținut rezultate bune au fost recompensați din partea asociației cu diplome.

Lecția s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, chiar dacă a fost online, și toată lumea a fost mulțumită. Copiii au fost fericiți că au primit diplome de detectiv al naturii, asociația a fost satisfăcută deoarece a cooptat în proiectul lor câțiva tineri care vor contribui la dezvoltarea durabilă a țării, iar profesorul a fost bucuros că și-a atins obiectivele propuse și anume că educația este resursa de bază a dezvoltării durabile a României.

Bibliografie:

1. Sergiu Celac, Strategia Națională pentru dezvoltarea durabilă a României 2030, Măcurea Ciuc, Editura Alutus, 2020
2. Unesco, Educație pentru obiectivele dezvoltării durabile: Obiective de învățare, Paris, publicat de Organizația Educațională, Științifică și Culturală a Națiunilor Unite, 2017
3. www.romania-durabila.gov.ro
4. <https://www.edu.ro/educa%C8%9Bie-pentru-dezvoltare-durabil%C4%83>
5. <http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/wp-content/uploads/2018/12/Strategia-na%C8%9Bional%C4%83-pentru-dezvoltarea-durabil%C4%83-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf>

IMPORTANȚA PROIECTELOR, ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAȚIE, PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI

Prof. inv. primar Kupás Mónika, Liceul Tehnologic Nr. 1 Sărmășag

„Educația este sufletul unei societăți care se transmite din generație în generație.” consideră marele creator, scriitor englez Gilbert K. Chesterton, iar datoria și responsabilitatea noastră a dascălilor, este foarte importantă și delicată, deoarece tinde de atitudinea, responsabilitatea, devotamentul, seriozitatea... noastră să o plantăm în sufletele învățăcelilor noștri în așa fel încât să înflorească, să aducă cele mai valoroase roade de care societatea va avea nevoie, pentru a crea o lume mai fericită, cu oameni responsabili.

În “Descoperirea copilului” Maria Montessori face o mare dezvăluire, prin care ne atrage atenția: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când

ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

Pornind de la ideea că ritmul rapid al schimbărilor din viață, greutățile aduse de pandemia Covid-19, care s-a abătut asupra omenirii, a determinat constituirea unei problematice complexe a lumii contemporane, care a dus omenirea în fața unei alternative extreme.

Astăzi, problema educației este abordată în strânsă legătură cu problematica lumii contemporane, lume ce se caracterizează prin multiple transformări, prin schimbări în toate domeniile, determinate de progresele în domeniul științei și tehnicii, precum și de noile circumstanțe în care s-a trezit omenirea atât în învățământ, cât și în celelalte domenii cauzate de pandemie, cea ce ne obligă și ne impune să ne formăm și să ne reeducăm într-un nou sistem, în sistem online, pe care a trebuit să îl devorăm și să îl explorăm împreună cu învățăceii noștri.

Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, pentru incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii.

Educația contemporană cuprinde, în principal, următoarele dimensiuni: educația intelectuală, educația morală, educația profesională, educația estetică, educația fizică. Contribuții importante la formarea personalității au și alte laturi ale educației cum sunt: educația civică, educația religioasă, educația ecologică, etc. Problema formării și educării profesionale este de mare actualitate în condițiile societății moderne. Tânărul trebuie să fie pregătit nu pentru a face față numai unei anumite profesii, ci pentru întreaga sa carieră profesională în mecanismul schimbărilor care se vor produce.

Pornind de la această idee, consider că aceste demersuri trebuie bine gândite, pregătite, adaptate, experimentate și consolidate încă din ciclul primar, de aceea pe lângă însușirea cunoștințelor vizate de programa școlară, responsabilitatea noastră a cadrelor didactice este mai amplă, de aceea trebuie pus un mare accent pe activitățile extracurriculare, proiectele și activitățile care dă posibilitate elevilor să-și însușească acele deprinderi prin intermediul cărora să facă față greutăților, obstacolelor, schimbărilor pe care le vor întâlni pe parcursul vieții.

În cadrul activităților curriculare și extracurriculare, activitatea pedagogică a profesorilor pentru învățământul primar și preșcolar s-a centrat în egală măsură pe formarea competențelor, a capacităților intelectuale de bază, a atitudinilor și comportamentelor dezirabile la elevi, calitatea acestor performanțe asigurându-se prin utilizarea preponderentă a metodelor interactive, activ participative precum și prin raportarea problematicei la experiențele copiilor, ținând cont de restricțiile impuse de pandemie.

Elevii clasei I.B. de la Liceul Tehnologic Nr. 1 Sărmășag au avut posibilitatea să participe la proiectul „**STOP BULLYNG!**”, unde:

- ♥ au vizionat filmulețe, unde au avut posibilitatea să observe comportamentele negative ale personajelor;
- ♥ prin intermediul jocului didactic au dramatizat diferite situații conștientizând ce înseamnă STOP BULLYNG, care sunt gesturile, activitățile agresive (verbal, acțional și implicit emoțional), care au efecte negative asupra elevului agresat;
- ♥ au gestionat situații cu comportamente adecvate;
- ♥ au creat planșe, desene cu ajutorul cărora și-au exprimat dezacordul față de activitățile agresive.

O altă posibilitate de a dezvolta personalitatea învățăceilor mei, ne-a dat-o „ȘCOALA SIGURANȚEI TEDI!”, unde avem posibilitatea:

- ♥ să desfășurăm cât mai multe activități pe tema siguranței astfel încât, prin joc, elevii să își însușească informații noi și utile pentru creșterea siguranței lor în drum spre școală, la școală, în mediul online sau atunci când sunt singuri acasă;
- ♥ avem posibilitatea să vizionăm filmulețe educative;
- ♥ prin intermediul jocului didactic elevii au denumit obiectele de igienă personală și au prezentat folosul și importanța lor;
- ♥ au desenat obiectele necesare pentru o igienă corporală sănătoasă și adecvată;
- ♥ au conversat despre alimentația corectă, au desenat legume și fructe, au creat cu ajutorul plastilinei;
- ♥ activitățile organizate în aer liber au fost de folos pentru o dezvoltare sănătoasă și armonioasă;
- ♥ au conversat despre activitățile de siguranță în clase.

Elevii au participat cu drag la toate aceste activități, s-au simțit foarte bine și așteaptă cu drag următoarele lecții, proiecte, activități extracurriculare, ceea ce justifică importanța, folosul acestor activități, proiecte în viața școlară. Multă sănătate! ☺

Bibliografie:

- ♥ <http://www.citatepedia.ro/index.php?q=%84Educa%FEia+este+sufletul+unei+societ%E3%FEi+care+se+transmite+din+genera%FEie+%EEEn+genera%FEie.%94>
- ♥ <https://sites.google.com/site/educatiedinsuflet/maria-montessori---descoperirea-copilului>

IMPORTANȚA EVALUĂRII ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. înv. primar Low Delia Simona, Școala Gimnazială Crăciunelu de Jos

Evaluarea inițială oferă elevului și profesorului o reprezentare a potențialului de învățare, dar și a eventualelor lacune ce trebuie completate și a unor aspecte ce necesită corectare sau îmbunătățire. Ea nu își propune aprecierea performanțelor globale ale elevilor sau ierarhizarea lor și astfel se recomandă raportarea la bareme de evaluare (apreciere).

Scopul evaluării inițiale este cu atât mai bine atins, cu cât reușim să-i determinăm pe elevi să fie receptivi și să înțeleagă importanța evaluării școlare, pentru ca ei să trateze cu seriozitate rezolvarea sarcinilor propuse, să le fie trezită motivația cunoașterii și dorința soluționării corecte a problemelor enunțate. Înțelegând-o ca un exercițiu util activității de învățare și nu ca o evaluare propriu-zisă care implică emoții, mai ales că rezultatele ei nu se consemnează în catalog, elevii se pot concentra liber și în mod expres asupra rezolvării itemilor propuși și astfel rezultatele ei pot reflecta obiectiv dacă elevii au pregătirea necesară creării premiselor favorabile unei noi învățări.

Alături de predare și învățare, evaluarea reprezintă o funcție esențială și o componentă a procesului de învățământ. Cele trei forme de evaluare (inițială, formativă și sumativă) sunt în relație de complementaritate, determinată de funcțiile lor în demersul evaluativ.

Evaluarea inițială oferă elevului și profesorului o reprezentare a potențialului de învățare, dar și a eventualelor lacune ce trebuie completate și a unor aspecte ce necesită corectare sau îmbunătățire. Ea nu își propune aprecierea performanțelor globale ale elevilor sau ierarhizarea lor și astfel se recomandă raportarea la bareme de evaluare (apreciere).

Scopul evaluării inițiale este cu atât mai bine atins, cu cât reușim să-i determinăm pe elevi să fie receptivi și să înțeleagă importanța evaluării școlare, pentru ca ei să trateze cu seriozitate rezolvarea sarcinilor propuse, să le fie trezită motivația cunoașterii și dorința soluționării corecte a problemelor enunțate. Înțelegând-o ca un exercițiu util activității de învățare și nu ca o evaluare propriu-zisă care implică emoții, mai ales că rezultatele ei nu se consemnează în catalog, elevii se pot concentra liber și în mod expres asupra rezolvării itemilor propuși și astfel rezultatele ei pot reflecta obiectiv dacă elevii au pregătirea necesară creării premiselor favorabile unei noi învățări.

Pentru ca evaluarea inițială să fie urmată de rezultatele scontate, e nevoie să se țină seama de următoarele:

- tratarea diferențiată a elevilor;
- selecția riguroasă a conținutului învățării;
- utilizarea a acelor metode și procedee didactice care să antreneze cel mai mult capacitățile intelectuale, care asigure învățarea activă și formativă;
- îmbinarea eficientă și alternarea formelor de activitate la clasă (frontală, individuală și pe grupe).

Evaluarea predictivă poate fi considerată o strategie psihopedagogică distinctă, deoarece poate fi desfășurată nu numai la începutul anului școlar, ci și la mijlocul sau sfârșitul lui, atât înaintea unor teme, cât și în orice moment al ei. Pe de altă parte, această strategie nu se limitează la testarea cunoștințelor elevilor deoarece își propune, de cele mai multe ori, și evidențierea unor priceperi și

aptitudini. Evaluarea inițială este utilă pentru refacerea sau remedierea unor stări de fapt, pentru aplicarea unui scurt program de recuperare sau de refacere a noțiunilor fundamentale ce vor fi implicate în susținerea învățării următoare, pentru a omogeniza, într-un fel, fondul de cunoștințe și abilități indispensabile unui nou proces.

Evaluarea în general, deci și cea inițială, are rolul de a regla permanent și a forma în spiritul unor decizii realiste atât cu privire la curriculum cât și la resursele umane implicate. Importanța ei este cu atât mai mare, cu cât este cunoscut faptul că” este mai ușor să previi decât să vindec”. Astfel și în cadrul procesului de evaluare prevenirea și controlul sau monitorizarea permanentă a nivelului de reușită a elevilor pot contribui la intervenții și decizii pertinente și prompte din partea cadrului didactic. O evaluare inițială, urmată de o evaluare continuă constituie un autentic instrument de lucru al dascălului, cu ajutorul căruia se perfecționează activitatea pusă în beneficiul școlarului.

Procesul evaluativ își îndeplinește pe deplin funcția majoră numai atunci când, atât dascălul cât și școlarii reușesc să colaboreze nu pentru că trebuie, ci pentru că își doresc acest lucru, fiecare îmbunătățindu-și comportamentul în funcție de reacțiile celuilalt.

BIBLIOGRAFIE:

Radu, I. T., Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului, Editura Didactică și Pedagogică București, 1981.

Radu, I. T., Evaluarea în procesul didactic, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.

Stoica, A., Evaluarea în învățământul primar. Descriptori de performanță, Editura Humanitas Educațional, București, 1998.

EDUCAȚIE TIMPURIE – „ÎMPREUNĂ PENTRU COPIII NOȘTRI”

Prof. inv. preșcolar Soporan Cornelia, Prof. inv. preșcolar Mif Delia Emilia, G.P.P. Nr.2-Aiud

În lumea întreagă se acordă o atenție din ce în ce mai mare dezvoltării și învățării timpurii, datorită impactului pe termen lung. Specialiștii consideră că perioada de timp pentru educația timpurie este definită de la concepție până la vârsta de 8 ani, perioadă în care are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului.

Pentru copil, nici perioada nu va conta mai mult în viață ca primii ani. Ceea ce învață copiii în primii ani, reprezintă mai mult de jumătate decât vor învăța tot restul vieții. De aceea, în calitate de educatori și părinți, trebuie să oferim copilului toată dragostea, atenția și priceperea noastră, pentru a se dezvolta în mod echilibrat și fericit. Urmărind evoluția copilului în toate domeniile dezvoltării sale, putem să intervenim în mod eficient și la timp pentru a rezolva numeroasele probleme care se ivesc pe parcursul creșterii sale.

Educația timpurie este o necesitate, deoarece până la 3 ani copilul posedă disponibilitatea unor progrese enorme în ceea ce privește capacitatea mentală, socială și emoțională. Începe să fie conștient de propria persoană, dorește să se impună tot mai autonom, și-și descoperă propriul eu. Această perioadă este foarte dificilă, copilul opunându-se deseori adultului, dorind să testeze limitele, să știe până unde poate merge și de multe ori chiar încearcă, să meargă mai departe decât poate, ori decât i se permite, încercând tot mai des să-și impună voința. Copilul va progresa privind controlul emoțiilor, iar frecvența stărilor de agitație sau de opoziție va scădea, dacă adulții vor trata problema cu multă răbdare, eficiență și consecvență.

Focalizarea pe educație timpurie și anii preșcolarității este importantă, deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid, și dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai târziu. Alegerile făcute acum și

acțiunile întreprise de părinți și de societate în copilăria timpurie, au o puternică și mai de durată influență asupra progresului individual al copilului și asupra progresului noțiunilor, în sens larg.

Un program educativ eficient, este un program care își propune să ia în seamă copilul de la primele momente ale existenței sale și care implică toți agenții educaționali care contribuie la creșterea și dezvoltarea lui.

Conceptul de educație timpurie se referă la două dimensiuni: *începerea preocupărilor educaționale de la vârste mici și implicarea familiei și comunității în educația copilului mic și preșcolar*.

Instituțiile de educație nu se pot substitui familiei, ci o sprijină și contribuie la dezvoltarea relațiilor intra și extrafamiliale. Nici o instituție, oricât de bună ar fi ea, nu poate înlocui familia. Educația timpurie se preocupă de extinderea strategiilor de stimulare și dezvoltare a copilului și a familiei. Aceasta prevede parteneriate, programe educaționale și acțiuni de voluntariat active cu părinții copiilor, în așa fel încât aceștia să continue acasă ceea ce se realizează la grădiniță și chiar să-și îmbunătățească practicile parentale. Părinții sunt încurajați să ia parte la planificarea și derularea programelor educative, ceea ce include o responsabilizare și o eficiență sporită.

Copilul nu este o materie de modelat, ci o personalitate în devenire care se poate constitui ca partener al propriei sale formări. De aceea am încercat să ofer ocazii de dezvoltare și să construiesc împreună cu familia condițiile experimentării acționale și mediate și condițiile socializării copilului.

În aceste sens, am inițiat: *Proiectul de parteneriat educațional cu familia: „Împreună pentru copiii noștri”*. Puncte tari ale aplicării proiectului:

- părinții își vor putea descoperii copilul sub diferite aspecte care implică colectivitatea;
- părinții vor învăța mai multe despre etapele dezvoltării unui copil;
- se va înlesni adaptarea copiilor la viața de grup;
- se vor putea corecta comportamentul copiilor incompatibili cu viața de grup;
- părinții vor învăța să abordeze dintr-o altă perspectivă relația cu copilul;
- părinții își vor putea înlătura unele dintre cauzele ce au determinat comportamentul indezirabil la copii;
- părinții vor fi informați despre drepturile copilului;
- relația grădiniță familie se va întări;
- va spori eficiența activităților instructiv-educative în grădiniță.

Puncte slabe ale aplicării proiectului:

- posibilitatea ca unii părinți să nu trateze cu același interes acest proiect;
- posibil ca unii părinți să se manifeste în mod nedorit;

Scop:

- reconsiderarea problemei educaționale, în termeni adecvați reformei din învățământul preșcolar;
- implicarea și participarea reală a părinților în activitățile de la grupă și cele extracurriculare;
- instrumentarea părinților cu noi strategii de relaționare cu copiii lor.

Obiective:

- formarea părților în spiritul ideii de parteneri egali și responsabili în educarea copilului preșcolar;
- conștientizarea de către părinți a rolului instructiv-educativ al grădiniței;
- convingerea părinților pentru a investi în dezvoltarea personală a copiilor și a grupei în ansamblu;
- achiziționarea de către părinți a unor informații și cunoștințe despre dezvoltarea psiho-motrică pe care să le exerseze în mod practic în educarea copiilor.

Metode și tehnici de lucru:

- întâlniri cu specialiști, consiliere, dezbateri, expuneri, vizionare/prezentare de imagini, lectorate, lucrări ale copiilor, dialog.

Grupul țintă: părinți, copi.

Beneficiari : -directi: copii, părinți, colectivul grădiniței.

- indirecti: grupul familial lărgit, anturajul social al copilului, societatea.

Resursele proiectului :

Umane: copiii din grădiniță, educatoarele, părinți, bunici, psiholog, consilier școlar;

Materiale: reviste de specialitate, materiale informative în domeniul educativ, psihologia copilului, pedagogia preșcolară;

Informaționale: film, bibliografie, internet, materiale specifice metodei *Educăm așa...*

Etapele proiectului :

-stabilirea contractului dintre cele două părți: familie – grădiniță;

-distribuirea materialului de informare a părinților.

Organizarea și implementarea proiectului:

-proiectul se organizează la grădinița noastră;

-se vor desfășura activități de consiliere a părinților pe teme educative;

-se va crea un centru de resurse, cu scopul de a îmbunătăți cunoștințele părinților referitor la necesitatea realizării unei reale legături între grădiniță și familie, ca parteneri egali în educarea copilului.

Rezultate așteptate:

-o mai bună cunoaștere a copiilor de către părinți;

-schimbarea atitudinii părinților față de copii;

-schimbarea premiselor relației grădiniță – familie;

-însușirea unor aspecte teoretice privind educarea copiilor (managementul conflictelor, activități de relaxare și recreere a copiilor, tipuri de recompense);

-schimbarea atitudinii celor doi parteneri.

Tehnici de monitorizare: înregistrare video, foto.

Evaluare: chestionare, expoziție foto.

Mediatizare: avizierul grădiniței, presă.

Diseminarea rezultatelor:-expuneri în cadrul Consiliului profesoral;

-popularizarea studiului în sesiuni și comunicări, simpozioane, publicații.

Finalizare proiect:-stabilirea concuziilor, solicitări din partea părinților de a se implica în proiecte similare .

Calendarul de activități

Data	Tema	Mijloace de realizare	Conținut	Participanți	Evaluare de parcurs
Octombrie	Prezentare proiect <i>Împreună pentru copii noștri</i>	Întâlnire între partenerii	-informații despre nevoile și cauzele ce au sugerat acest proiect; -punerea de comun acord a părților asupra datelor din calendarul de activități;	educatoare, părinți	înregistrare video
Noiembrie	Ce trebuie să știm?	Întâlniri, informări	-informarea părinților în legătură cu modul în care copiii acceptă sau nu, colectivitatea;	părinți, educatoare	discuții
Decembrie	Aș vrea să aflu ...cum să disciplinez fără să rănesc?	Consiliere	-părinții sunt informați și consiliați cu privire la abordarea unor modalități de formare a comporta-mentului dezirabil la copii.	părinți, psiholog, educatoare	chestionar
Ianuarie	Colectivitatea aduce o schimbare	Întâlnire de lucru, relatări, expuneri	-înțelegerea necesității dezvoltării copilului în relație cu alții (expunere)	părinți, psiholog, educatoare	consemnări în jurnal

			-identificarea de către părinți a schimbărilor din viața copiilor impuse de viața în colectiv.		
Februarie	Cum îți educi copilul ? - copilul este copia părinților	-dezbateri pe teme educative -referat	-prezentare referat - dezbateri tip masă rotundă, pe teme de corectare a comportamentelor negative ale copiilor	părinți, psiholog, educatoare	chestionar
Martie	Așa da! Așa nu!	- joc	- părinții și copiii se joacă împreună și stabilesc reguli; -determinarea copiilor să accepte regulile de grup.	părinți, copii, educatoare	înregistrare video
Aprilie	Suntem atenți la comportamentul nostru	- referat	-informarea părinților despre noi strategii de relaționare cu copiii;	părinți, educatoare	discuții
Mai	Un părinte iscusit ...	-activități inițiate de părinți	-valorificarea talentelor și hobby-urilor părinților în activitățile cu copii	părinți, copii, educatoare	poze
Iunie	Copilul tău are drepturi	-consiliere -întâlnire cu un avocat	-informarea părinților despre drepturile copilului -cunoașterea consecințelor încălcării lor.	avocat, părinți, educatoare	chestionar
Iunie	Împreună pentru copiii noștri	-Atelier de lucru	-participanții realizează împreună un poster/blazon concluzionând ce s-a realizat	Toți participanții	Prezentare poster/blazon impresii, expofoto

Concluzii :

Activitatea cu părinții ca parteneri pentru dezvoltarea copilului în programul educativ din grădiniță a devenit un start bun pentru părinți.

Parteneriatul Grădiniță–Familie, a constituit formarea unei relații pozitive între grădiniță și familie, o unificare a sistemului de valori, care a avut un efect benefic asupra copiilor atunci când au văzut educatoarea sfătuinduse cu părinții.

Părinții au conștientizat rolul instructiv educativ al grădiniței, au achiziționat informații și cunoștințe despre dezvoltarea psiho-motrică a copiilor, au fost convinși să investească în dezvoltarea personală a copiilor și a grupei în ansamblu.

Parteneriatul a constituit formarea părților în spiritul de parteneri egali și responsabili în educarea copiilor .

Bibliografie :

- 1.Educație timpurie–o șansă pentru viitorul copiilor din Revista Învățământ Preșcolar nr. 3/2007;
- 2.Programa activităților instructiv educative in grădinița de copii, MEC, București;
- 3.Educația timpurie–ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Pararele 45, Buc. 2009;
- 4.Adina Botiș, Anca Tăraș–Disciplinarea pozitivă, editura ASCR Cluj-Napoca, 2004;

5. Ion & Dacian Dorin Dolean – Meseria de părinte, editura Motiv, Cluj-Napoca, 2001.

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ, FACTORUL CHEIE AL EDUCAȚIEI ÎN SECOLUL 21

Profesor învățământul primar Moldovan Mirela, Școala Gimnazială „Toma Cocișiu” Blaj

„Dezvoltarea durabilă este acel proces de dezvoltare care răspunde nevoilor actuale fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor lor nevoi. [...] Pentru ca dezideratul dezvoltării durabile să poată fi atins, protecția mediului va constitui parte integrată a procesului de dezvoltare și nu poate fi abordată independent de acesta.” - Declarația asupra Mediului și Dezvoltării, Rio de Janeiro, 1992.

Principiul care stă la baza dezvoltării durabile este: „Gândește global - acționează local!”

Educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) impune o reorientare a sistemului educațional curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile. Instituțiile de învățământ din sistemul formal joacă un rol important în dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind cunoștințe și influențând atitudinile și comportamentul copiilor. Este important să se asigure o bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă (DD) de către toți elevii, iar aceștia trebuie să fie conștienți de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă.

O instituție de învățământ, în întregul ei, inclusiv elevii, profesorii, directorii și părinții, ar trebui să urmeze principiile de dezvoltare durabilă. Este importantă sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă, deoarece acestea sunt un complement esențial al educației formale, inclusiv în cazul formării adulților. EDD non-formală are un rol special, deoarece este mai des centrată pe cel format, pune accent pe participare și promovează învățarea pe tot parcursul vieții. Educația informală la locul de muncă adaugă valoare atât angajaților, cât și angajatorilor. Cooperarea între actorii implicați în diversele forme de EDD ar trebui recunoscută și încurajată.

1. OBIECTIVELE EDUCAȚIEI PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ (EDD)

Conceptul de dezvoltare durabilă poate fi caracterizat din mai multe puncte de vedere, prin următoarele elemente: *economie*: eficiență, creștere, stabilitate; *societate*: nivel de trai, echitate, dialog social și delegarea responsabilităților, protejarea culturii/patrimoniului; *ecologie*: conservarea și protejarea resurselor naturale, biodiversitate, evitarea poluării

România s-a alăturat liderilor celor 193 state membre ale ONU la Summit-ul privind dezvoltarea din septembrie 2015, adoptând *Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă*, un program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal și care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile – *economic, social și de mediu*. Pentru prima oară, acțiunile vizează în egală măsură statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare.

Central Agendei 2030 se regăsesc cele **17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD)**, reunite informal și sub denumirea de **Obiective Globale**. Prin intermediul Obiectivelor Globale, se stabilește o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a injustiției și protejării planetei până în 2030.

1. Fără sărăcie – Eradicarea sărăciei în toate formele sale și în orice context. Până în 2030, eradicarea sărăciei extreme pentru toți oamenii, în prezent aceasta fiind măsurată prin numărul de oameni care trăiesc cu mai puțin de 1,25 dolari pe zi. România trebuie să implementeze la nivel național acest obiectiv, așa cum fac și celelalte state membre ale ONU. În România, 40% dintre cetățeni sunt în risc de sărăcie și 29% dintre români au lipsuri grave. Din nefericire, 48,5% dintre copii sunt în risc de sărăcie și 34,1% dintre ei au lipsuri majore.

2. **Foamete „zero”** – Eradicarea foametei, asigurarea securității alimentare, îmbunătățirea nutriției și promovarea unei agriculturi durabile.

3. **Sănătate și bunăstare** – Asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor la orice vârstă.

4. **Educație de calitate** – Garantarea unei educații de calitate și promovarea oportunităților de învățare de-a lungul vieții pentru toți. În lume, 58 de milioane de copii rămân neșcolarizați, în mare parte fete, și milioane de tineri și adulți neagă încă beneficiile educației. În mai 2015, Forumul Mondial al Educației, desfășurat în Korea, a adoptat o viziune pentru următorii 15 ani, care își propune să schimbe această situație, astfel încât toți copiii, tinerii și adulții să aibă acces la oportunitățile de învățare pe tot parcursul vieții.

În România, conform datelor Institutului Național de Statistică, publicate în septembrie 2016, în anul 2013/2014, rata abandonului școlar în învățământul primar și gimnazial a fost de 1,5% (1,3% în învățământul primar și 1,9% în învățământul gimnazial). În cadrul învățământului liceal și profesional, în anul școlar 2013/2014, rata abandonului a fost de 2,9%, cea mai mare valoare a ratei abandonului s-a înregistrat în învățământul postliceal și de maiștri, de 7,9%.

5. **Egalitate de gen** – Realizarea egalității de gen și împuternicirea tuturor femeilor și a fetelor.

6. **Apă curată și sanitație** – Asigurarea disponibilității și managementului durabil al apei și sanitație pentru toți

7. **Energie curată și la prețuri accesibile** – Asigurarea accesului tuturor la energie la prețuri accesibile, într-un mod sigur, durabil și modern.

8. **Muncă decentă și creștere economică** – Promovarea unei creșteri economice susținute, deschise tuturor și durabile, a ocupării depline și productive a forței de muncă și a unei munci decente pentru toți.

9. **Industrie, inovație și infrastructură** – Construirea unor infrastructuri rezistente, promovarea industrializării durabile și încurajarea inovației.

10. **Inegalități reduse** – Reducerea inegalităților în interiorul țărilor și de la o țară la alta.

11. **Orașe și comunități durabile** – Dezvoltarea orașelor și a așezărilor umane pentru ca ele să fie deschise tuturor, sigure, reziliente și durabile.

12. **Consum și producție responsabile** – Asigurarea unor tipare de consum și producție durabile.

13. **Acțiune climatică** – Luarea unor măsuri urgente de combatere a schimbărilor climatice și a impactului lor.

14. **Viața acvatică** – Conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și a resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă.

15. **Viața terestră** – Protejarea, restaurarea și promovarea utilizării durabile a ecosistemelor terestre, gestionarea durabilă a pădurilor, combaterea deșertificării, stoparea și repararea degradării solului și stoparea pierderilor de biodiversitate.

16. **Pace, justiție și instituții eficiente** – Promovarea unor societăți pașnice și incluzive pentru o dezvoltare durabilă, a accesului la justiție pentru toți și crearea unor instituții eficiente, responsabile și incluzive la toate nivelurile.

17. **Parteneriate pentru realizarea obiectivelor** - Consolidarea mijloacelor de implementare și revitalizarea parteneriatului global pentru dezvoltare durabilă.

În mod obișnuit, educația cu privire la mediu se ocupă de două aspecte: protecția mediului și folosirea resurselor. Paradoxal, cu cât o societate este mai educată și mai înstărită cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel. Ceea ce duce la concluzia că doar educarea cetățenilor nu este suficientă pentru realizarea dezvoltării durabile. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației, modificând modelele de consum și limitând poluarea. În zonele cu educație redusă, în general, economia se reduce la agricultură și extragerea resurselor. Cu cât nivelul de educație crește, apar industrii din ce în ce mai sofisticate și gradul de consum este ridicat, iar poluarea este mult mai mare. Astfel, putem observa că

legătura dintre dezvoltarea durabilă și educație este foarte complexă, ultimele cercetări în domeniu oferindu-ne răspunsul la întrebarea “De ce educația este cea care ajută țările să își atingă obiectivele de dezvoltare durabilă?”.

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.

Realizarea Agendei 2030, cu cele 17 *Obiective de Dezvoltare Durabilă*, poate fi posibilă doar prin transformarea practicilor ne-sustenabile la nivel global. Interdependența ce caracterizează societatea contemporană, procesele de globalizare și consecințele acestora asupra stilului de viață contemporan influențează atât contextele locale, cât și societățile globale. Din aceste considerente, UNESCO a lansat sub egida Educației Globale, conceptul de „**Educație pentru Dezvoltare Durabilă**”, care poate contribui la o societate durabilă prin includerea principiilor și valorilor care stau la baza dezvoltării durabile în procesele educaționale, la toate nivelele și pentru toate vârstele. Astfel, „Educația pentru Dezvoltare Durabilă” reflectă prerechizitele dezvoltării durabile aplicate în domeniul educației, pentru a asigura că fiecare cetățean înțelege implicațiile complexe ale acțiunilor și alegerilor sale, dar și rolul fiecăruia în asigurarea unui viitor sustenabil, spre exemplu prin responsabilizarea tuturor oamenilor cu privire la degradarea mediului înconjurător.

Bibliografie

1. Field of Education for Sustainable Development. Sustainability, (Competențele profesorilor pentru implementarea ofertelor educaționale în domeniul educației pentru dezvoltare sustenabilă. Sustenabilitate) Vol. 5, No. 12, pp. 5067–5080.
2. Guvernul României, Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile, Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României. Orizonturi 2013-2020-2030, București, 2008.
3. Ghid Metodic Interdisciplinar: Educația pentru Dezvoltarea Durabilă, pp.26, <http://www.eformare.info.ro/>.

ABILITĂȚILE SOCIALE ALE PROFESORULUI ÎN REUȘITA EDUCAȚIEI PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ

Prof. Moraru Bianca Delia, Școala Gimnazială Ceanu Mare, jud. Cluj

Viziunea educației ca pion al dezvoltării durabile a societății propune reorientarea rolului profesorului ca facilitator al învățării, agent al schimbării, ce orientează învățarea transdisciplinară și interdisciplinară. Pentru a beneficia de o dezvoltare durabilă a învățământului, calitatea actului de predare-învățare trebuie îmbunătățită. Profesorul devine agent al schimbării.

În societatea actuală, abilitățile de bază ale cadrului didactic nu mai sunt suficiente pentru a atinge succesul pe plan profesional și personal. Este necesar prin urmare o îmbinare între coeficientul de inteligență IQ și coeficientul de inteligență emoțională EQ, pentru formarea profesorului secolului 21.

În procesul educativ, profesorii nu transmit doar cunoștințe, ci împărtășesc emoții cu elevii. Emoțiile stau la baza procesului educativ. Din nefericire, un studiu recent arată că, 40% din profesori

parăsc sistemul după primii ani de predat.¹⁰ Însă, pentru a face față stresului pe care procesul educativ îl presupune, este mare nevoie ca profesorul să dețină sau să cultive abilități sociale. Conform studiilor, cine posedă un EQ mare, poate gestiona mai bine stresul.

Unii oameni se nasc cu o inteligență emoțională, alții o dobândesc pe măsură ce relaționează unii cu ceilalți, învață despre ei înșiși și iau în considerare sentimentele celorlalți.

O măsură educațională pentru dezvoltarea durabilă poate fi promovarea învățării pe parcursul întregii vieți. Acest lucru semnifică promovarea formării cadrelor didactice, prin participarea la grupuri de lucru, seminarii, forumuri care să trateze alături de alte teme și dezvoltarea inteligenței emoționale, dobândirea abilităților sociale. O altă variantă ar fi și crearea unui portal internet atractiv, care să conțină materiale educative, informații actualizate atât pentru elevi, cât și pentru profesori. În acest mod, sistemul de formare profesională este mult mai flexibil, mult mai rapid, asigurând accesul și a celor care nu au beneficiat de nici o pregătire până în prezent.

Există o serie de soluții recomandate pentru dobândirea inteligenței emoționale, iar dacă acestea sunt puse la dispoziția cadrelor didactice, aceștia vor fi motivați să se informeze și să se formeze pentru a deveni mai buni agenți al schimbării.

Termenul de abilitate circumscrie ansamblul de competențe care se actualizează în comportamente eficiente și care în general sunt rezultatul unei învățări, favorizate eventual de dispoziții și aptitudini înnăscute.¹¹

Dacă în vorbirea curentă termenul de abilitate este sinonim cu cel de aptitudine, capacitate, sensul operațional se referă la activități dobândite, ce permit realizarea cu mare precizie, rapiditate, facilitate, eficiență cantitativă și calitativă, cu un consum redus de energie nervoasă și psihică a unor activități.¹²

În contextul educațional se face deosebire între abilitățile de bază, ce constituie condițiile de trecere la achiziții ulterioare mai complexe, abilitățile speciale, diferențiate pentru fiecare palier de vârstă și activitate, și abilitățile de nivel superior, competențe foarte generale aplicabile în principiu unei mari diversități de probleme. Pentru fiecare palier de vârstă și activitate se formează în afară de abilitățile de bază și abilitățile speciale. Dintre acestea un rol foarte important îl au abilitățile implicate în comportamentul acceptat social, legat de rolurile și statuturile sociale, dar și de comportamentul în grupurile mici în relațiile oficiale, în cele familiale.

Spațiul american a împământenit termenul de SEC-*social-emotional competences* pentru a ajuta profesorul în lupta împotriva stresului, care are consecințe pe termen lung. Psihologi și experți în domeniul învățării socio-emoționale, spun că profesorii au șanse reduse de a experimenta procesul de *burn-out- epuizare psihică și fizică*- dacă are și utilizează SEC. De asemenea, studiile au arătat că elevii învață mai bine în medii sigure din punct de vedere emotiv. Dacă nu sunt la rândul lor, supuși stresului didactic, elevii vor performa mult mai bine, făcând cu brio față procesului de predare-învățare.

În contextul dezvoltării durabile, este indispensabilă o educație de calitate prin dezvoltarea abilităților de viață atât a elevilor cât și a profesorilor. Scopul este o viață bună într-o societate durabilă. Școala secolului 21 trebuie să ofere tinerilor un parcurs de învățare interdisciplinar, avangardist. Transmiterea de cunoștințe, nu mai este un scop în sine. Profesorul secolului 21 trebuie să știe să formeze abilități de viață. Iar pentru acest lucru el trebuie pregătit.

Bibliografie:

¹⁰ Ingersoll, R. (2012) *Beginning Teacher Induction: What the Data Tell Us*. Phi Delta Kappan, 93(8), 47-51.

¹¹ Doron, R., & Parot, F., *Dicționar de psihologie*, București, Editura Humanitas, 1991.

¹² Schiopu, U., *Dicționar de psihologie*, București, Editura Babel, 1997.

1. <https://webapi2016.cor.europa.eu › content>
2. Beginning Teacher Induction: What the Data Tell Us. Phi Delta Kappan,
3. Doron, R., & Parot, F., Dicționar de psihologie, București, Editura Humanitas, 1991.
4. Șchiopu, U., *Dicționar de psihologie*, București, Editura Babel, 1997.
5. Lorea Martinez, *Developing Teachers' Social and Emotional Skills*, de pe <https://www.edutopia.org/blog/developing-teachers-social-emotional-skills-lorea-martinez>

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI ȘI GESTIONAREA TIMPULUI ȘCOLAR

Prof. Neaga Alexandra-Mădălina, prof. Belciug Ruxandra-Maria, Liceul Tehnologic Mârșă

Educația este un proces complex, un fenomen social, care oferă fiecărui individ oportunitatea de a acumula cunoștințele și abilitățile necesare pentru a deveni un individ informat. Factorii de bază care ajută copilul în dezvoltarea propriei educații sunt familia și școala, astfel trebuie să existe o permanentă relație de interdependență între cele două instituții.

La nivelul instituției școlare, educația ajunge într-un stadiu de dezvoltare prin caracterul planificat și metodic al activităților instructiv-educative. În acest sens, un rol fundamental îl au profesorii. Educația, sub îndrumarea dascălilor, trebuie să aibă o eficiență crescută, astfel încât elevii să poată dobândi cât mai multe cunoștințe, să se dezvolte personal și, totodată, să poată evolua social. Este evident faptul că, în centrul întregului proces de instruire se situează elevul, cu demersurile sale, cu mijloacele sale de a învăța. El este cel care deține o poziție cheie, este participant activ și responsabil de construcția propriei cunoașteri, a propriilor cunoștințe. De asemenea, acesta este cel care trebuie să-și mobilizeze propriile forțe intelectuale, să deprindă și să utilizeze strategii de învățare euristică: să caute, să tatoneze, să exploreze; să propună spontan soluții; să vină cu o idee, cu o inițiativă, să rezolve probleme, să se confrunte cu alții, să ceară ajutor, să formuleze o opinie, să emită o ipoteză; să aducă o argumentație, să judece, să evalueze etc. De atitudine lui activă și constructivă cu care se implică în actul învățării depinde propria lui dezvoltare intelectuală, progresul propriei sale formații cognitive.

Pentru dezvoltare durabilă a României, scopul educației ar trebui „să fie pregătirea unor oameni care să acționeze și să gândească independent și care, în același timp, să vadă în slujirea comunității realizarea supremă a vieții lor”, după cum spunea fizicianul Albert Einstein, altfel spus ea trebuie să reprezinte o prioritate în viața oricărui individ, deoarece beneficiile aduse de aceasta sunt nemăsurabile. Ea șlefuieste personalitatea umană, putând astfel să influențeze modul în care oamenii ne privesc.

În ceea ce privește timpul școlar, putem spune faptul că acesta este o resursă pedagogică de natură materială, antrenată la nivelul sistemului de învățământ prin intermediul unor variabile ce se completează reciproc: anul școlar, săptămâna școlară, ziua școlară. În lucrarea, *Timp și temporalitate în educație. Elemente pentru un management al timpului școlar*, Constantin Cucoș face o clasificare a timpului astfel: *microtimpul educațional* care se referă la unități temporale reduse, referindu-se la la timpul alocat unei ore didactice sau a unei zile de școală și *macrotimpul educațional* ce vizează unități mari de timp cum ar fi semestrul sau anul școlar. De asemenea, acesta consideră că în activitatea educațională se poate face o distincție între timpul profesorului și timpul elevului.

Astfel, pe de-o parte, timpul elevului este orientat către formare de noi deprinderi, achiziții de priceperi și competențe, este timpul ce se materializează în propria educație, iar timpul profesorului, pe de altă parte, este un timp de lucru, un timp dedicat activității de zi cu zi, un timp ce se

materializează în educația altora. În activitatea didactică, fiecare profesor trebuie să se organizeze cât mai bine, altfel spus, să eficientizeze utilizarea timpului didactic.

În cadrul instituțiilor de învățământ, elevii învață că timpul este delimitat, structurat, astfel, ei sunt nevoiți să-și facă o agendă proprie, să fie cât mai autonomi în folosirea eficientă a timpului, să-și planifice singuri activitățile de învățare de acasă și să-și coreleze timpul de pregătire cu cel liber. Ca resursă pedagogică, timpul școlar trebuie descoperit și perceput ca un factor de sprijin, atunci când este judicios folosit sau, din contra, un element perturbator major, atunci când nu îl utilizăm cum se cuvine. Oricare ar fi spațiul destinat activităților cu specific instructiv-educativ, principiul după care se ghidează organizarea lui este eficiența. Valențele organizării eficiente a spațiului sunt multiple, pornind de la economisirea de timp, până la punerea la dispoziția școlarilor a materialelor necesare și instruirea acestora cu privire la modul de utilizare a lor. Materialele didactice aflate la îndemâna copiilor sporesc abilitățile de sistematizare și de manifestare a opțiunilor, în funcție de nevoile imediate sau de tipul de sarcină ce urmează a fi dusă la îndeplinire.

Dacă într-un cadru instituționalizat, cu ajutorul cadrelor didactice, elevii își formează aceste abilități de organizare a timpului și conștientizează folosirea eficientă a acestuia, ei vor putea valorifica cu succes ceea ce au învățat atât în cadrul familiei, cât și în viața de zi cu zi. Totodată, este important să se realizeze simple exerciții de stabilire a unui program și să se prioritizeze acțiunile care urmează să fie desfășurate, pentru a se evita astfel, momentele de amânare a unor sarcini care îi revin elevului. Însă, toate aceste acțiuni, precum și înfăptuirea minuțioasă a unui plan nu trebuie să-i acapareze elevului întreaga activitate, chiar dacă este desfășurată în școală sau în familie. De asemenea, trebuie menționat și faptul că vor exista și momente ce nu necesită întotdeauna organizare sau care nu se raportează la o astfel de abordare. Este important a se păstra o pondere echilibrată între aspectele organizaționale și cele ludice, de care copilul are foarte multă nevoie, pentru a se dezvolta armonios și pentru a se adapta mediului înconjurător.

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Iași, Editura Polirom, 1999.
Cucoș, Constantim, *Timp și temporalitate în educație. Elemente pentru un management al timpului școlar*, Iași, Editura Polirom, 2002.
Dârjan, Ioana, *Management comportamental în clasa de elevi*, Timișoara, Editura Universității de Vest, 2010.
Menard, Jean-Denis, *Cum să ne adminstrăm timpul*, Iași, Editura Polirom, 2002.

ASIGURAREA ACCESULUI LA ENERGIE ACCESIBILĂ, SIGURĂ, SUSTENABILĂ ȘI CURATĂ PENTRU TOȚI

Elevă **Rusandru Alexandra Elena**, *Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia;*
Profesor îndrumător **Opincariu-Mihinda Mihaela**

Bunăstarea noastră depinde de utilizarea resurselor naturale. Folosim, apa, curentul electric, gazul în majoritatea activităților de zi cu zi, de foarte multe ori producând risipe majore, amenințând epuizarea anumitor resurse.

Proiectul propus se poate utiliza pentru combaterea risipei de resurse naturale și constă în organizarea unor opționale de educație ecologică în școlile și liceele din județul Alba și nu numai.

În ce constă proiectul:

În 11 școli din orașele județului Alba: două unități școlare din municipiul Alba Iulia, iar restul din orașele Sebeș, Zlatna, Abrud, Câmpeni, Teiuș, Blaj, Aiud, Ocna Mureș și Baia de Arieș să se

organizeze opționale despre educație ecologică și combaterea risipei resurselor naturale. Aceste opționale vor fi ținute de către personal didactic pregătit și grupuri de voluntari, în care elevii să învețe despre modalități de protejare a mediului și economisirea resurselor de apă, gaz și energie.

Rezultate așteptate:

- 11 profesori instruiți cu privire la diminuarea resurselor (energie, gaz, apă);
- un material/broșură pentru conștientizarea risipei de resurse;
- un număr cât mai mare de elevi implicați în proiect vor conștientiza risipa de resurse.

Durata proiectului:

7 săptămâni (4 ore în fiecare săptămână)

Obiectivele proiectului:

- dezvoltarea unor atitudini /comportamente favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu;
- stimularea activităților de grup;
- cultivarea capacității de colaborare în scopul protejării mediului;
- implicarea grupului țintă într-o campanie de informare pe tema „ENERGII REGENERABILE”.

Parteneri :

Agencia de Protecție a Mediului Alba
Organizații neguvernamentale
Primăria Municipiului Alba Iulia

Ideii de activități care pot fi organizate în acest proiect:

- Broșuri cu scopul informării populației cu privire la risipa resurselor;
- Filmulețe/broșuri care să conțină soluții concrete pentru reducerea risipei;
- Activități dedicate **unor evenimente anuale** importante din domeniul ecologiei și al protecției mediului: Ziua Internațională a Pădurilor (21 martie), Ziua Mondială a Apei (22 martie), Ziua Păsărilor (1 aprilie), Ziua Pământului (22 aprilie), Ziua Internațională a Biodiversității (22 mai), Ziua Mondială a Mediului (5 iunie), Ziua Mondială a Océanelor (8 iunie), Ziua Dunării (29 iunie) - realizarea unei expoziții de postere, realizarea unor flyere care să promoveze evenimentele ș.a;
- **Vizite în arii protejate** (parcuri naționale, parcuri naturale);
- **Vizite la fabrici/ferme/șantieri/centrale**, cu observarea componentelor obligatorii de protecție a mediului;
- **Ateliere de lucru** desfășurate în colaborare cu specialiști în domeniu (expert de la agenție de protecție a mediului, inspector de mediu, inspectorii alimentari, managerul unei firme de reciclare etc.).

Rezultate așteptate:

- participarea unui număr cât mai mare de elevi la acest proiect;
- educarea elevilor în spiritul respectării mediului natural și a echilibrului natural;
- realizarea unei legături solide între diriginții implicați, elevi și locuitorii orașului.

Impact asupra cadrelor didactice, elevilor, comunității

În urma desfășurării acestui proiect se dorește implicarea elevilor, profesorilor și a comunității locale în acțiuni ecologice, dezvoltarea conștiinței și a conduitei ecologice la elevi bazată pe respectul față de natură și protecția mediului, transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat, responsabilizarea pentru prevenirea poluării și gestionarea resurselor fără a periclita echilibrul mediului și sănătatea comunității.

Bibliografie:

David Slingsby, *Nurturing the Ecologists of Tomorrow: Why It Is Important to Re-Think Ecology in the High School Curriculum*, Editor, Journal of Biological Education, Society of Biology, London, UK. Chair of the Education, Training and Careers Committee, British Ecological Society (1999–2008), *Ecoeducation K-12 Buletin*, 2011.

Programa școlară pentru cursul opțional „*Idei verzi pentru Planeta Albastră*”, oferită de Terra Magazin

Proiectul educațional „*Apa, sursa vieții*” coordonat de prof. Todoran-Fer Monica și Opincariu-Mihinda Mihaela

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI ȘI PROFESIA DIDACTICĂ

Prof. inv. preșcolar Oprea Vasilica-Loredana, Școala Gimnazială „Singidava”/ GPP „Prichidel” Cugir

Pe axa timpului, ce vine de la începuturile omenirii, trecând prin secolul al XXI-lea spre viitor, în fiecare punct al ei avem un „azi și o societate „contemporană a aceluși azi, în care oamenii își trăiesc prezentul respectiv. În mod obiectiv o școală normală va implementa acele cunoștințe și dezvoltă, respectiv forma mentalității, atitudini, abilități, priceperi și deprinderi valabile pe termen lung pentru a asigura sustenabilitatea dezvoltării societății.

Ca urmare noua orientare în prezent, spre Dezvoltare durabilă, se pare că ne oferă o soluție bună pentru viitorul omenirii. Se subînțelege că: dezvoltarea durabilă nu trebuie implementată prin noi generații de sacrificiu, ci printr-o convergență de acțiuni ce să faciliteze dezvoltarea economică a societății în care tinerii în prezent și urmașii lor în viitor să-și găsească cu mulțumire locul.

Pentru că, pentru prosperitatea individului și comunității în prezent și în viitor, Educația pentru dezvoltarea durabilă este o necesitate; prin mentalitățile formate este vitală pentru dăinuirea omenirii; prin înțelegerea problemele socio-economice individuale și colective pe termen lung va duce la formarea de competențe ce să-i permită să identifice soluții personale și colective sustenabile, adaptate la contextul actual și viitor.

Educația pentru dezvoltare durabilă ca și concept vine să corecteze un „drapaj” din trecut al educației și instrucției, reorientând instrucția și îndeosebi educația pe un nou parcurs de învățare util, coerent și complet pentru succesul elevului ca adult într-o „contemporaneitate a lui” mai târziu pe „axa timpului”. Instrucție și educație ghidată de principiile dezvoltării durabile, sintetic puse de Delavrancea în gura lui Ștefan cel Mare „Țara n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a urmașilor voștri și a urmașilor urmașilor voștri în veacul vecilor...” (text adaptat) este un obiectiv major

„Contemporaneitatea”, oricare ar fi ea, nu a găsit o variantă optimă a dezvoltării durabile, a fost și este deschisă pentru a recepta variante probabile, cu căderi, urmate de ridicări și mers-uri mai departe, pentru că timpul nu stă și „contemporaneitățile se succed, în paralel cu viziunile corespunzătoare asupra „binelui social. Cadrele didactice ca și contribuabile la acest bine social, nu pot rămâne indiferente și în afara acestor confruntări de idei cu consecințe majore asupra societății umane. Astfel că un simpozion pe această temă, ca deschizător de noi orizonturi de gândire, ca o redeschidere de energii autentice, constructive, ce vin din trecut spre viitor, consider că este bine venit, cu un efect de formare continuă pe termen lung.

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;
- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;
- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, schițăm câteva întrebări și răspunsuri necesare focalizării lucrărilor simpozionului în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

Bibliografie:

1. Bulzan C., Sociologia educației (articole, eseuri, studii, comparative), Editura Prier, Drobeta Turnu –Severin, 2000;
2. Căndea M., Bran F., Cîmpoeru I– Organizarea, amenajarea și dezvoltarea durabilă a spațiului geografic, București, Editura Universtară, 2006;
3. Cuco, C., Educația. Dimensiuni culturale și interculturale. Iași: Ed. Polirom, 2000
4. Ionescu, M., Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne, Cluj-Napoca, Editura Eikon, 2011.

DIGITALIZAREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT ȘI DEZVOLTAREA DURABILĂ

Prof. Oros Ligia Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Competențele digitale au devenit o cerință imperios necesară pentru angajarea viitorilor absolvenți pe piața muncii.

Meseriile viitorului vor suferi transformări importante. În condițiile creșterii exponențiale a aplicațiilor tehnologiei în toate domeniile activităților umane, multe din meseriile actuale vor dispărea și vor fi înlocuite de altele cu un grad ridicat de tehnologizare.

Pentru atingerea cu succes a competențelor necesare elevii trebuie coordonați în acest demers de profesori cu noi abilitați. Reconsiderarea meseriei de profesor este o cerință absolut necesară.

Într-o lume focalizată digital, educația devine din ce în ce mai digitalizată, împingându-ne pe noi, profesori și educatori, să reconceptualizăm ce înseamnă cu adevărat să fii profesor în secolul XXI. Indiferent dacă suntem experți în tehnologie sau doar novice în acest domeniu, trebuie să conștientizăm că tehnologia a devenit o forță esențială care modelează o mare parte din practicile noastre didactice și pedagogice. De asemenea, ne-a impus o serie de cerințe și exigențe și, pentru a îndeplini aceste exigențe trebuie să dezvoltăm un set de abilități digitale cheie. Cele mai importante abilități digitale care sunt fundamental importante pentru orice profesor/instrumente digitale:

- Înregistrarea și editarea clipurilor audio
- Crearea de conținut video adnotat, interactiv și captivant
- Crearea de conținut captivant vizual
- Utilizarea site-uri de rețele sociale pentru a vă conecta, pentru a descoperi conținut nou și pentru a vă dezvolta profesional
- Utilizarea blogurilor și wiki-uri pentru a crea spații participative pentru elevi
- Utilizarea site-urilor web
- Organizare și partajare de resursele interactive cu clasele de elevi
- Crearea de prezentări captivante
- Capacitate de creare de portofolii digitale
- Creare de teste netradiționale

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare.

Este recunoscut că integrarea tehnologiilor digitale în procesul de educație oferă noi oportunități de învățare creativă pentru consolidarea predării inovatoare și pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării cursanților. Cu toate acestea, pentru ca tehnologiile digitale să aibă un impact pozitiv trebuie îndeplinite anumite condiții. Acestea includ asigurarea faptului că profesorii au atât competențele adecvate, cât și atitudini pozitive pentru a efectua schimbările necesare.

Eficiența pedagogiilor bazate pe tehnologia informațiilor și comunicațiilor depinde în mare măsură de modul în care noua tehnologie este implementată în sala de clasă. Mai mult, există unele dovezi că utilizarea necorespunzătoare sau nesigură a tehnologiilor digitale poate avea chiar un impact negativ asupra procesului educațional. Astfel, utilizarea resurselor digitale de către profesorii care nu dispun de abilități digitale adecvate poate avea un impact negativ asupra rezultatelor învățării.

Aceste competențe digitale au o componentă transversală esențială pentru procesul educațional modern și adaptat noilor cerințe. Pentru a putea înțelege natura acestor competențe Uniunea Europeană a conceput Cadrul European al Competenței digitale.

Competențele digitale prezentate de Comisia Europeană în Cadrul European al Competenței digitale pentru cetățeni (DigComp), structurat în cinci domenii: alfabetizarea digitală și informațională, comunicare și colaborare, creare de conținut digital, siguranță și soluționare de probleme. Cele cinci domenii numără 21 de competențe cheie, esențiale pentru viitorul de pe piața locurilor de munca într-o economie dezvoltată:

1. Alfabetizare digitală și informațională Navigarea, căutarea și filtrarea datelor, informațiilor și conținutului digital Evaluarea datelor, a informațiilor și a conținutului digital Gestionarea datelor, a informațiilor și a conținutului digital;

2. Comunicare și colaborare Interacționarea prin tehnologii digitale Partajarea informațiilor prin tehnologii digitale Implicarea în societate prin intermediul tehnologiilor digitale Colaborarea prin intermediul tehnologiilor digitale Netichetă (Netiquette) Gestionarea identității digitale;

3. Creare de conținut digital Dezvoltarea conținutului digital Integrarea și re-elaborarea conținutului digital Drepturi de autor și licențe programare;

4. Protejarea dispozitivelor Protejarea datelor personale Protejarea sănătății Protejarea mediului înconjurător;

5. Soluționare de probleme Rezolvarea problemelor tehnice Identificarea nevoilor și a soluțiilor tehnologice Utilizarea creativă a tehnologiilor digitale Identificarea lacunelor de competență digitală.

BIBLIOGRAFIE:

1. Monica Tilea, Olivier Morin, Oana-Adriana Duta Competențe transversale în educația pentru dezvoltare durabilă și solidaritatea internațională, Ed. Universitaria, Craiova, 2019
2. <https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/DIGCOMP-FINAL-%20UPDATED%2002-06-2016.pdf>
3. https://ecdil.ro/uploads/articole/resources/files/Brosura_ECDL_DigComp_RO.pdf

EDUCAȚIA - FACTOR IMPORTANT ÎN PROCESUL DE DEZVOLTARE DURABILĂ - PROIECTE DERULATE ÎN ȘCOALĂ UTILE DEZVOLTĂRII DURABILE A SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI

Prof. Pop Delia-Anca, Liceul Tehnologic “Ștefan Manciulea”, Blaj

Dezvoltarea durabilă este un concept greu de definit, dată fiind evoluția sa în timp. O descriere originală a acesteia este dată de către Comisia de la Brundtland: „Dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care urmărește satisfacerea nevoilor prezentului fără a compromite posibilitățile generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”. [1]. Astfel, educația în vederea dezvoltării durabile – EDD- apelează la procesul de învățare continuă și recunoaște faptul că nevoile educaționale ale persoanelor se schimbă pe tot parcursul vieții lor.

➤ Dezvoltarea durabilă – scurt istoric

Conceptul de Dezvoltare durabilă desemnează totalitatea formelor și metodelor de dezvoltare socio-economică care se axează, în primul rând, pe asigurarea unui echilibru între aspectele sociale, economice, ecologice și elementele capitalului natural. Durabilitatea pornește de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător și de resurse. Această noțiune, dezvoltarea durabilă, a fost tratată, din punct de vedere istoric, în cadrul mai multor conferințe, comisii, institute precum și convenții. Printre acestea se pot enumera Conferința de la Stockholm din 1972, care avea ca punct central deteriorarea mediului înconjurător. [2]

În anul 1985, a fost descoperită gaura din stratul de ozon de deasupra Antarcticii și, prin Convenția de la Viena s-a încercat găsirea unor soluții pentru reducerea consumului de substanțe care dăunează stratului protector de ozon care înconjoară planeta.

În anul 1992, are loc la Rio de Janeiro „Summit-ul Pământului”, Conferința Mondială pentru Dezvoltare Durabilă, [3] la care au participat reprezentanți din aproximativ 170 de state. În urma întâlnirii, a fost adoptat un plan de susținere a dezvoltării durabile numit Agenda 21, concretizat în 40 de capitole destinate unor domenii de programe specifice, structurate în termenii bazei de acțiune, obiectivelor de realizat, activităților care trebuie efectuate și a modalităților de implementare. La 10 ani de la Conferința de la Rio, în 2002, a avut loc, la Johannesburg, Summit-ul Națiunilor Unite privind Dezvoltarea Durabilă, prin care se reafirma dezvoltarea durabilă ca fiind un element central al agendei internaționale. Prin Declarația de la Johannesburg s-a asumat răspunderea pentru progresul și întărirea celor trei piloni interdependenți ai dezvoltării durabile: dezvoltarea economică, dezvoltarea socială și protecția mediului la nivel local, național, regional și global. În 2012, se organizează Conferința Organizației Națiunilor Unite (ONU) pentru dezvoltare durabilă, ce a avut loc în Brazilia. În 2015, România și celelalte 192 de state member ale Organizației Națiunilor Unite, adoptă Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă.

Obiectivul 4: Educație de calitate, se referă explicit la EDD, respectiv “ până în 2030, asigurarea faptului că toți elevii dobândesc cunoștințele și competențele necesare pentru promovarea dezvoltării durabile, inclusiv printre altele, prin educația pentru dezvoltare durabilă și stiluri de viață durabile, drepturile omului, egalitatea de gen, promovarea unei culturi a păcii și non-violenței și aprecierea diversității culturale. În 2016, la Batumi, România a participat la cea de-a 8-a Conferință Ministerială Mediu pentru Europa, unde s-a stabilit necesitatea implementării EDD pentru atingerea obiectivelor din Agenda 2030.[4] În România, pe parcursul ultimului deceniu, activitățile legate de dezvoltarea durabilă s-au extins în permanență, fiind centrate pe campanii specifice, proiecte diverse, parteneriate între autoritățile locale, ONG-uri, sectorul privat, școli, licee, universități, precum și Ministerul Educației Naționale

➤ **Care este rolul educației în formarea noastră ca oameni și în asigurarea unui viitor sustenabil?**

Educația, în scopul dezvoltării durabile, urmărește și atinge puncte, precum:

- creșterea conexiunii între bunăstarea oamenilor, economie și protecția mediului înconjurător, tinzând spre o societate a bunăstării eco-efective;
- crește înțelegerea propriei moșteniri culturale, a diferitelor culturi, a justiției și precondițiilor privind dezvoltarea abilităților de interacțiune interculturală și internațională;
- îmbunătățește disponibilitatea și motivația de a participa și influența luarea deciziilor în calitate de cetățeni și membri ai comunității;
- oferă o varietate de abilități vocaționale, creând prechizițiile necesare pentru dezvoltarea fiecărei ramuri a industriei într-o direcție sustenabilă.

Legătura dintre dezvoltare durabilă și educație este complexă. Conform cercetărilor, educația este cea care ajută țările să își atingă obiectivele de dezvoltare durabilă, având impact asupra creșterii productivității în agricultură, a gradului de atenție acordată sănătății și, în general, crește nivelul de trai. În reorientarea educației către dezvoltarea durabilă, cei care dezvoltă programe de educație trebuie să găsesască echilibrul între cunoștințele viitorului și cele ale trecutului, între inovație și tradiție.

Un studiu efectuat de McKinsey&Co [5] a evidențiat faptul că ameliorarea învățământului are un impact semnificativ asupra a cinci dimensiuni economice cheie: accelerarea dezvoltării economice, întărirea coeziunii sociale, îmbunătățirea sănătății și a încrederii în sine, diminuarea criminalității și a costurilor de justiție și întărirea democrației și a conceptului de cetățean. De exemplu, îmbunătățirea scorurilor PISA cu numai 40 de puncte poate duce la o creștere a PIB-ului pe cap de locuitor cu 0,9% într-o singură generație (30 de ani), conform aceluiași studiu.

„Paradoxal sau nu, însă cu cât o societate este mai educată și mai înstărită, cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației, modificând tendințele de consum și limitând poluarea, adică să îi motivăm să folosească conștient.” [6] .

➤ Proiecte în derulare

În anul școlar 2021-2022, la Liceul Tehnologic “Ștefan Manciulea”, Blaj se desfășoară proiectul cu titlul “Vrem o planetă curată”.

Proiectul își propune să responsabilizeze elevii și să creeze cadrul prin care să stimuleze creativitatea, îndrumându-i pe elevi spre o gândire critică, spre cooperare, de cunoașterea unor informații relevante și aplicabile în diferite domenii, în vederea soluționării unor probleme complexe, reale.

Obiectivele proiectului sunt următoarele:

- Fundamentarea învățării pe baza nevoilor de dezvoltare personală și profesională a tinerilor, din perspectiva dezvoltării durabile și a asigurării coeziunii economice și sociale;
- Deprinderea unor comportamente responsabile față de natură și mediul înconjurător astfel încât să se asigure un viitor sustenabil pentru generațiile prezente și viitoare;
- Asigurarea complementarității dintre educația formală, non-formală și informală, învățarea permanentă;
- Deschiderea tinerilor prin activități diverse către societate, către mediul economic, social și cultural.

În cadrul proiectului ne-am propus mai multe activități de ecologizare, de colectare de hârtie, pet-uri, doze de metal. Rezultatele proiectului vor fi diseminate pe site-ul școlii și în presă.

Consider că educația pentru dezvoltare durabilă, fiind un subiect de interes comun, poate fi realizată numai, printr-un efort comun, într-un proiect în care fiecare își aduce propria contribuție. Proiectul școlii noastre se desfășoară în colaborare cu Primaria Municipiului Blaj și cu agenții economici, din municipiul nostru. Relaționarea cu alți parteneri este esențială și necesară pentru crearea de oportunități de învățare în societate, dar și a unui mediu educațional ce cuprinde elemente de bază, precum: viziune, planificare, acțiune și reflecție, adresându-se unor subiecte și probleme din viața reală. Educația pentru și în spiritul dezvoltării durabile trebuie să provoace societatea, să adopte noi comportamente și măsuri pentru a asigura un viitor decent. Aceasta face loc unor abordări noi, bazate pe valori, gândire critică și analiză.

În concluzie, educația în vederea dezvoltării durabile este un instrument de bază în vederea formării unor oameni responsabili și obținerii unui viitor sustenabil.

Bibliografie

- [1]. <http://www.actionamresponsabil.ro/avem-nevoie-de-educație-în-spiritul-dezvoltării-durabile/14595> .
- [2]. Tom Nebbia, Integrating Environment and Development 1972–2002, Ecuador.
- [3]. World Commission on Environment and Development, Oxford University Press, 1987, pp. 4.
- [4]. <http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/obiective/odd4/>
- [5]. Mona Mourshed, Chinezi Chijioke, Michael Barber, How the worlds most improved school systems keep getting better, McKinsey&Company <http://mckinseysociety.com/downloads/reports/>
- [6]. www.insse.ro Sistemul educațional 2020.

EDUCAȚIA DIGITALĂ: PROVOCĂRI ȘI SOLUȚII

Prof. Popoviciu Corina, Colegiul Tehnic „Apulum” Alba Iulia

Mediul educațional virtual, clase virtuale, biblioteci virtuale, educația la distanță, clasele digitale, sunt doar câteva exemple de tehnologii noi informaționale. Instruirea asistată pe calculator

semnalează o nouă eră în educație: acces rapid și universal la resursele educaționale, de care din păcate nu toată lumea beneficiază. Unele discipline, ca de exemplu limbile străine, beneficiază de aplicații și metode internaționale, deja dezvoltate, verificate și validate. Acest lucru a contribuit la o bună planificare și desfășurare a lecțiilor. Creativitatea cadrelor didactice a adus un plus de valoare lecțiilor însă restricțiile tehnologice reprezentate de imposibilitatea tuturor elevilor de a avea acces la un PC/laptop au făcut ca educația online să fie percepută în mod diferit de elevi.

Pe de o parte sunt limitările platformelor online care fie nu dispun de un sistem intuitiv de utilizare a funcțiilor disponibile, fie nu încorporează toate aplicațiile necesare pentru o bună desfășurare a lecțiilor. Menționăm aici necesitatea de conectare a sesiunilor video, prezentărilor teoretice ale lecțiilor, aplicațiilor practice și a sarcinilor de lucru pentru elevi. Lipsa unor lecții oferite drept exemple de bună practică care să poată fi replicate a fost de asemenea considerat un factor contribuitor. Planificarea și actualizarea permanentă a lecțiilor sunt sarcini pe care cadrele didactice le realizează cu succes pe parcursul carierei. Elementul de noutate pentru care nu am fost pregătiți este planificarea cursurilor online.

În momentul de față platformele educaționale online și platforme de streaming, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Comunicarea în cazul de față este percepută ca fiind una artificială, din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, coerent, compact și fluid. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, însă constituie o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar.

În ultimii doi ani, perspectiva școlii online a fost privită cu reticență și de către părinți, și de către profesori. Cu toate acestea, acolo unde a început în varianta hibrid sau exclusiv online, acest mod de a face educație a fost extrem de solicitant, provocator și frustrant, atât pentru profesori și părinți care au fost nevoiți să ajusteze programul propriu și modul de viață al familiei, cât și pentru elevi, tranzitând de la un mod de învățare și relaționare bazat de interacțiune directă, la cel mediat de tehnologie. Acest scenariu a funcționat acolo unde autoritățile au sprijinit cu tehnologie, laptopuri și tablete, familiile și elevii, acolo unde profesorii s-au pregătit și s-au mobilizat ca și învățarea online să fie relevantă, interesantă și conectată cu elevii, acolo unde familia a constituit un sprijin și un partener al școlii și al elevilor pentru a continua educația în cele mai bune condiții posibile în acest context.

Cu toate acestea sunt numeroase situațiile în care elevii și profesorii nu au avut acces la tehnologie, nu se pot conecta online, iar lipsa conexiunii la internet nu au fost realizate și organizate platformele de învățare și comunicare online, acolo unde autoritățile locale și școlile nu au avut resurse sau bunăvoință sau suficiente calități de management pentru a se activa în această perioadă în beneficiul elevilor. Se poate îmbunătăți atât pregătirea tehnologică, echipamente și conexiune, cât și formarea profesorilor și sprijinirea lor pentru a tranzita către acest mod de a realiza educația pentru o bună perioadă de timp de aici înainte.

Strategia de predare:

- durata lecției va fi undeva la 40-50 de minute, dacă va dura mai mult este necesar să se ia o pauză;
- pregătirea materialelor: manualul sau materialul în format digital; lista cu adresele electronice –links (exemplu Youtube, Flick, Ted Talks etc); fișe de lucru sau prezentări de tip Power Point.

Învățare în mediul online, poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc. prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Acest tip de învățare poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. În primul rând, această formă de învățare poate fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu rolul de a susține procesul de învățare. În cele din urmă, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se pentru fiecare ciclu școlar. Din perspectiva dezvoltării competenței de comunicare la educația digitală la elevii claselor primare, am propus formarea, dezvoltarea și implementarea strategiilor didactice și produselor educaționale digitale care vor asigura un eminent grad de flexibilitate în corespundere cu imperativele procesului educațional ale zilei de azi. Integrarea strategiilor și tehnologiilor interactive la lecțiile de educație digitală acționează asupra vorbirii, văzului și auzului, și au un efect favorabil în funcție de acțiunile utilizatorului, controlează o pluralitate de medii de comunicare, o varietate de mijloace de transmitere a informației, în care mesajele sunt recepționate într-un mod mult mai eficient, decât pe cele preluate pe cale tradițională non digitală. Începutul educației este o etapă esențială în viața fiecărui copil, din primii ani de învățare copiii învață abilități vitale importante pentru dezvoltarea lor.

Părinții sunt adesea sceptici dacă copiii lor cu vârste cuprinse între șase și optsprezece ani se vor adapta la mediul online. La această vârstă, majoritatea copiilor sunt curioși și deschiși la tot ceea ce este nou și deiferit. Curiozitatea joacă un rol vital pentru educația online. În școala tradițională sau online, cititul, scrisul, limbile străine, matematica, etc. toate sunt noi și interesante. Îi ajută să își construiască caracterul, să dezvolte gândirea critică, comunicarea atât vorbită cât și scrisă și alte abilități care îi vor ajuta pe viitor.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt strâns legate de faptul că sunt șubrede relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Cum integrăm mediul online în educație?

Trecerea de la școala tradițională la online, problemele de organizare, restricțiile, lipsa de resurse au provocat multă oboseală, dar și **o performanță scăzută în rândul elevilor, care simt izolarea și neputința mai puternic**. În plus, școala tradițională nu se compară cu școala online, existând cercetări care arată un randament mai scăzut în educația digitală. E foarte important pentru ei să fie sprijiniți și apreciați chiar și pentru eforturi minime, zi după zi. Recunoaște-le reușitele la final de zi sau la începutul zilei următoare, ca să aibă un start bun.

Folosirea TIC în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție elegantă la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Integrarea TIC în procesul tradițional de predare-învățare-evaluare este o oportunitate de a integra ultimele descoperiri tehnologice cu interacțiunea și implicarea oferite de modul tradițional de cunoaștere.

Copiii resimt în mod diferit schimbarea în online. Printre cele mai mari provocări pe care le întâmpină se numără:

- Scăderea nivelului de interacțiune și comunicare dintre profesor-elev sau dintre elevi
- Pot dezvolta un program neregulat de odihnă
- Trebuie să învețe să utilizeze tehnologia nu doar pentru distracție, ci pentru studiu
- Evaluarea online poate fi subiectivă, cum arată și acest articol
- Sunt distrași și nu pot să se concentreze la fel de bine ca la școală

- Sunt izolați de colegi și de prieteni
- Nu mai fac activitate fizică și nici activități sociale
- Au nevoie de o perioadă de adaptare și de reguli potrivite.

Trecerea rapidă la învățământul online, fără o pregătire anterioară a provocat lacune importante pentru mulți elevi, chiar și în situațiile în care aceștia au participat la lecții, nemaivorbind de cei care au fost nevoiți să renunțe la procesul de învățare din cauza obstacolelor întâmpinate. În această perioadă copiii au experimentat factori de stres care vor avea repercursiuni negative pe termen lung din cauza lipsei instrumentelor de lucru, a slabei adaptări a lecțiilor și a informațiilor la mediul online, a lipsei de pregătire a profesorilor, a lipsei de motivație, etc.

La acestea se adaugă și stresul generat de pandemie, de noutatea situației, izolarea socială, precum și lipsa contactului social și a unui feedback din partea celorlalți, toate acestea accentuând nevoia de sprijin emoțional a copiilor pentru a putea depăși perioada stresantă a examenelor. În pofida potențialului de stimulare și de încurajare a metodelor de învățare deosebite și personalizate pe care îl are digitalizarea, impactul tehnologiilor digitale asupra educației propriu-zise a fost limitat. Investițiile în TIC în școli nu au dus încă la sperata modificare a practicilor educaționale. Lipsa echipamentelor digitale și a conectivității în școli, afectează negativ educația digitală a elevilor și disponibilitatea instrumentelor de predare digitale.

Părinții au un rol foarte important în educație: aceștia asigură rutinele necesare intrării în starea de învățare, trezirea la timp, igiena personală, ținuta corespunzătoare studiului, cât și a condițiilor de participare la educația digitală: spațiu dedicat, computer, unele școli au primit tablete sau computere și chiar abonamente de date pentru conexiunea la internet, sprijin pentru logare în platformele sau aplicațiile pe care se susțin orele online, controlul, la început mai mare, treptat auto-controlul exercitat chiar de către elev, cu privire la participarea la ore, să-l stimuleze să țină camera deschisă, să se asigure că răspunde când este solicitat, să-l ghideze cum să-și ia notițe, să verifice că ține ritmul cu ceea ce se petrece la clasă etc.

Educația digitală ar trebui să îmbunătățească predarea, nu doar să prelungească metodele existente prin intermediul noilor tehnologii. Trebuie să explorăm diferitele moduri prin care aceste instrumente pot permite elevilor să-și împărtășească ideile și să le confrunte cu cele ale colegilor lor. Trebuie să ne stabilim obiectivul de a îmbunătăți experiența de învățare, de a crește motivația și de a oferi o experiență mai apropiată de modul în care adulții accesează informații și comunică între ei în lumea reală, a clasei.

Profesorii sunt obligați să dezvolte inițiative creative care să ajute la depășirea limitărilor predării virtuale. Profesorul trebuie să se bazeze pe creativitate, iar platformele de învățare electronică au mai multe roluri, dintre care unele asigură:

- menținerea legăturii cu profesorul, colegii și cu mediul școlar;
- crearea unei legături între ceea ce au învățat la școală și ceea ce repetă acasă;
- menținerea unei continuități informaționale și cognitive;
- menținerea unui climat normal, copilul simțindu-se oarecum legat de gândurile pozitive;
- reducerea timpului petrecut pe facebook sau pe alte aplicații improprii vârstei sale;
- crează o legătură de încredere cu profesorul lui din clasă, elevul reacționând la lecția virtuală mult mai relaxat decât în sala de curs.

Surse bibliografice:

1. Constantin Cucoș, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed.Universității, București, 2020 –
2. Instruire asistată de calculator. Didactica informatica, Adrian Adăscăliței, Editura Polirom, 2007; Instrumente pentru e-Learning.
3. Folea Victoria , Trecerea la societatea digitală în țările uniunii europene. Studiu de caz România
4. Ionescu M., Radu I. Didactica modernă. Cluj-Napoca: Editura „Dacia”, 2004.

5. Petrescu P., Pop V. Transdisciplinaritatea – o nouă abordare a situațiilor de învățare. București: E.D.P., 2007
6. Richardson J. Deschizând drum învățării prin colaborare. School Team Innovator, December 1996/ January 1997.
7. Thorne, Kaye. *Blended Learning – How to Integrate Online and Traditional Learning*, 2003, Kogan Page Limited
8. Șarapatin Irina, Creativitate și originalitate didactică. Repere psihopedagogice
9. Wegerif, Rupert . *Expanding the Space of Learning*, Springer, 2007
10. <http://sparknews.ro/2020/05/28/experienta-scolii-online-ce-le-a-placut-cel-mai-mult-elevilor-ce-le-a-lipsit-in-aceasta-perioada-si-ce-ar-lua-la-clasa-aspire-teachers/>
11. <https://recorder.ro/scoala-online-in-romania-rurala/>
12. <https://www.libertatea.ro/lifestyle/publicitate-avantaje-si-dezavantaje-ale-invatamentului-online-in-romania-2997336>
13. <https://lifeup.ro/blog/psihologie-pentru-viata/scoala-online/>
14. <https://www.impact.ro/efectele-negative-pe-care-le-au-orele-online-asupra-copiilor-avertismentul-dur-dat-de-psihologi-88472.html>
15. <https://www.suntparinte.ro/scoala-altfel-la-prima-editie-aspecte-pozitive-si-aspecte-negative>
16. <https://digitaledu.ro/platforme-educationale/>
17. <https://gutenberg.ro/facilitare-si-predare-online/>
18. https://www.stepbystep.ro/wp-content/uploads/2020/05/Instrumente-digitale-in-invatamentul-prescolar_pentru-cadre-didactice.pdf
19. <https://www.ise.ro/wpcontent/uploads/2021/02/Ghidpracticderesurseeducationalesidigitalepentruinstruireonline.pdf>
20. https://ipp.md/wp-content/uploads/2020/05/Studiu_Invatamantul_Online_202-04-29.pdf
21. <https://www.qualform.sns.ro/campanie-online/educatia-si-impactul-digitalizarii>
22. <https://www.elearning.ro/a-fi-profesor-in-era-digitala>
23. <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learnig>
24. <https://www.edumi.ro/wp-content/uploads/2021/05/Scoala-de-acasa-casa-de-la-scoala.-Limite-sanatoase-intre-viata-profesionala-si-personala.pdf>
25. <https://cluj24.ro/parintii-nu-vor-scoala-online-vom-ajunge-analfabeti-ca-americanii-18030.html>
26. <https://stirileprotv.ro/romania-te-iubesc/emisiuni/scoala-online-stilul-invechit-de-predare-a-dus-la-un-esec-national.html>
27. <https://www.mozaweb.com/ro/mozabook>

COPIII - PRIETENII ALBINELOR

Profesor inv. primar Presecan Sabina Adriana, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir, Alba

***Dacă albinele vor dispărea, omenirea va mai supraviețui patru ani.
Cel mult!
Albert Einstein***

Educația pentru viitor este una din prioritățile actuale ale învățământului românesc. Aceasta include noi moduri de învățare și predare, având în prim plan competențele digitale, incluziune și dezvoltarea pe baza competențelor cheie. Astfel, în scopul construirii unei baze de cunoștințe și abilități timpurii și pentru a ajuta copiii să înțeleagă mai bine natura precum și cum să relaționeze cu ea, în școlile românești se derulează proiectul *Albinele sunt prietenii noștri*.

Proiectul *Albinele sunt prietenii noștri* este rezultatul cooperării dintre Ambasada Sloveniei la București și Ministerul Educației, Asociația Crescătorilor de Albine din România, Muzeul Național de Istorie Naturală Grigore Antipa și Asociația pentru Protecția Albinelor și Polenizatorilor Sălbatici.

Proiectul este conceput și dezvoltat de Ambasada Republicii Slovenia în România și are ca scop conștientizarea importanței albinelor pentru mediu și umanitate în învățământul preuniversitar și dezvoltarea unei baze de cunoștințe despre importanța albinelor și protejarea acestora, prin activități educaționale digitale și clasice.

Am decis să participăm împreună cu elevii de la Școala Gimnazială Nr 3 Cugir la acest proiect care se derulează în perioada octombrie 2021- mai 2022, cu scopul implicării elevilor în diferite activități creative prin care să cunoască povestea albinelor și a importanței lor pentru viața pe Pământ.

Elevii au posibilitatea prin participarea la acest proiect să conștientizeze că protejarea albinelor și a polenizatorilor este o problemă crucială pentru ecosistemele noastre, pentru resursele alimentare și cultură, este mijlocul prin care putem să protejăm viitorul nostru.

Activitățile propuse sunt variate și dau posibilitatea elevilor de a cunoaște viața și rolul albinelor, de a face cunoștință cu mediul în care acestea trăiesc și cu oamenii care se ocupă de creșterea lor. Astfel, ne-am propus o serie de activități după cum urmează:

- Atelier de informare - octombrie 2021
- Atelier de creație- noiembrie 2021
- Vizitarea unei stupine - aprilie 2022
- Expoziție / Degustare de produse apicole
- Sunt un mic apicultor- construirea unor machete: stupi, faguri, stupină și

prezentarea acestora în cadrul unei expoziții- mai 2022

În cadrul acestui proiect elevii clasei I A au fost implicați până în prezent în două activități dintre cele propuse.

Prima activitate a avut loc online sub forma unui atelier de informare în cadrul căruia au fost prezentate materiale PPT și filmulețe referitoare la viața albinelor, rolul acestora, tipul albinelor dintr-un stup, alcătuirea corpului unei albine, părțile componente ale unui stup, produse apicole utilizate de către oameni și importanța acestora din punct de vedere medical.

Elevii au participat cu interes la dezbaterile din cadrul acestei activități punând diferite întrebări pentru a clarifica unele noțiuni destul de greu de înțeles pentru elevi de clasa întâi. În vederea verificării nivelului de înțelegere a noțiunilor prezentate, la finalul dezbaterii elevii au completat un rebus, au răspuns la ghicitori cu tematică diversă din viața albinelor, au realizat un proiect colectiv cu informații despre albine. În încheierea activității s-a memorat poezia *Albina*, de Mihai Vîlcu și a fost învățat cântecul *Albinuța mea*.

A doua activitate desfășurată - *Atelierul creativ*- a avut ca scop dezvoltarea creativității elevilor. Am urmărit ca prin aceasta activitate elevii să prezinte în mod creativ și artistic cunoștințele asimilate pe parcursul primei activități referitoare la albine, modul lor de viață, rolul acestora, protejarea lor. Astfel elevii au realizat desene reprezentative care au fost expuse și prezentate colegilor din școală, au prezentat colecțiile lor de jucării de pluș și albinuțe modelate din plastilină.

Elevii au participat cu mare interes și curiozitate la primele activități ale acestui proiect, au fost încântați că au putut prezenta colegilor mai mari expozițiile organizate de ei, și-au manifestat dorința de a continua și următoarele etape ale proiectului, așteptând cu nerăbdare întâlnirea cu apicultorii și vizitarea stupinei .

Bibliografie:

1. Albinele sunt prietenii noștri- Ghidul învățătorului
2. Broșura Inside Buzz de la Whole Kids Foundation (engleză):
https://www.wholekidsfoundation.org/assets/documents/WKF_2021_InsideBuzzBooklet.pdf

EDUCAȚIA CA RESURSĂ DE BAZĂ A MODERNIZĂRII ȘI DEZVOLTĂRII DURABILE A ROMÂNIEI

Prof. învă. preșcolar Sârbu Adela, Școala „Mihail Kogălniceanu” Sebeș

Competitivitatea la nivel global este susținută de gradul de inovare și cunoaștere pe care o țară le posedă, iar procesul de modernizare al unei țări are la bază tocmai aceste două elemente interdependente. Având în vedere perspectiva dezvoltării durabile a țării noastre nu putem omite că această dezvoltare presupune un continuu proces de reorganizare și adaptare al economiei la cerințele

și expectanțele societății actuale. Iar acest proces are la bază cunoașterea și inovarea pe baza cunoașterii. (Dumciuviene, 2015)

Analizând acestea două aspecte putem observa cu ușurință că, contextul în care acestea se pot dezvolta și pot lua amploare este sistemul educațional. Educația nu are ca finalitate doar binele copiilor ci, implicit, asigurându-se binele copiilor se asigură binele unei națiuni și binele unei țări. Astfel, investirea în educație presupune nu doar lucrul corect de făcut ci reprezintă o strategie inteligentă de dezvoltare economică. Diferite studii efectuate în America indică faptul că pentru fiecare dolar investit într-o educație timpurie de înaltă calitate, societatea câștigă până la 7,30 dolari pe termen lung. Astfel, dezvoltarea durabilă a unei țări impune investirea inteligentă în domeniile care îi influențează decisiv viitorul.

Totuși această investire în educație pentru dezvoltarea durabilă a țării trebuie realizată într-un mod inteligent. Într-un articol publicat pe site-ul UNICEF de Yoka Brandt, director executiv adjunct, se menționează câteva aspecte de care ar trebui să se țină cont în investirea în educație.

Un prim element important este creșterea nivelului de investire în educație dacă nivelul actual nu acoperă toate nevoile și cerințele unei educații de calitate. Dezvoltarea viitoare presupune implicare în prezent, iar un prim pas spre a investi mai mult în educație presupune înțelegerea importanței și efectului educației și a faptului că o educație de calitate trebuie susținută financiar în egală măsură.

În al doilea rând, investirea în educație trebuie să se realizeze în mod eficient. Aceasta presupune identificarea domeniilor care au cu adevărat nevoie de sprijin și susținerea acestora, precum pregătirea calitativă a cadrelor didactice, dotarea unităților școlare cu material didactic potrivit nevoilor copiilor, creșterea accesibilității la educație etc.

De asemenea, o investire inteligentă presupune o investire echitabilă. Identificarea persoanelor care au cea mai mare nevoie de susținere și oferirea unui acces liber la educație de calitate reprezintă o cale sigură spre o societate viitoare echilibrată, în care indivizii sunt integrați sociali și reprezintă o sursă de progres social. (Brandt, 2015)

Accentuarea importanței cercetării științifice reprezintă un alt aspect de care e nevoie să se țină cont pentru o dezvoltare durabilă a societății. Deși cercetarea științifică o asociem cu un domeniu superior din sistemul educațional, totuși este important să înțelegem ca profesori că un viitor cercetător care să conducă societatea spre inovare reprezintă astăzi un elev căruia îi putem insufla dorința și frumusețea cercetării și descoperirii. Astfel fiecare viitor agent al schimbării viitoare îl putem observa în elevii și tinerii cu care interacționăm zilnic. Și mergând pe această perspectivă observăm că o dezvoltare durabilă își are rădăcina în sistemul educațional bazal, care, dacă este susținut, va oferi societății oameni care să o conducă spre schimbare.

În final, notăm că, acordarea de credit educației și susținerea acesteia financiar va conduce spre o dezvoltare durabilă a societății. Dacă susținerea financiară a educației nu ține neapărat de fiecare cetățean, acordarea de credit se poate realiza de fiecare, în primul rând prin adoptarea unei mentalități corecte față de valoarea și efectele de seamă ale educației, această mentalitate având ca efect încurajarea copiilor pentru frecventarea școlii sau alternativei educaționale alese și pentru continuarea studiilor.

Bibliografie

- Brandt, Y. *Education: the most powerful investment in our future*. UNICEF. 2015
<https://blogs.unicef.org/blog/education-the-most-powerful-investment-in-our-future/>
Dumciuviene, D. The Impact Of Education Policy To Country Economic Development. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 191. 2015
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042815025628>

ROLUL DE FACILITATOR AL PROFESORULUI ÎN ABORDAREA ÎNVĂȚĂRII DIN PERSPECTIVA CELOR OPT COMPETENȚE CHEIE

Prof. inv. primar Szilagyi-Tomoiu Mihaela, Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir

Învățarea din perspectiva competențelor marchează o schimbare strategică dinspre obiectivele pedagogice spre competențele școlare. Accentul trece dinspre evaluarea sumativă spre evaluarea formativă și formatoare, sugerând o abordare integratoare a activității de formare-evaluare a competențelor școlare și realizarea acesteia după cerințele instruirii și evaluării autentice. Profesorului îi revine rolul de facilitator în abordarea învățării din perspectiva competențelor.

Profesorul facilitator este deschis la schimbare, este receptiv la nou, acest lucru facilitând schimbarea mentalităților. Profesorul facilitator are un rol deosebit de important în educarea și formarea elevilor, acordând șanse egale tuturor elevilor, facilitând procesul de învățare. Rolul profesorului nu trebuie să se reducă la a transmite informații, cunoștințe, iar cel al elevului la a asculta și a asimila informații. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situațiilor de învățare și un element de conexiune între elev și societate, care mediază și facilitează accesul la informație. Profesorul facilitator ajută, înlesnește cumulumul informației, elevii fiind dirijați spre cunoaștere. În acest caz profesorul devine puntea de legătură între elev și informație.

Pentru a facilita procesul de învățare este nevoie ca profesorul să-i motiveze pe elevi. Rolul profesorului devine acela de a media între standardele exterioare, predeterminate și nevoile elevului, activate de contextul educațional. Profesorul trebuie să formeze o echipă, să devină facilitator, îndrumător al acestora, fără însă a se limita la transmiterea de informații și evaluarea cantitativă a elevilor.

Atmosfera creată în clasă de către profesor constituie un factor care influențează comportamentul de învățare al elevului, înlesnește procesul educativ. Instaurarea unui climat favorabil unei conlucrări fructuoase între profesor și elevi, a unui climat caracterizat printr-o tonalitate afectivă, pozitivă, de exigență și înțelegere, de responsabilitate asumată, reprezintă o condiție principală a unei lecții reușite. Profesorul trebuie să ofere posibilitatea elevilor de a-și spune părerea într-o atmosferă neautoritară, promovând o atitudine deschisă, prietenoasă, elastică, pozitivă și receptivă, încurajând elevii în exprimarea propriilor idei. El îngăduie elevului să-și manifeste curiozitatea, ingeniozitatea, interesul pentru schimbul de informații.

Dacă în urma unui comportament mai autoritar rezultatele pozitive sunt pe termen scurt sau chiar deloc, în cazul unui comportament favorabil, facilitator, rezultatele pozitive, dezirabile sunt progresive și pe termen lung. Profesorul facilitator oferă elevilor o mai mare autonomie, o abordare inovativă a disciplinele de studiu, a metodele de învățare prin adaptarea la ritmul de studiu al fiecăruia. Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învățării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învățării prin asumarea responsabilității cu privire la ceea ce se învață, modul cum se învață și de ce, momentul când se învață.

Profesorului facilitator îi revine rolul de a-i ajuta pe elevi să înțeleagă care le sunt obiectivele, să-i ajute să le atingă, dar fără o intervenție directă. Elevii trebuie să se implice activ prin discuții argumentative și activități de lucru în echipă, astfel încât procesul de învățare să devină cuprinzător și acoperitor. În acest spațiu, profesorul trebuie să intervină rar și numai atunci când elevii au nevoie de sprijin pentru a merge mai departe. Ceea ce trebuie să facă profesorul, ca facilitator, este să corecteze informațiile eronate sau să ofere sfaturi utile care să clarifice anumite probleme din text/ discuție/ controversă etc.;

Întrucât Curriculum-ul național preuniversitar este centrat pe formarea și dezvoltarea competențelor cheie care contribuie la realizarea profilul de formare al elevului, profesorului pentru învățământul primar îi revine rolul de facilitator în procesul învățării.

Abordarea învățării din perspectiva celor opt competențe cheie:

Disciplina: Istorie

Clasa a IV-a

Competența specifică:

4.1. Determinarea semnificației unor evenimente din trecut și din prezent

Competențe cheie și exemple de activități de învățare:

1. Comunicare în limba maternă

- formularea de întrebări și răspunsuri referitoare la evenimente din trecut, persoane și locuri cu semnificație istorică;
- citirea unor lecturi istorice și povestirea faptelor istorice prezentate;
- extragerea informațiilor esențiale dintr-un text cu conținut istoric
- realizarea unui cvintet pornind de la un termen cheie/numele unei personalități istorice/numele unui eveniment istoric;

2. Comunicare în limbi străine

- citirea unor cuvinte ce denumesc personalități sau locuri istorice, scrise într-o limbă străină;

3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

- stabilirea cronologiei unor evenimente istorice;
- notarea/încadrare unor date istorice pe axa timpului;
- calcularea duratei unor domnii, evenimente istorice;
- construirea de machete utilizând diverse materiale: cetăți, castele, etc.

4. Competențe digitale

- căutarea de informații cu ajutorul internetului;
- completarea unor hărți, scheme, machete online;
- localizarea pe o hartă online a unor locuri cu semnificație istorică;

5. A învăța să înveți

- lectura unui text cu conținut istoric și prezentarea ideilor esențiale, în perechi;
- prezentarea unor evenimente utilizând organizatori grafici;
- identificarea relațiilor de cauzalitate într-un text cu conținut istoric;
- exerciții de stabilire a unor relații evidente între evenimente istorice prezentate/cunoscute;
- explicarea unor sarcini de lucru;

6. Competențe sociale și civice

- realizarea unor discuții în grup despre fapte/evenimente/personalități istorice;
- jocuri de rol;

7. Spirit de inițiativă și antreprenoriat

- realizarea și prezentarea unui proiect tematic cu conținut istoric;
- participarea la activități de marcarea a evenimentelor istorice;

8. Sensibilizare și exprimare culturală

- prezentarea impresiilor după vizite la muzee și case memoriale;
- implicarea în activități ce vizează marcarea unor evenimente istorice.

Pentru a stimula, a facilita activismul și creativitatea elevului, profesorul însuși trebuie să fie creativ și activ, să manifeste un comportament și o atitudine pozitivă în acest sens. Profesorul facilitator tratează de fiecare dată întrebările elevilor cu interes, respectă opiniile celorlalți, întărește constant convingerea acestora că pot emite idei valoroase, încurajează creativitatea.

Bibliografie:

1. Bernard Rey, Ștefan Pacearcă, Vincent Carette, (2018), *Competențele în școală. Formare și evaluare*, Editura Aramis, București
2. Chiș, V., (2002), *Provocările pedagogiei contemporane*, Editura P.U.C., Cluj-Napoca
3. Cucoș, Constantin, (2014), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI DE CALITATE, NU CANTITATE, ÎN ROMÂNIA

Elev LODROMAN Tudor, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia;

Profesor îndrumător: TODORAN-FER Monica

Accesul la educația de calitate este esențial pentru funcționarea adecvată a unei societăți. În general, educația este considerată, în mod greșit, doar un proces care precede intrarea pe piața forței de muncă. Educația ar trebui să fie tratată ca un proces care se derulează pe tot parcursul vieții, indiferent de vârstă.

Încă de la Revoluția din decembrie '89, sistemul de învățământ românesc a fost într-un continuu proces de reorganizare care a fost atât laudat cât și criticat.

În 2004, aproximativ 4,4 milioane din populație era înscrisă la școală. În anul 2009, în România existau 3,3 milioane de elevi, față de 4,8 milioane în anul 1990. Deci, putem observa o scădere a interesului față de școală a elevilor, respectiv abandonul școlar.

În plus, un total de 67,5% dintre tineri au răspuns că le este teamă de viitor și pentru 40% plecarea din Romania a fost considerată ca opțiune. De ce? 66,1% consideră că educația din Romania nu te pregătește pentru viața reală.

În ceea ce privește alegerea liceului, cei mai mulți dintre respondenți, aproximativ 73,2%, au declarat că a fost decizia lor, însă au fost și tineri care au declarat că nu și-au dorit acest liceu, însă nu au avut de ales, cel mai probabil datorită mediilor scăzute, într-un procent îngrijorător de peste 10%. Ca opțiune de viitor, plecarea din Romania a fost considerată de aproape 40% dintre tineri, procent alarmant, fie că era vorba de studii, de un loc de muncă, sau pentru că simt că nu mai pot trăi în România.

Într-un final al procentelor, aproape 90% dintre tineri sunt de părere că învățământul actual nu le oferă suficiente cunoștințe și abilități pentru a alege corect cariera.

Suntem ultimii în Europa la testele PISA, dar frunțași la abandon școlar. Dacă mai continuăm așa, în câțiva ani, majoritatea persoanelor vor lua calea străinătății, rezultând o mare pierdere atât în rândul elevilor, cât și în rândul profesorilor. Toate acestea, vor duce la distrugerea completă a sistemului de învățământ românesc.

Pe de altă parte, în timpul comunismului, copii erau înregimentați într-un sistem de învățământ rigid, dar performant, producând absolvenți cu cultură generală. Pionieri sau uteciști, elevii erau viitoarele cadre de partid, iar disciplina se învăța și în școală.

Meseria de profesor era respectată și bine plătită. Învățământul era însă rigid, bazat pe memorare, fără să fie învățați să aibă gândire critică, ceva specific regimurilor totalitare.

Școala nu era o opțiune, ci o obligație, iar severitatea, cuvânt de ordine. Corecțiile fizice făceau din elevul român unul model, obedient. Cuminte. La oraș rămâneau elitele, restul ocupau posturile de la țară.

Toată acesta construcție bazată pe reguli clare s-a dărâmat în 1989, iar românii și-au luat libertatea de a privi școala ca pe o opțiune. După căderea comunismului, elevul român a prins gustul libertății, iar toate regulile, de dinainte de '89, au fost călcate în picioare.

În anul 1998, notele sunt înlocuite cu calificative în ciclul primar, iar bacalaureatul se susține din șase probe. A fost pentru prima dată când n-au mai promovat 99% dintre elevi, ci doar 70%.

Acesta este momentul în care mulți aleg să plece din sistem. Unii părăsesc România ca să muncească în străinătate, meserii necalificate.

Profesorii căzuți la titularizare cu note de 1 ajunseseră să predea copiilor în sălile de clasă. În 2002, 70% dintre profesori căzuseră examenul de titularizare, aproape 10.000 luând note între 1 și 5.

Începutul anilor 2000 avea să aducă schimbări și la admiterea în liceu. Treapta e înlocuită cu examenul de capacitate. Haosul se instalează rapid la admiterea în liceu. Sute de copii cu note mari au ajuns în licee slabe pentru că părinții nu înțeleseseră noile reguli de înscriere.

În satele românești exista încă 1.500 de școli cu toaleta în curte, iar 150.000 merg la școală flămânzi.

În 2010 ministrul educației de la acea vreme, anunța introducerea camerelor de supraveghere în sălile de clasă la bacalaureat. Doar 44,47% promovează examenul, aproape la jumătate față de anul precedent, arătând pentru prima dată imaginea reală a dezastrului din învățământ.

Educația românească are multe de schimbat chiar și acolo unde, cel puțin în documente, pare să o ducă bine, reiese din discursurile mai marilor țării, de unul dintre cei mai reputați specialiști internaționali în domeniu, Andreas Schleicher, directorul pentru Educație al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD), organizație ce realizează subiectele PISA.

Acesta a precizat că educația se schimbă odată cu tehnologiile, știința de carte e mult mai greu de transmis decât acum 20 de ani. Acum lumea are nevoie de lucruri mult mai complexe decât acum 20 de ani, iar aici e punctul cel mai slab al României. Există variații foarte mari în performanța diverselor școli din România, trebuie diminuată distanța între ele și încurajată colaborarea. În contextul tehnologic actual e nevoie de dezvoltarea gândirii complexe și a abilităților diferite, “marea provocare pentru România”. Nu e nevoie să predai și mai mult în maniera de până acum. E nevoie de mai multă satisfacție a vieții pentru elevi și entuziasm profesional pentru profesori. E nevoie de profesori de mare calibrul, de lideri, de profesori care să colaboreze, să învețe unul de la altul și să petreacă mai mult timp cu elevul, în afara clasei.

Astăzi, 1 din 10 oameni (9%) din țările OECD pot distinge între fapte și opinii într-un context destul de complex (în România, doar 1,4%). Ați spune că e mai bine decât în anul 2000, când puteam spune acest lucru despre 7% din oameni. Dar trăim într-o lume complet diferită. Acum, toată lumea are nevoie să poată naviga printre lucruri ambigue, să administreze lucruri complexe și doar 1 din 10 oameni e pregătit să o facă. Dacă vă uitați la România, acesta este punctul cel mai slab. Sub 2% dintre tinerii de 15 ani au acea capacitate avansată, nu doar capacitatea tehnică de a citi, toată lumea știe să citească, ci capacitatea să navigheze prin lucruri complexe.

La acestea adăugăm încă o dimensiune, variațiile mari în performanța școlară. Unul dintre rezultatele cele mai impresionante din Finlanda este că nu există aproape deloc variație în calitatea procesului de învățare într-o școală sau alta. În Finlanda, școala cea mai apropiată de casă este mereu cea mai bună școală. În țara cu cea mai slabă performanță din acest punct de vedere, Israel, există variații foarte mari între școli, iar școala pe care o alegi va decide calitatea educației tale. Uitându-ne la România, situația e mai aproape de acest caz, decât de cel al Finlandei.

Un lucru îngrijorător, când ne uităm la rezultatele PISA din România, este acela că elevii care provin din medii defavorizate nu doar că au rezultate mai slabe, dar și cred că succesul este determinat de inteligența mediului social.

În concluzie, în opinia mea, lucrurile nu trebuie reinventate. Există deja tot felul de inițiative coerente, mai bine primite, dar și unele mai puțin. Ceea ce îi trebuie României, este găsirea unui echilibru dintre ceea ce este bun și ceea ce este mai mult sau mai puțin inutil. Da, sistemul de învățământ românesc furnizează olimpiadelor și concursurilor internaționale elevi de elită, dar aceștia, fie sunt niște „ roboți ” care doar execută ceea ce au învățat pe de rost de la profesori, sau s-au pregătit singuri, școala românească doar un stres în plus, după cum chiar ei au declarat.

Nu mă înțelegeți greșit, și memoratul pe de rost al informației este util, să știm diverse teorii la matematică sau alte formule la fizică și chimie și așa mai departe, însă, se omit aspecte importante ale vieții. În ziua de astăzi, mulți elevi nu știu cum să-și gestioneze banii, ce înseamnă impozit, cum se face un împrumut bancar și cum să nu-și ia țepă de la așa zișii „ brokeri ”, cum să se descurce în societate, ce este și cum se redactează un CV și multe altele. Elevul român iese de pe băncile școlii, cu noțiuni teoretice, neștiind cum să le facă și practic. Aici este problema sistemului românesc de

învățământ și odată ce se va găsi un echilibru între teoretic și practic, aparență și esență, România, cred eu, va reveni pe linia de plutire a lumii datorită educației.

Desigur, nu va fi un proces rapid, dar, încetul cu încetul, nivelul de alfabetism va scădea, iar societatea se va schimba. România are valori, trebuie doar să le descoperim!

WEBOGRAFIE

COSTIN Ionescu, „Învățământul românesc, văzut prin ochi internaționali. O descriere nemiloasă de la șeful Educației OECD: Ce fac sistemele cele mai performante ale lumii, iar în România se face cel mult pe hârtie”, publicat: 24.02.2020, <https://www.edupedu.ro/invatamantul-romanesc-vazut-prin-ochi-internationali-o-descriere-nemiloasa-de-la-seful-educatiei-oecd-ce-fac-sistemele-cele-mai-performante-ale-lumii-iar-in-romania-se-face-cel-mult-pe-hartie/>, consultat la data de 03.12.2021

REDACȚIA Știrilor ProTV, „Educația din România, într-o stare deplorabilă. Situația la 30 de ani după Revoluție”, publicat: 10.12.2019, <https://stirileprotv.ro/stiri/dupa-30-de-ani/educatia-din-romania-intr-o-stare-deplorabila-situatia-la-30-de-ani-dupa-revolutie.html>, consultat la data de 03.12.2021

COPĂCEANU MIHAI, „Studiu: 66,1% dintre tineri consideră că educația din România nu te pregătește pentru viața reală, 40% ar părăsi țara”, publicat: 07.06.2021, https://adevarul.ro/educatie/scoala/studiu661-tineri-considera-educatia-romania-nu-pregateste-viata-reala-40-parasi-tara-1_60bdaeb75163ec4271d749f9/index.html, consultat la data de 02.12.2021

MAHETIN Marius, „Educația în România”, publicat: 28.01.2009, https://ro.wikipedia.org/wiki/Educa%C8%9Bia_%C3%AEn_Rom%C3%A2nia, consultat la data de 02.12.2021

ROLUL MOTIVAȚIEI ÎN ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE ȘCOLARĂ

Prof. Treger Bianca Maria, Liceul Tehnologic „Dorin Pavel” Alba Iulia

Învățarea școlară este o activitate planificată, un model de acțiune dinamică, un plan de acțiune prin care se reconstruiește și care dezvoltă sistematic cunoștințe, idei și moduri prin care se pot fundamenta, examina și valida adevăruri. Este activitatea de organizare și autoorganizare a experienței, de construcție și reconstrucție a personalității elevului, de formare și autoformare a propriei individualități bio-psiho-socioculturale. Una dintre legile de bază ale învățării școlare este *Legea motivației* care arată că învățarea școlară este esențial motivată și orientată spre cunoaștere, spre sensibil, spre rațional și comunicativitate. Motivația face ca învățarea să se producă și să se autosustină; este generatoare de energie și stimulatoare pentru noi experiențe de internalizare a valorilor

Eficiența învățării în școală este determinată, în cea mai mare parte, de motivația pe care o au actorii implicați: profesori, elevi, părinți, alți factori din sistem. MOTIVAȚIA este liantul care asigură învățarea de calitate, iar formele motivației pot fi abordate dintr-o pluriperspectivă: pozitivă, cognitivă, afectivă, intrinsecă, extrinsecă.

Stimularea învățării la elevi trebuie să fie o prioritate și dacă la școlarii mici motivația este, în general, extrinsecă, elevii de gimnaziu ar trebui să fie motivați și de structuri motivaționale intrinseci, acestea fiind responsabile de plăcerea cu care elevii se implică în învățare, iar recompensele exterioare să fie un determinant minimal.

Profesorul are, în acest sens, o responsabilitate imensă: aceea de a crește nivelul motivației în diferite situații de învățare prin: crearea unui climat pozitiv pentru învățare, clarificarea obiectivelor învățării, organizarea resurselor de învățare, realizarea unui echilibru între componenta intelectuală și emoțională a învățării. De un real folos sunt studiile despre inteligența emoțională sau teoria autodeterminării care relevă necesitatea corelării a trei nevoi umane: de competență, de apartenență, de autonomie, întrucât atunci când aceste nevoi sunt satisfăcute, starea personală de rezonanță interioară și de evoluție socială se optimizează. Persoanele aflate în asemenea situație sunt motivate intrinsec, fiind capabile să exploateze potențialitățile și să caute provocări din ce în ce mai mari.

Demersurile educaționale trebuie să fie centrate pe trecerea de la motivația extrinsecă la cea intrinsecă, aceasta fiind optimă, incluzând exaltare, interes, încredere și având ca rezultat creșterea performanței, creativității, încrederii în sine.

Cadrul didactic trebuie să țină cont de faptul că motivația elevului este influențată în funcție de cum se desfășoară activitățile de învățare la clasă, de sistemul de evaluare și chiar de propria motivație. Provocarea este cuvântul cheie al unei activități didactice. Curiozitatea elevului poate fi suscitată prin introducerea unor elemente de noutate, prin crearea unor conflicte cognitive, prin antrenarea elevilor în realizarea unor proiecte în echipă.

Strategia didactică, itinerariul de predare eficientă, asocierile insolite care demonstrează interdependența disciplinelor, modul în care se face evaluarea și aprecierea evoluției elevilor intensifică motivația. Dinamica motivațională este influențată și de motivația cadrului didactic, de gradul său de implicare în activitate. De aceea atitudinea cadrului didactic include empatie, seriozitate, tact, pasiune.

Bibliografie:

Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Editura Polirom, 2004

Cosmovici A., Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, 1999

Cuciureanu, M., *Motivația elevilor și învățătura*, Institutul de Științe ale Educației, București, 2015

EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTAREA DURABILĂ

Elev Todescu Mădălina, prof. Vizitiu Aniela, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În zilele noastre, subiectul dezvoltării durabile nu apare destul în sistemul educațional, deoarece o mare parte dintre noi nu înțelegem la ce se referă acest concept. Dezvoltarea Durabilă este o paradigmă bazată pe etică și educație și are drept scop dezvoltarea competențelor care ajută cetățenii să reflecte asupra acțiunilor proprii, ținând totuși seamă de impacturile lor actuale și viitoare, din punct de vedere economic, social, cultural și al mediului.

De câțiva ani, mediul înconjurător a intrat într-o stare de continuă degradare, lucru ce nu trebuie nicidecum ignorat. Încălzirea globală a afectat fiecare colț al lumii, însă vinovații suntem noi, oamenii. Prin poluarea Terrei am cauzat dezastre naturale imense care ne-au afectat viețile. Zonele agrare au devenit din ce în ce mai uscate, afectându-ne alimentația nu doar din punct de vedere calitativ, ci și din punct de vedere cantitativ. Din ce în ce mai multe specii de animale sunt pe cale de dispariție din cauza schimbărilor climatice și a vânatului excesiv. Aceste probleme au accentuat și mai mult foametea, în special în rândul țărilor din lumea a treia, însă pandemia a fost lovitura fatală pe care au primit-o economia mondială și societatea umană, iar singurul mod prin care am putea soluționa aceste probleme este prin educație.

În România, sistemul educațional are multe curențe și trebuie modernizat și reformat pentru a ajuta nu doar țara noastră, ci și planeta și pe noi ca societate. Am putea adăuga în curriculumul obligatoriu materii în care să ni se prezinte modalitățile prin care am putea ajuta planeta. Totodată,

am putea reduce din celelalte ore, deoarece este în zadar să cunoaștem fiecare aspect al planetei și atâtea informații teoretice, dacă nu știm cum să conservăm viața Terrei și implicit și pe a noastră. Aceste materii ar fi organizate de cadrele didactice, iar ca acestea să fie eficiente, o strategie pe care profesorii ar putea-o pune în practică este reprezentarea problemelor actuale sub format vizual și eventual interactiv. Susținerea orelor în aer liber, ore în care cadrele didactice prezintă problemele comunității noastre ar putea fi o manieră inedită de a face elevii mai conștienți de ce se întâmplă cu mediul înconjurător.

Cadrele didactice pot organiza cu ajutorul elevilor activități extra curriculare care să ajute la dezvoltarea comunității locale. Crearea și implementarea unui plan de reciclare asemenea celui german care prevede evitarea produselor și ambalajelor inutile, efectuarea de ambalaje și alte produse mai ecologice și din materiale care sunt biodegradabile și nu poluează, mai multe stații de reciclare și prevenirea introducerii materialelor plastice în deșeuri organice, toate acestea pot avea un impact pozitiv asupra mediului înconjurător. Dacă acest gen de proiect care să aibă la bază reciclarea ar fi realizat și susținut la nivel național, cu siguranță s-ar vedea nu doar o îmbunătățire a mediului în care trăim, ci, în timp, o schimbare a mentalității societății românești.

O altă activitate pe care profesorii ar putea-o desfășura este ajutarea grupurilor de oameni care se confruntă cu foametea și sărăcia prin transportarea de alimente și asigurarea unui loc de dormit. Elevii și cadrele didactice pot forma până și parteneriate cu asociații care se ocupă cu întreținerea persoanelor dezavantajate, asigurând mese calde și locuri unde să doarmă. Prin expunerea copiilor în fața greutăților altor oameni, aceștia sunt sensibilizați și astfel li se dezvoltă personalitatea, ajutându-i să-și schimbe mentalitatea. În același timp, prin sprijinirea oamenilor care nu își permit să se întrețină, modernizăm societatea noastră și creăm un mediu plăcut și calm în care oamenii ar dori să se afle.

În încheiere, consider că aceste idei ar fi benefice pentru dezvoltarea societății actuale și a sistemului educațional, fiindcă oamenii construiesc societatea și influențează lumea înconjurătoare, iar modul în care o fac, în bine sau în rău, ține exclusiv de ei.

EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI

Prof. înv. preșc. Voaideş Minodora, Școala Gimnazială Nr.1, Comuna Bicaz Chei, Neamț

„Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea”.
Nelson Mandela

„Dezvoltarea durabilă este acel proces de dezvoltare care răspunde nevoilor actuale fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor lor nevoi. [...] Pentru ca dezvoltării durabile să poată fi atins, protecția mediului va constitui parte integrată a procesului de dezvoltare și nu poate fi abordată independent de acesta.” (Declarația asupra Mediului și Dezvoltării, Rio de Janeiro, 1992).

Una dintre provocările majore ale dezvoltării durabile este de a găsi căi de încurajare a activității economice prietenoase pentru mediul înconjurător și a descuraja activitățile care provoacă deteriorări ale mediului (poluarea aerului, apelor și solului, respectiv subsolului).

Conceptul de dezvoltare are mai mulți termeni sinonimi: progres, evoluție, creștere, sporire, extindere, împlinire, înaintare, avansare etc., precum și înțelesul ce acoperă sensurile complexe, dezvoltare economică, socială, dezvoltare durabilă.

Dezvoltarea durabilă poate fi definită ca „un proces de menținere a bunăstării proiectate pe un termen nedefinit în viitor”, o dezvoltare care să îndeplinească și să asigure nevoile prezentului, fără însă, a primejdui potențialul de asigurare, de către generațiile viitoare, a propriilor trebuințe.

Dezvoltarea durabilă poate fi și procesul evolutiv al atitudinilor umane față de mediu.

De-a lungul societății umane, încă din perioada societăților preistorice, preocupările principale erau problemele legate de mediu și modul în care omul periclitizează ecosistemul, precum și protejarea și exploatarea rațională a anumitor resurse comune.

Anii 1980 au confirmat nevoia armonizării relațiilor dintre om și natură prin identificarea pericolelor generate de găurile de ozon, schimbările climaterice, au fost analizate capacitățile mediului de a absorbi și prelucra deșeurile toxice, problemele demografice și de distribuție a populației. Toate acestea au dus la argumente în favoarea *dezvoltării durabile* și acceptarea necesității de reducere a degradării mediului.

Esența și importanța dezvoltării durabile constă în integrarea armonioasă a dezvoltării economice, în guvernarea responsabilă, în asigurarea coeziunii sociale și a simbiozei om-natură. Dezvoltarea durabilă trebuie să țină cont de actuala conjunctură și de perspectivele umanității pentru a optimiza gestionarea resurselor disponibile. Câteva aspecte relevante în cadrul Agendei XXI a Conferinței ONU de la Rio de Janeiro sunt:

- sănătatea ecologică prin recunoașterea naturii ca moștenire comună pentru generațiile viitoare;
- echitate între zonele biogeografice în managementul resurselor naturale;
- distribuirea rațională a populației, astfel încât să nu depășească capacitatea de suport a mediului;
- suveranitatea națională presupune asigurarea securității oamenilor și a calității mediului;
- cooperarea globală a națiunilor.

România are nevoie de o schimbare a paradigmei prezente de dezvoltare pentru a face față provocărilor secolului XXI. Trăim o perioadă marcată de procesul de globalizare, de accentuare a inegalităților și de agravare a problemelor de mediu. Dezvoltarea Durabilă este soluția. Strategia națională se adresează acestor provocări, propunând tranziția spre o dezvoltare durabilă.

Dezvoltarea Durabilă reprezintă, în contextul românesc, dorința realizării unui echilibru, o sinteză între aspirațiile cetățeanului născut liber, societatea de care depinde și prin care se definește și contextul care permite realizarea de sine. Acest echilibru pornește de la om, actor central care caută un echilibru individual și condiții favorabile pentru a se realiza. Condițiile favorabile sunt influențate de societatea care trebuie să îl susțină și să îl motiveze și de mediul prin care se regăsește și își poate găsi echilibrul. Rolul statului în contextul dezvoltării durabile este să ajute la realizarea acestui echilibru, nu doar pentru cetățenii de acum, dar și pentru generațiile viitoare.

Pentru România, ca stat membru al Uniunii Europene, dezvoltarea durabilă nu este una dintre opțiunile posibile, ci singura perspectivă rațională a devenirii naționale, având ca rezultat statornicirea unei noi paradigme de dezvoltare prin confluența factorilor economici, sociali și de mediu.

Educația este un instrument esențial pentru realizarea unui viitor durabil. De fapt, în ultimul deceniu, numeroase declarații din cadrul conferințelor ONU au pledat în mod repetat pentru educație, sensibilizarea și creșterea gradului de conștientizare a publicului privind dezvoltarea sustenabilă.

Paradoxal sau nu, însă cu cât o societate este mai educată și mai înstărită, cu atât impactul ei negativ asupra mediului este mai mare, necesitățile de consum sunt mai mari și poluarea la fel. Ceea ce duce la concluzia că doar educarea cetățenilor nu este suficientă pentru realizarea dezvoltării durabile. Provocarea este să educăm fără a crește nevoia de consum a populației, modificând tendințele de consum și limitând poluarea, adică să îi motivăm să folosească conștient.

Pentru garantarea accesului la educație și la formarea profesională de calitate, precum și pentru asigurarea continuă a calității educației se au în vedere următoarele obiective:

- Îmbunătățirea accesului la educația primară pentru reducerea analfabetismului și asigurarea oportunităților de educație permanentă;
- Accesul la toate nivelurile de învățământ asigură valori ale educației pentru dezvoltarea durabilă;
- Dezvoltarea unei conștiințe globale prin promovarea educației comunitare;
- Pregătirea specializată pentru o intervenție adecvată domeniului de activitate.

Este nevoie de o schimbare fundamentală a felului în care concepem rolul educației în dezvoltarea globală, deoarece ea are un impact catalizator asupra bunăstării indivizilor și asupra viitorului planetei noastre.

Pentru funcționarea adecvată a unei societăți durabile sunt esențiale accesul și participarea la o educație de calitate. Educația trebuie tratată ca un proces care pregătește generațiile tinere pentru provocările viitorului și se derulează pe tot parcursul vieții, încurajând inovația, gândirea critică constructivă, curiozitatea, conduita și emanciparea.

Strategia se adresează în principal următoarelor domenii: accesul tuturor copiilor la educație timpurie, învățământ primar și secundar echitabil și calitativ, care să conducă la rezultate eficiente și relevante, creșterea considerabilă a numărului de tineri și adulți care dețin competențe profesionale relevante, care să faciliteze angajarea la locuri de muncă decente.

Conform UNESCO, educația pentru Dezvoltare Durabilă reprezintă „un instrument cheie pentru realizarea ODD-urilor”. Dezvoltarea Durabilă reprezintă o paradigmă bazată pe etică și educație pentru Dezvoltarea Durabilă și are ca scop dezvoltarea competențelor care ajută indivizii să reflecteze la propriile lor acțiuni, ținând seama de impacturile lor actuale și viitoare, sociale, culturale, economice și de mediu. Această educație trebuie să devină parte integrantă a calității educației, inerentă conceptului învățării continue.

O persoană educată din punct de vedere al dezvoltării durabile este o persoană care conștientizează că resursele naturale sunt epuizabile și că sarcina fiecăruia dintre noi este să facem tot posibilul pentru a le folosi rațional și a le restabili. Un om educat trebuie să fie și bine informat, întrucât nu putem vorbi despre educație fără o informare amplă, calitativă și, nu în ultimul rând, una oferită la momentul potrivit. De altfel, problema informării corecte și complexe a cetățenilor cu privire la ceea ce reprezintă dezvoltarea durabilă și ce trebuie să întreprindem pentru a o transpune în viață se află pe lista priorităților noastre.

Ministerul de resort depune eforturi considerabile pentru a aduce la cunoștința oamenilor cum trebuie să ne comportăm în raport cu mediul, ce trebuie să facem pentru a ne bucura de o creștere economică constantă, păstrând, totodată, mediul natural cât mai intact. Un aspect aparte îl constituie găsirea modalităților optime de formare a unei persoane educate din punct de vedere ecologic. În limitele posibilităților financiare și ale sferei de competență stipulate de normele legale, Ministerul Mediului, încearcă să ofere tinerei generații, o educație ecologică bine explicită și cizelată.

Dezvoltarea durabilă aduce în prim plan un nou set de valori care va ghida viitorul model de progres economic și social, valori ce vizează mai ales omul și nevoile sale prezente și viitoare, mediul natural – protejarea și conservarea acestuia, precum și atenuarea deteriorării actuale a ecosistemelor.

Bibliografie:

1. Bodea Gabriela, „ *Dezvoltarea durabilă, 37 ° C*”, Cluj-Napoca, Editura Universitară Clujeană, 2014;
2. Gheorghe Zaman, Zenovic Gherasim, „ *Criterii și principii ale dezvoltării durabile din punct de vedere al resurselor acesteia*”, Buletinul AGIR nr.4/2006-oct.-dec.;
3. Miron. M.,(2021). „ *Educația ecologică și problematica sa actuală*”(Suport de curs);
4. Tița Ovidiu, Oprean Constantin, coord., „ *Perspective actuale privind dezvoltarea durabilă*”, București, Editura Pro Universitaria, 2015;
5. *Educație pentru Obiectivele Dezvoltării Durabile. Obiective de învățare- UNESCO

**SECȚIUNEA II PROIECTE, PARTENERIATE,
SCHIMBURI DE EXPERINȚĂ-EXEMPLE DE BUNE
PRACTICI, DE CREATIVITATE DIDACTICĂ**

CUFĂRUL CU TRADIȚII

Prof. Drogoșel Viorica

Prof. Văsuți Nicoleta

Școala Gimnazială Singidava, Cugir

Românii au fost dintotdeauna păstrători de tradiții și obiceiuri strămoșești. Și au avut de ce. Avem un patrimoniu cultural și spiritual foarte bogat și variat. Copiii, și nu numai, sunt dornici să acumuleze cunoștințe prin derularea unor activități specifice, prin aflarea mai multor povești, legende despre trecutul neamului nostru, despre specificul local. Acestea trebuie aduse și păstrate în lumină.

Importanța păstrării valorilor naționale, a conservării și promovării tradițiilor în societatea contemporană este constituită din datoria de a ne cunoaște istoria, datinile, folclorul și meșteșugurile pe care le-au păstrat și transmis străbunii noștri. În primul rând, trebuie să promovăm tradițiile pentru a ne cunoaște identitatea națională, să ne cunoaștem adevăratele valori care ne leagă de patrie, să conștientizăm că suntem liberi datorită strămoșilor noștri care și-au dat viața pentru țară. Ei au păstrat cu cinste tradițiile de sute de ani, realizând că ele constituie identitatea noastră ca și neam. Tradițiile nu trebuie uitate. Legătura cu trecutul nu trebuie să se rupă.

De ce avem nevoie de tradiții? Pentru ca să ne amintim de noi înșine, pentru că să nu ne pierdem. Dincolo însă de rolul ei de preservare a identității, tradiția ne îndeamnă la bine, adevăr și frumos, virtuțile clasice fără de care existența noastră nu mai denotă umanitate. Binele conservat prin tradiție este cel al moralității, al distincției dintre bine și rău, mai clar decât ar putea-o face orice altă învățătură. În cele din urmă, tradiția este cea care păstrează frumosul autentic, așa cum îl găsim în cântecele și jocurile populare, în cusături, țesături, icoane pe sticlă, în mâncărurile tradiționale. Tradițiile românești îmbracă, îndestulează, veselesc nu doar trupul, ci și sufletul. Dacă nu avem grijă de tradiții, sufletul nostru devine mai sărac.

Plecând de la ideea că orice om trebuie să își cunoască rădăcinile și să cunoască cât mai multe despre obiceiurile și tradițiile poporului din care face parte și mai ales cele specifice locului, eventual localităților limitrofe, s-a născut ideea de a derula proiectul „Cufărul cu tradiții” în colaborare cu un Ansamblu local și cu bunicii de la Centrul de zi al Serviciului Public de Asistență Socială Cugir.

Implicarea copiilor în derularea acestui proiect și-a propus conștientizarea faptului că tradițiile noastre trebuie păstrate și transmise mai departe.

Ca și loc de desfășurare al activității am ales un colț de rai, unde, am crezut noi, membrii Clubului IMPACT „Zâmbiricii Norocoși”, că ar fi cel mai potrivit să aducem unele tradiții și obiceiuri românești specifice locului, în atenția elevilor și părinților acestora. Proiectul intitulat „Cufărul cu tradiții” este parte a unei campanii inițiate de Fundația „Noi Orizonturi pentru tineri și comunitate”, subintitulată „Marea vânătoare națională de comori”. Cum cele mai frumoase și valoroase comori ale neamului, tradițiile, sunt prea puțin cunoscute de elevii atrași astăzi, mai mult de tehnologie, soluția pe care am propus-o noi, era organizarea unei serbări câmpenești la care să le redescoperim. Activitatea a fost, zicem noi, de impact, datorită implicării unor oameni sufletești, păstrători ai valorilor naționale. Astfel, o doamna învățătoare de la Școala Gimnazială „Ioan Mihu” din Vinerea, ne-a deschis la propriu un cufăr, mai exact o ladă de zestre cu obiecte vestimentare și casnice țesute și păstrate de-a lungul timpului, alături de nebănuite povești. Câteva doamne învățătoare de la școala noastră și bunicuțe de la Centrul de Zi al Serviciului Public de Asistență Socială Cugir, i-au îndrumat pe micii participanți la atelierul de cusături, în realizarea unor cusături tradiționale pe mici bucăți de etamină, devenite ulterior, semne de carte. Privirile ne-au fost captate deopotrivă, de frumoasele icoane pe sticlă realizate de membrii Cercului de pictură de la Școala Gimnazială „Ioan Mihu” din Vinerea.

În tot acest timp, poiana s-a umplut de aroma bucatelor tradiționale, sarmale cu varză acră și fasole cu ciolan, pregătite de mămicile și Zâmbiricii, dar supravegheată în timpul preparării de chefi neîntrecuți, reprezentanți ai Asociației „Lupii Sigidavei”. Tot „Lupii Sigidavei” ne-au reamintit ceea ce înseamnă să avem un comportament responsabil față de natură, iar la finalul programului ne-au provocat la o acțiune de ecologizare a spațiului în care ne-am desfășurat activitățile.

După un adevărat festin, ne-am antrenat cu elevii Ansamblului „Câmpul Pâinii” în deslușirea și învățarea câtorva pași din dansuri tradiționale: țarina, învârtita, hațegana și altele, sub supravegherea și coordonarea atentă a domnului instructor.

La activitate a fost prezent și domnul primar, reprezentanți ai Casei de Cultură, ai pompierilor și Poliției orașului și câteva doamne asistente de la SPAS Cugir, care ne-au supravegheat în tot acest timp, pentru ca activitatea să se desfășoare în condiții de siguranță.

Proiectul s-a adresat unui număr de aproximativ 200 de elevi ai școlilor gimnaziale din Cugir, unui număr de 30 de părinți voluntari și 20 de vârstnici care frecventează Centrul de zi al SPAS Cugir. Obiectivele proiectului au fost următoarele: elevii vor afla unele dintre tradițiile și obiceiurile locului; vor învăța să confecționeze diferite obiecte tradiționale; vor învăța să prepare mâncăruri specifice; vârstnicii participanți vor avea posibilitatea de a socializa și de a împărtăși mai multe informații și amintiri din tinerețe și îi vor sprijini pe copii în confecționarea unor obiecte; elevii se vor comporta prietenos cu natura; vor socializa între ei și vor învăța să interacționeze cu persoane din diferite medii sociale; elevii vor mediatiza proiectul prin diferite mijloace pentru a arăta membrilor comunității din care facem parte că au cu ce se mândri.

„Suntem tineri cu ambiții
La "Cufărul cu tradiții!"
Vă invităm, oameni buni
În Poiana cu Goruni
Sâmbăta, la ora nouă
Ori că-i soare, ori că plouă!
Avem pentru fiecare
Muzică, dans și sarmale,
Voie bună, relaxare,
Mare veselie, mare!”

Activitatea, spunem noi, că și-a atins obiectivele. Dovadă stau multitudinea de testimoniale pe care le-am primit:

„O zi altfel, o zi încărcată de emoție cu gândul la vremurile care au fost odată, o zi plină de frumos în adevăratul sens al cuvântului! Mai sunt încă oameni altfel în jurul nostru, oameni cu multă căldură în suflet, multă pasiune pentru ceea ce fac, și mai ales multă răbdare. Oameni faini îi numesc eu! 😊😊 Mulțumim doamna dirigintă, și doamna profesoară pentru implicarea copiilor noștri în proiectul "Cufărul cu Tradiții". Mulțumim că le-ați arătat, și ne-ați arătat că dincolo de orice gadget sau dincolo de orice tehnologie, să te întorci în timp poate fi atât de frumos, mai ales dacă ești în mijlocul naturii! ❤️”

„Cufărul cu tradiții” a fost descoperit de către minunații Zâmbirici norocoși alături de doamnele noastre dragi! **Felicitări** tuturor celor implicați! 😊😊”

„A fost odata o Poiană cu goruni seculari, un club de copii inimoși „Zâmbiricii norocoși” ai clubului Impact de la Școala Gimnazială Singidava Cugir și niște dascăli dedicați. Au deschis împreună, pentru noi toți, „Cufărul cu tradiții” al bunicii. Am aflat multe despre portul popular, despre tradiții, despre icoane pe sticlă. Am învățat să simțim românește, să coasem precum bunicile noastre, să jucăm ca la horele din satul românesc sau să gătim sarmale și ciolan cu fasole.

„Vă mulțumim pentru că ne-ați făcut să simțim și să trăim românește!”

„Foarte frumos. Să ne păstrăm tradițiile și obiceiurile, să dăruim totul copiilor și nepoților noștri. ...Când toate acestea pier, ne pierdem și noi ca popor și neam. **Felicitări!**”

„Cufărul cu tradiții” un eveniment organizat de oameni minunați, colegele de la Clubul Impact, pentru a-i învăța pe copii despre tradițiile noastre și să păstreze mai departe tradiția! Am gustat din mâncarea pregătită cu drag de copii, părinți și doamnele profesoare și am petrecut o zi minunată!”

EDUCAȚIA PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ LA ORELE DE ȘTIINȚE

Întocmit: profesor LUP MARIA Liceul Teoretic Teiuș,

„Este nevoie de o schimbare fundamentală a felului în care concepem rolul educației în dezvoltarea globală, deoarece ea are un impact catalizator asupra bunăstării indivizilor și asupra viitorului planetei noastre....” - Irina Bokova, Director-General al UNESCO

În contextul pandemiei actuale, noi dascălii avem menirea de a ne imbarca pe calea dezvoltării sustenabile a societății. În acest sens trebuie să, avem în vedere necesitatea transformări profunde a felului în care gândim și acționăm. Pentru a crea o lume mai sustenabilă și pentru a ne angaja la problemele legate de sustenabilitate descrise în Obiective de Dezvoltare Durabilă -ODD-uri, discipolii noștri trebuie să devină factori de schimbare pentru sustenabilitate. Ei au nevoie de cunoștințe, aptitudini, valori și atitudini care să-i împuternicească să contribuie la dezvoltarea sustenabilă. De aceea, educația este crucială în realizarea dezvoltării durabile. Cu toate acestea, nu toate felurile de educație susțin dezvoltarea sustenabilă. Educația care promovează doar creșterea economică poate duce de asemenea la o creștere a modelelor de consum nesustenabile. Abordarea actuală a Educației pentru Dezvoltare Durabilă (EDD) împuternicește cadrele didactice, să ia decizii informate și să întreprindă acțiuni responsabile pentru integritatea mediului, viabilitate economică și o societate justă pentru generațiile prezente și viitoare.

Pornind de la aceste considerente în cadrul orelor de științe la clasa a XI-a, am abordat teme legate de dezvoltarea durabilă.

În cele ce urmează prezint un demers didactic cu tema „Dezvoltarea durabilă a orașului Teiuș”

Cuvintele cheie: principiu, lege, mediu, habitat, obiectiv de dezvoltare durabilă, summit, le-am analizat împreună cu toți elevii clasei.

Am precizat, la începutul capitolului dedicat subiectului abordat, faptul că, integrarea dezvoltării durabile în viața și personală și profesională este „GHIDUL ECO-CETĂȚEANULUI - Pentru un mediu sănătos”, elaborat de Ministerul mediului. Scopul Ghidului Eco-Cetățeanului este de a atrage atenția, de a promova intens și conștientiza importanța majoră a protecției mediului prin prezentarea unor ecoinstrucțiuni, adresate fiecărui cetățean într-un format simplu, clar și concis. Ghidul Eco-Cetățeanului preia în mod sintetic, elemente esențiale privind necesitatea adoptării unui comportament eco-responsabil.

În prima oră din semestrul al doilea, am precizat tematica ce urma a fi aprofundată în grupe elevi, din care amintesc: Dezvoltarea durabilă la nivel mondial, Principiile dezvoltării durabile, Legislația românească privind dezvoltarea durabilă, Exemple de comportament care să se amornizeze cu mediul nostru de viață, Principiul celor trei R(reciclare, refolosire, recondiționare), Căi de dezvoltare durabilă la nivelul orașului și sursele informative aferente. Elevii au avut la dispoziție o lună de zile, timp în care s-au documentat, s-au consultat și apoi, au redat concluziile lor într-o prezentare power point, pe careau susținut în fața colectivului clasei de elevi.

Prezentarea Power Point presupune următoarele cerințe:10-15 slide-uri. Primul slide cuprinde: titlul temei abordate, numele și prenumele elevilor care au analizat tema. Al doilea slide redă cuprinsul temei în studiu. Celelalte slide-uri cuprind principalele subiecte care fac referire la tema în discuție. Penultimul slide trebuie să fie dedicat concluziilor elevilor cu privire la ce au învățat pe parcursul activităților legate de temă, iar ultimul slide este dedicat: bibliografiei.

După prezentarea fiecărui proiect, am dezbătut împreună cu toți elevii clasei concluziile cele din prezentare, dar și opiniile altor elevi din clasă.

Redau mai jos o parte concluziile care face referire la conștientizarea elevilor în a se implica în elaborarea de soluții.

Exemple de comportament care să se armonizeze cu mediul:

- promovarea imprimării față-verso a documentelor școlare
- promovarea politicii pentru a imprima doar documentele necesare
- limitarea consumului excesiv de hârtie prin folosirea mijloacelor de comunicare electronică (prezentări power)
- optimizarea oportunităților de a utiliza resursele locale
- asigurarea faptului că resursele necesare sunt utilizate eficient și sustenabil, în principal prin aplicarea unor reguli și inducerea unor comportamente de consum rațional al resurselor (promovarea utilizării eficiente a resurselor, creșterea utilizării resurselor regenerabile)
- susținerea colectării selective a deșeurilor, promovarea reducerii volumului de deșeuri
- sustinerea reutilizarea, recuperarea și reciclarea deșeurilor
- aplicarea unor reguli și inducerea unor comportamente de consum rațional al resurselor (promovarea utilizării eficiente a resurselor, creșterea utilizării resurselor regenerabile);
- evitarea acelor activități care ar putea afecta în mod negativ mediul (zone protejate, zone verzi din oraș, sursele de apă, altele).
- susținerea colectării selective a deșeurilor, promovarea și reducerea volumului de deșeuri;
- promovarea de ecogesturi, prin exemplul propriu, prin afișarea de mesaje de sensibilizare la avizierul școlii, sau în mesajele de e-mail la nivelul unității de învățământ.
- atenționarea cu privire la necesitatea printării mesajelor electronice primite, respectiv comunicare prin e-mail cu mesaj „ia în considerare mediul înainte de a printa acest e-mail“;
- afișarea în spații comune (sală clasă, holuri) de mesaje de sensibilizare privind consumul de resurse (consum rațional de apă, încălzire raționala spații);
- încurajarea reciclării, și a selecției deșeurilor;
- deconectarea echipamentelor electronice după program.

Deși par acțiuni mici, ecogesturile contribuie la un consum rațional al resurselor de mediu precare, reducerea deșeurilor și creșterea acțiunilor de reutilizare și reciclare.

În concluzie arăt că, educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) are drept scop dezvoltarea competențelor, care ajută elevii să reflecteze la propriile lor acțiuni, ținând seama de impacturile lor actuale și viitoare, sociale, culturale, economice și de mediu, dintr-o perspectivă locală și globală. Elevii trebuie motivați, să acționeze în situații complexe într-o manieră sustenabilă, care le poate cere să pornească în direcții noi și să participe la procesele socio-politice, îndreptând societățile lor către dezvoltarea sustenabilă. EDD trebuie înțeleasă ca parte integrantă a calității educației, inerentă conceptului învățării continue: Toate instituțiile educaționale – de la educația preșcolară la cea universitară, ca și educația non-formală și informală – pot și trebuie să considere că este responsabilitatea lor să se ocupe intens de aspectele dezvoltării sustenabile și să promoveze dezvoltarea competențelor sustenabilității. EDD este o educație holistică și transformațională care abordează conținutul și rezultatele învățării. Astfel, EDD nu numai că integrează conținuturi cum ar fi schimbările climatice, sărăcia și consumul sustenabil într-o programă; ea creează de asemenea opțiuni interactive pentru predarea orientată către elev și învățare. EDD cere o schimbare de la predare la învățare, care susține învățarea auto-direcționată, participarea și colaborarea, orientarea către probleme, inter- și transdisciplinaritatea și conexiunea dintre învățarea formală și cea informală.

Bibliografie:

<http://romania-durabila.gov.ro/>
<http://dezvoltaredurabila.gov.ro/web/dd-ro/>
<https://www.edu.ro/sites/default/files/Strategia-nationala-pentru-dezvoltarea-durabila-a-Rom%C3%A2niei-2030.pdf>

Meserii Străvechi-Olăritul

*Prof. Înv. Primar: Maier Ana-Maria
Șc. Gimnazială „Ax. Sever” Aiud, Jud. Alba*

Cultura română interferează cu diversele culturi tradiționale europene. De aceea, ne-am pus următoarele întrebări: Cu ce ne prezentăm noi, românii, în fața celorlalți europeni? Ce putem face pentru a nu ne pierde identitatea națională? În ce măsură cunosc elevii noștri specificul culturii populare românești și creațiile autentice ale poporului român? Ce poate face școala pentru a stopa uitarea și pierderea datinilor, obiceiurilor și tradiției moștenite, valori care ne fac unici în Europa? Încercând să aflăm răspunsul la aceste întrebări, ne-am dat seama că este posibilă conceperea și desfășurarea unui program de educare a tinerei generații în spiritul descoperirii, cunoașterii și păstrării tezaurului culturii populare românești. Astfel asigurăm transmiterea artei și tradițiilor populare ca pe niște pecetea de identitate națională în diversitatea culturii internaționale.

Modalitatea cea mai potrivită de realizare a acestor deziderate este proiectul tematic, deoarece acesta se bazează pe anticiparea mentală și efectuarea unor acțiuni complexe legate de temă. Activitatea elevilor se desfășoară în mod independent, individual sau în grup, într-un timp mai îndelungat și presupune un efort de informare, investigare, proiectare sau elaborare, care se soldează în final cu prezentarea unui produs finit. Printre avantajele derulării unui proiect tematic menționăm:

- posibilitatea unei abordări interdisciplinare a temei;
- consolidarea și valorificarea tehnicilor de activitate intelectuală (de adunare, prelucrare și prezentare a informațiilor);
- stimularea inițiativei și independenței elevilor în activități;
- dezvoltarea structurilor cognitive și a capacităților creatoare ale acestora.

Fiind una dintre cele mai vechi forme de expresie a ceea ce numim azi „artă populară”, ceramica, prin produsele sale, a fost implicată în viața socială a comunității, participând în mod nemijlocit la viața de zi cu zi a omului. Materia primă utilizată în olărit este, în general, argila. Cea mai răspândită și mai întrebuințată argilă în olărie este așa-zisul lut galben.

Atât în țară, cât și în străinătate, sunt foarte cunoscute vetre românești renumite prin arta olăritului: Horezu - Vâlcea, Vădastră - Olt, Baia Mare - Maramureș, Rădăuți - Suceava, Schitu Stavnice - Iași, Braniștea - Galați, Corund-Harghita.

La Horezu

Muzeul de Etnografie si Folclor-Alba Iulia

Micii colecționari

Învățăm să reconstituim vase vechi la Muzeul de Istorie-Aiud

Iată ce pot face două mâini dibace!

**POVESTEA LUI DUMITRU ȘCHIOPU,
RENUMITUL MEȘTER OLAR VÂLCEAN**

Plimbându-ne de-a lungul localității Horezu și admirând standurile cu ceramică ale meșterilor olari locali, am zărit un atelier de olărit. Ne-am cerut permisiunea de a intra și așa l-am cunoscut pe Dumitru Șchiopu a cărui povestea a început în urmă cu 83 de ani.

Activitățile au continuat cu compunerea de gicitori și poezii pe tema olăritului.

- Galben, moale și lucios, din el un urciur am scos. Ce este? (Lutul)
- Cine-i meșterul cel mare, ce odihnă veci nu are, urciurul l-a modelat și cu flori el l-a pictat? (Meșterul Olar)
- Și pe masă și pe perete, lângă un ștergar stă atârnată. Ce este? (Farfuria)

Urciurul

Puțin roșu și albastru
Dar și-un galben mai sihastru
Pe urciurul din vitrină
Pe urciurul din vitrină
(Man Alexia II A)

Farfuria

Două mâini și-un pic de minte
Imaginație și lut
Iată ce am investit
O farfurie de am isprăvit.
(Poruțiu Marius I B)

Matematică Învățăm...

Pentru a modela câte o oală, 10 olari lucrează efectiv 30 de minute., lucrând toți în același ritm. În cât timp vor modela câte o oală 5 olari, lucrând tot în același ritm?

a) 30 minute b) 3 minute c) 15 minute d) 10 minute e) 1 minut

Ne și jucăm...

A. Completând rebusul. pe verticala A - B vei afla cum

- 1. Olarul frământând și modelând lutul cu..
- 2. Oala, cana, blidul, urciurul sunt .
- 3. ... de Hurez
- 4. Mândria de lucru a olarului
- 5. Farfurii din lut, strachini
- 6. Obiecte din lut ars
- 7. În el se ard vasele de ceramică
- 8. Culoarea lutului
- 9. Vas de lut cu gâtul strâmt. pentru apă

- 10. Modele din natura pictate pe blide
- 1L Vas în care se fierb sarmalele
- 12. Lut sau .. "
- B. Se numește persoana care face și vinde obiecte din lut ars

Cântăm

Olarul

Noi lucrăm zi de zi blide căni și farfurii.
Mai iute și mai lin lut și apa să împletim.
Hai și tu fii cu noi roata când o învârtim.
Și așa, iar așa să devin olar așa vrea.

Vechiul și noul am împletit și iată ce minunată meserie am cunoscut!

Proiectul tematic, la care au participat elevii claselor I B și a II-a din școala noastră, are ca temă „**Olăritul, meșteșug străvechi**”. Obiectivele urmărite au fost:

- Dezvoltarea capacităților de cunoaștere, înțelegere și investigare a mediului înconjurător
 - Dezvoltarea curiozității pentru descoperirea unor elemente ce definesc cultura tradițională românească
 - Îmbogățirea vocabularului elevilor cu cuvinte și expresii noi legate de tematica studiată
 - Aproximarea dintre școală și instituțiile publice în scopul atingerii obiectivelor propuse
- Pe parcursul derulării proiectului am desfășurat următoarele activități:
- Organizarea unui punct de informare cu materiale documentare pe suport fizic și electronic;
 - Fotografierea unor obiecte și obiective cu caracter tradițional;
 - Culegerea de legende, proverbe, zicători, ghicitori, obiceiuri de la bunici și alte rude care trăiesc în sate;
 - Redactarea de texte literare (poezii, compuneri) legate de temă;
 - Realizarea unei expoziții cu obiecte de meșteșug tradițional adunate de elevi;
 - Organizarea de vizite și excursii la muzee etnografice și de folclor din zonă;
 - Realizarea și ornamentarea de vase cu materiale aflate la îndemână;
 - Restaurarea unor vase vechi de lut aflate la Muzeul de Istorie din Aiud;
 - Învățarea cântecului „Olarul” și a unor mișcări specifice unui joc popular din zonă;

Pe parcursul desfășurării activităților, elevii celor două clase au fost puși în situația de a descoperi obiecte de ceramică populară, mai vechi sau mai noi, în propria casă, dar și în a bunicilor.

Apoi au fost fascinați de vasele vechi din colecțiile muzeelor vizitate. Au aflat la ce foloseau, cum se realizau, cum se ornamentau, ce unelte se foloseau. Deosebit de interesant a fost faptul că au putut să compare tehnica tradițională de obținere a vaselor de ceramică, la roata olarului, cu tehnica modernă utilizată într-o fabrică de porțelan. Studiind materialele documentare au aflat despre vechimea olăritului pe teritoriul de azi al României și au observat în imagini diversitatea formelor, culorilor și modelelor ornamentale de pe vasele de lut ars.

Bibliografie:

1. I Cerghit - Sisteme de instruire alternative și complementare, Editura Aramis, București, 2002
2. C.L.Oprea - Strategii didactice interactive, E. D. P. București, 2007
3. M.E.C. – Managementul proiectului-ghid, București, 2001

ARGUMENTAȚIE PRIVIND CUNOAȘTEREA COMUNITĂȚILOR LOCALE, ÎN CONTEXTUL DEZVOLTĂRII DURABILE PRIN ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE LA CLASELE PRIMARE – SĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ ! - LA PAS, PRIN ORAȘUL MEU, ÎN CELE PATRU ANOTIMPURI

Maria Silvia Miricescu, Prof. Inv. Primar, Școala Gimnazială Nr. 4, Sibiu

Dezvoltarea durabilă este un concept greu de definit, dată fiind evoluția sa în timp. Cu mai mult de trei decenii în urmă, Comisia Mondială pentru Mediul Înconjurător și Dezvoltare a Națiunilor Unite (sau Comisia „Brundtland”) propunea cea mai cunoscută și acceptată definiție a dezvoltării durabile, respectiv **„satisfacerea nevoilor generațiilor prezente, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”**. În 2014 de UNESCO precizează că Educația pentru Dezvoltare Durabilă (EDD) **„permite fiecărei ființe umane să dobândească cunoștințele, competențele, atitudinile și valorile necesare pentru a crea un viitor sustenabil”**.

Educația pentru Dezvoltare Durabilă este evidențiată în învățământul preuniversitar din România mai ales în activitățile extracurriculare și extrașcolare și mai ales în cadrul programului național *Școala Altfel*. Programele/activitățile propuse, prin protocoalele de colaborare, vor pune în valoare și vor completa planurile manageriale anuale și planurile operaționale ale instituțiilor colaboratoare, inclusiv pentru sensibilizarea tuturor factorilor responsabili din comunitate – autoritățile administrației publice locale, organismele guvernamentale și nonguvernamentale – în legătură cu situația reală din sistemul școlar preuniversitar din județ.

Legătura dintre dezvoltare durabilă și educație este complexă. Orientarea educației către dezvoltarea durabilă trebuie să găsească echilibrul între cunoștințele viitorului și cele ale trecutului, **între inovație și tradiție**.

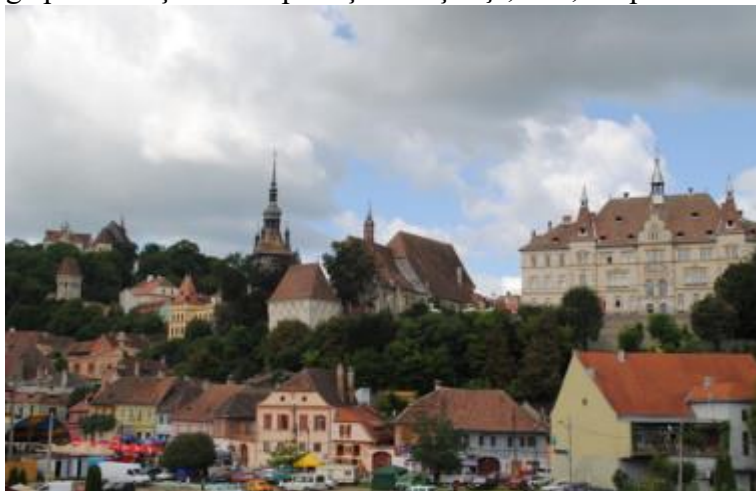
Tematicile parteneriatelor din învățământul preuniversitar se referă la: reducerea sărăciei, drepturi civile și **responsabilități sociale la nivel local/regional/global**, drepturile copilului, egalitate și **diversitate, toleranță și respect, dezvoltare rurală și urbană**, protecția mediului, managementul resurselor naturale.

Pentru ca elevi din orașe diferite și totuși asemănătoare (cunoscute sub numele de **orașe medievale**) să-și împărtășească preocupările și interesul pentru anumite subiecte, ne-am propus realizarea unui **parteneriat**.

Așezate în centrul țării, localitățile **Sighișoara** (în [dialectul săsesc](#) *Schäsbrich*, *Šesburx*, în [germană](#) *Schäßburg*, în [maghiară](#) *Segesvár*, în [latină](#) *Saxoburgum / Castrum Sex*) și **Sibiul** (în [germană](#) *Hermannstadt*, în [maghiară](#) *Nagyszeben*, în [latină](#) *Cibinium*), sunt orașe cu o mare

încărcătură istorică, cu clădiri vechi și multe dintre ele restaurate, cu tradiții și obiceiuri seculare, la confluența mai multor culturi, religii și etnii, fiind însă exemple de conviețuire pașnică.

Elementele geografice și istorice ale acestora sunt un argument solid în realizarea parteneriatului. Distanța de aproximativ 100 km între cele două orașe nu este o piedică pentru a ne cunoaște, pentru a lega prietenii și de a împărtăși cunoștințe, idei, despre locurile noastre de naștere.

Protocolul de colaborare, ce se va încheia între clasa I C a Școlii Gimnaziale Nr. 4, din Sibiu și Școala Gimnazială „Aurel Mosora” clasa Pregătitoare A din Sighișoara, intitulat: **„Locuiesc într-o cetate medievală și îmi place!”**, include activități ce creează **valoare adăugată** activităților zilnice, și aici ne referim la valori precum responsabilitatea, toleranța, onestitatea și nu în ultimul rând respectul pentru mediul înconjurător.

În cadrul parteneriatului, **Școala Gimnazială „Aurel Mosora”** se obligă:

- a) să mențină o legătură permanentă cu Școala Gimnazială Nr. 4 Sibiu, prin reprezentanții desemnați, în scopul informării prealabile, reciproce eficiente și loiale;
- b) să respecte legislația școlară în vigoare atunci când desfășoară acțiuni educative în unitățile de învățământ;
- c) să deruleze activități de inter-cunoaștere, comunicare, colaborare, responsabilizare, activități la care să faciliteze și participarea reprezentanților de la Școala Gimnazială Nr. 4 Sibiu;
- d) să consulte în prealabil Școala Gimnazială Nr. 4 Sibiu, atunci când desfășoară campanii de informare, educare și comunicare;
- e) să consulte conducerea unităților școlare în desfășurarea activităților cuprinse în programul prezentului protocol;
- f) să furnizeze elevilor și cadrelor didactice, în acțiunile desfășurate pe baza prezentului protocol, informații despre cultura și civilizația orașului și comunității noastre;
- g) să sprijine Școala Gimnazială Nr. 4 Sibiu în realizarea obiectivelor, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Prin întâlnirile și acțiunile comune, copiii vor experimenta noi **valențe ale prieteniei**, înțelegând și adoptând norme de conviețuire socială, obișnuind copiii **să dezvolte relații constructive** cu semenii lor. Activitatea prezentată în cadrul acestui proiect se numește **La pas prin orașul meu, în cele patru anotimpuri – Să facem cunoștință !**

Pentru a forma perechile de elevi, aleator, *asemeni regulilor Secret Santa*, elevii din Sibiu vor trage la sorți bilețele cu numele elevilor din Sighișoara. Fiecare elev va păstra în secret numele partenerului său din Sighișoara căruia îi va trimite o scrisoare prin poștă și tot astfel va afla detalii despre partenerul său.

Prin intermediul acestei activități, elevii din ambele clase partenere își vor consolida modul de redactare al unei scrisori, elementele componente (dată, formula de adresare/salut, obiectul/ textul/cuprinsul scrisorii, formula de încheiere/salut, semnătura). De asemenea vor descoperi necesitatea și valoarea unui timbru poștal. Este momentul când putem vorbi despre filatelie.

Faptul că scrisoarea poștală nu ajunge online precum scrisoarea electronică – e-mailul – ne obligă să fim mai organizați, să avem toleranță de trei zile în activitățile ce le desfășurăm. Primirea unei scrisori prin poștă cultivă astfel **răbdarea, perseverența** dar și **relațiile sociale**.

Tema propusă este **La pas prin orașul meu, în cele patru anotimpuri – Să facem cunoștință!**, temă ofertantă în care copiii pot descrie orașul lor, obiceiurile de Crăciun, informații despre etniile din orașul lor dar și ce sporturi se practică în arealul lor.

În funcție de interese, ei pot cere destinatarilor să le răspundă la curiozități fie prin intermediul scrisorilor, al e-mailului ori printr-o întâlnire online pe Zoom, inițiată de învățători.

Fiind clasa I / clasa pregătitoare, semestrul I, copiii pot scrie și cu litere de tipar sau acolo unde nu știu cum se scrie ceva, pot face un mic desen. Astfel, fiecare scrisoare va fi particularizată/ personalizată.

În fiecare lună se va iniția câte o activitate comună cu cele două clase, se vor face poze și lucrări comune, întocmindu-se un portofoliu individual și apoi un portofoliu al clasei, care o să aducă multă bucurie copiilor. Portofoliul personal va reliefa evoluția personală a fiecăruia, prin mijloace și competențe de comunicare verbală, scrisă și plastică. Portofoliul clasei va fi alcătuit din produsele selectate în fiecare etapă, conform criteriilor date în prima parte a proiectului: originalitate, expresivitate, implicare.

Premierea tuturor copiilor se va face pe platforma Zoom, în prezența ambelor clase implicate în proiect.

Educația, în scopul dezvoltării durabile, urmărește și atinge puncte, precum: creșterea conexiunii între bunăstarea oamenilor, economie și protecția mediului înconjurător, tinzând spre o societate a bunăstării cetățenilor.

În România, pe parcursul ultimului deceniu, activitățile legate de dezvoltarea durabilă s-au extins în permanență, fiind centrate pe campanii specifice, proiecte diverse, parteneriate între autoritățile locale, ONG-uri, sectorul privat, școli, licee, universități, precum și Ministerul Educației Naționale. În strânsă relație cu EDD, ONG-urile sunt importanți furnizori de educație informală și non-formală, fiind capabile să implementeze procese de informare a cetățeanului, precum și să integreze și să transforme cunoștințele științifice în informații ușor de înțeles.

Bibliografie:

Lugoj Maria Livia – *Educația – factor cheie în procesul de dezvoltare durabilă*, Revistă de cercetare științifică a studenților economiști – Ecostudent, Nr.4/2014

<https://www.edu.ro/educa%C8%9Bie-pentru-dezvoltare-durabil%C4%83>

http://www.edums.ro/protocol_colaborare_institutii

<https://ro.m.wikipedia.org/wiki/Sighi%C8%99oara>

Experiența CERN – un internship văzut prin ochii unei participante

*Simian Maria Cristina, elevă la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia
Prof. Îndrumător Mureșan Luminița Codruța*

În perioada 7-20 noiembrie 2021 a avut loc HSSIP-RO (High School Students Internship Programme – Romania), un internship organizat de CERN (Conseil européen pour la recherche nucléaire) pentru un grup format de 23 de elevi români selectați din toate colțurile țării. Procesul de selecție a fost destul de amplu, astfel că fiecare aplicant a trebuit să răspundă la mai multe întrebări în scris, să trimită o scrisoare de motivație pe lângă alte două scrisori de recomandare din partea profesorilor de la clasă și să înregistreze un „video CV” de maxim trei minute. În total au aplicat 229 de participanți, dintre care au fost selectați doar 23, astfel rata de acceptare fiind de 10.04%. Am avut onoarea să fiu una dintre cei 23 de elevi excepționali care au avut prilejul să viziteze CERN timp de două săptămâni.

poza de grup făcută în prima zi – mă puteți vedea în mijloc, cu cămașă verde

Ziua Z, 7 noiembrie 2021, a fost ziua în care am întâlnit pentru prima dată grupul în persoană la Aeroportul Internațional Henri Coandă. Mai avusesem două întâlniri înainte în sistem online, dar niciuna nu a egalat emoția primei zile în care am început să ne cunoaștem cu adevărat. Am avut un zbor cu escală la Paris, așa că, deși plecasem dimineața devreme de acasă, cu noaptea în cap, mai bine zis, am ajuns în Geneva seara, iar la CERN undeva în jur de 20:00.

Prima zi acolo a fost luni, 8 noiembrie 2021, când am fost întâmpinați cu multă căldură de organizatoare, Margherita Boselli, Feza Tankut și Otilia Ducu. Țin să precizez că Margherita, Feza și Otilia ne-au fost alături pe parcursul întregului program, indiferent de ceea ce aveam nevoie. În prima parte a zilei ne-am ocupat de restul formalităților ce au trebuit rezolvate, după care fiecare elev și-a întâlnit supervisorul. Credea cineva că am stat două săptămâni degeaba? Fiecare participant a avut un partener ales de dinainte de organizatori pe baza intereselor comune, ce reieșeau din aplicația fiecăruia. Totul a fost gândit și planificat până la ultimul detaliu. Eu și colega mea de grupă, Diana Lupașcu, originară din Iași, l-am avut ca supervisor pe Pawel Klimek și am lucrat la proiectul numărul patru, ce poate fi văzut pe site-ul: [Romanian High-School Students Internship Programme 2021 \(7-20 November 2021\): Overview · Indico \(cern.ch\)](https://indico.cern.ch/event/1000000/contributions/4444444/), la rubrica „Projects & Supervisors”. Acesta s-a axat pe studiul evoluției unei componente importante a calorimetrului hadronic, parte a detectorului ATLAS, dar o să revin asupra lui mai târziu, cu mai multe detalii. Revenind la prima zi: ne-am întâlnit cu toții în clădirea 500, clădirea principală a părții elvețiene a CERN, din Meyrin, am făcut poza de mai sus și ne-am întâlnit supervisorii. Cu toții am fost copleșiți de atmosfera primitoare de la CERN.

Cred că pentru dezvoltarea durabilă a României ar trebui să se ia în calcul, mai ales, ceea ce urmează să spun. La CERN se practică, fără excepție, respectul reciproc, indiferent de grad, pregătire profesională sau vârstă. Toată lumea este egală, indiferent de statut social, rasă, gen, orientare sexuală, și asta am observat din prima secundă a primei zile. Se poate observa că m-am referit la Margherita, Feza și Otilia pe prenume, chiar dacă erau superioarele mele. În România, din păcate, ne lovim de multe ori de meritocrație, ceea ce se vede în toate interacțiunile pe care le avem unii cu ceilalți. Astfel, se creează legende, și, în școala românească, profesorul este văzut adeseori ca fiind inamic în loc de prieten, omul de la catedră care este despărțit de elevii lui de o prăpastie adâncită cu fiecare generație. Să ne întoarcem la firul poveștii, totuși. După întâlnire, am mers la un curs de fizica particulelor prezentat de Dr. Roxana Zus, profesor la Universitatea București. Acest prim curs s-a desfășurat în limba română, dar au urmat altele și în limba engleză. După curs, am fost duși într-o vizită la Sincrociclotron, primul accelerator de particule construit la CERN, în 1957. În zilele ce au urmat am început să lucrăm la proiecte, am continuat să avem cursuri și să facem vizite la facilitățile CERN. Cam așa arăta programul unei zile: cursuri de dimineață, muncă în echipă la proiecte după amiaza, iar apoi vizite în interiorul CERN.

Un alt aspect foarte important în opinia mea ce lipsește cu desăvârșire din România este munca în echipă. Nu o să putem să dezvoltăm durabil o țară dacă fiecare „trage la oala lui”, iar lucrul acesta mi s-a demonstrat din nou și din nou pe parcursul șederii la CERN, fie că vorbim despre faptul că am fost încurajați să colaborăm neîncetat în echipe de câte doi pentru avea rezultate, fie că vorbim de experimente de la LHC (Large Hadron Collider – cel mai mare accelerator de particule din lume la momentul actual). Aici lucrează, într-un efort comun, 12200 de oameni de știință din peste 110 țări. Fără muncă în echipă, nimic din ceea ce se întâmplă acolo nu ar fi posibil. Aceasta este frumusețea CERN-ului până la urmă: să stai la masă la prânz, în fața ta să fie un om din China care face naveta Geneva-Beijing, în dreapta ta să fie cineva din Suedia care tocmai și-a început doctoratul în fizică, iar în stânga ta, cineva din SUA care a venit de la FermiLab. Din păcate, școala de la noi nu promovează astfel de valori, și se pune prea puțin accentul pe globalizare.

Printre facilitățile CERN pe care le-am vizitat se numără: SM18, LEIR, LINAC, Data Center, CCC, Antimatter factory (ro: Fabrica de Antimaterie), CMS și ATLAS, fiecare cu lecția sa inedită pe care nu o să o uit niciodată.

În stânga, eu la ATLAS; în dreapta, eu cu un grup la CMS

Pe lângă vizitele organizate de conducerea programului, supervisorul meu, Pawel, ne-a dus pe mine și pe colega mea și în laboratorul în care își desfășoară el munca, unde am văzut, pe viu, un modul real al calorimetrului hadronic, format, în total, din 256 de module ce îi dau o formă rotundă. Aici am avut ocazia să cunoaștem fizicieni deosebiți, printre care a fost și Irakli, liderul echipei de mentenanță a calorimetrului hadronic, care ne-a explicat totul cu foarte multă atenție.

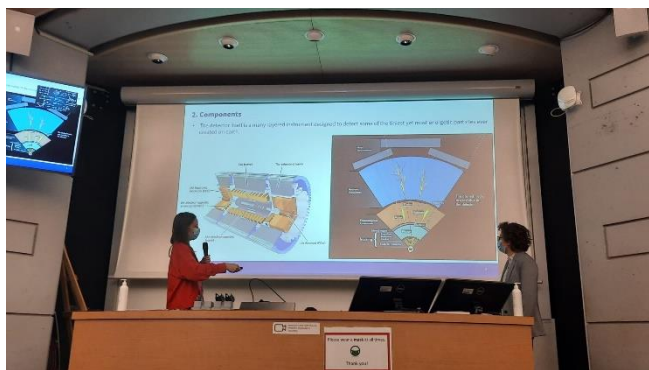
De la stânga la dreapta: eu, colega mea de echipă, Diana, și supervizorul nostru, Pawel, în laborator. În poza din dreapta suntem noi (stânga), fiind atenți la explicația lui Irakli despre testarea PMT (componenta analizată de noi).

Pentru mine, experiența CERN nu înseamnă doar muncă, totuși. În acest timp am întâlnit oameni extraordinari, pe care nu o să îi uit niciodată, mi-am făcut prieteni noi și am trăit experiențe amuzante, pe care le povestesc cu drag. Experiența CERN înseamnă fuga continuă pentru a ajunge de la clădirea 42 la clădirea 500 și înapoi, serile la 40 în care ne jucam „Maciu Picu” (joc de cărți), zilele la restaurant când Mamadou, domnul de la casă, ne saluta zâmbitor cu „Bonjour!” și ieșirile în Geneva. Aici am vizitat obiectivele turistice importante, am văzut cum arată viața în unul dintre cele mai frumoase orașe din Elveția și am avut prilejul de a forma legături puternice unii cu ceilalți. De exemplu, weekend-ul după prima săptămână de muncă, bine meritat de altfel, a arătat cam așa: vineri seara am fost la un spectacol de lumini absolut superb în Geneva, iar sâmbătă am vizitat Grădina Botanică, sediul ONU din Geneva, centrul orașului. Duminică s-a organizat un treasure hunt, intitulat, sugestiv așa spune: „The Great Discover Geneva Treasure Hunt” (ro: Marele Treasure Hunt Descoperă Geneva), care ne-a motivat să luăm tot orașul la pas. La finalul jocului, am fost poftiți la o cină tradițională elvețiană, unde ni s-a servit fondue, o experiență ce merită împărtășită cu prietenii dacă vă aflați vreodată în zonă.

Cina fondue, grupul la Grădina Botanică din Geneva și clădirea 40 în toată splendoarea ei.

Pentru a încheia această descriere destul de comprehensivă, trebuie să vă spun și de proiectul final, pe care eu și colega mea l-am prezentat vineri, 19 noiembrie 2021, în fața tuturor celor care s-au implicat în program. „Mica” noastră conferință de fizică de aproximativ cinci ore a fost transmisă și live, pe Zoom, unde au intrat și reprezentanți ai MEN, care au avut discursuri. Aici am avut ocazia să ne prezentăm munca desfășurată în cele două săptămâni la CERN, iar întregul eveniment a fost un mare succes.

Eu (dreapta) și Diana (stânga) la prezentarea finală a proiectului.

Închei pe o notă optimistă: cu experiența de aici, mi-e mai ușor să identific problemele pe care le are sistemul românesc acum, și de când m-am întors fac tot posibilul să le transmit și altora lecțiile învățate, pentru ca toți să învățăm din acest exemplu și să facem schimbări la nivelul comunității noastre, oricât ar părea ele de mici la început.

Bibliografie:

Calorimeter. (n.d.). ATLAS Experiment at CERN. <https://atlas.cern/discover/detector/calorimeter>
Home | CERN. (n.d.). CERN. <http://home.cern/>

STEM EduHack 2.0: o experiență internațională desfășurată în biroul de acasă

*Leah Raluca, elevă la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia
Simian Maria Cristina, elevă la Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia
Prof. Îndrumător Mureșan Luminița Codruța*

În perioada 28-29 ianuarie 2021 s-a desfășurat, în regim on-line, cea de-a doua ediție a STEM EduHack, un hackathon organizat de JAE cu sprijinul Johnson&Johnson la care au participat 22 de echipe din 10 țări: România, Republica Moldova, Spania, Cipru, Rusia, Cehia, Israel, Slovacia, Serbia și Portugalia.

Ideea principală a unei competiții de acest gen este să formezi o echipă cu care să rezolvi o problemă propusă de organizatori, în aproximativ 24 de ore, cu ajutorul cunoștințelor din domeniul STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie <<Engeneering, în limba engleză>>, Matematică) dobândite până atunci. Din Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia a participat o echipă formată din cinci elevi din clasele a X-a și a XI-a, la momentul desfășurării competiției, coordonați de doamna profesoară Codruța Mureșan.

Întreaga competiție s-a desfășurat în limba engleză. Prima zi, joi, 28 ianuarie a început cu prezentarea programului, la care am participat cu multă curiozitate. Organizatorii au ținut mai multe discursuri, apoi s-a prezentat planul companiei Johnson&Johnson cu privire la reducerea amprente de carbon din domeniul farmaceutic, problemele existente în prezent și anumite măsuri care au fost sau urmează să fie implementate pentru a îmbunătăți aceasta problemă majoră. De asemenea, am făcut cunoștință cu restul participanților. Pentru unii membri ai echipei a fost prima experiență de comunicare în limba engleză cu un vorbitor nativ. Am avut ocazia inedită să vorbim cu elevi din toate colțurile Europei, ce au pasiuni similare cu ale noastre, fiind interesați de inovație în domeniile STEM. În plus, pe parcursul evenimentului am interacționat cu profesioniști ce activează în sectoare variate, de la informatică și cercetare biomedicală la transport și logistică. Acest lucru ne-a extins semnificativ orizonturile de cunoaștere asupra spiritului de colaborare ce apare în domeniul farmaceutic. Toată lumea a fost extrem de bucuroasă să ia parte la eveniment, indiferent de țara de proveniență, lucru ce se vedea pe fețele tuturor.

În prima zi a fost lansată provocarea organizatorilor, care a constat în elaborarea unei idei inovative ce ar crește sustenabilitatea în industria farmaceutică, prin intervenții în domeniul producției, ambalării, prospectelor, managementul deșeurilor, distribuției și lanțului de aprovizionare. În aceeași zi, am avut de realizat un plan al proiectului. Pentru realizarea lui, fiecare echipă a primit un mentor din diferite țări. Mentorul nostru, Sahel, a fost din Israel. Am avut mare noroc cu Sahel, deoarece ne-a încurajat și ne-a susținut foarte mult. După realizarea planului și a proiectului în sine, a urmat o conversație cu mai mulți consilieri care ne-au împărtășit ideile lor despre proiect și ceea ce am putea îmbunătăți legat de conținut și concept. Am avut multe de învățat atât de la mentori, cât și de la consilieri. În a doua zi, a avut loc prezentarea proiectelor tuturor echipelor și gala de premiere, urmată de un „afterparty” online.

Proiectul realizat de echipa noastră a avut în centru folosirea unui recipient reutilizabil, din aluminiu reciclabil, pe care pacienții care sunt dependenți de pastile să îl poată refolosi, fără a fi nevoie de blistere pentru fiecare medicament. Farmaciile trebuie dotate cu niște aparate speciale care să golească pastilele de care are nevoie pacientul în recipientul propriu. Fiecare medicament trebuie să aibă un recipient unic, iar pacientul trebuie să meargă o dată pe luna la farmacie pentru a-și procura prescripția. Prospectul va fi înlocuit de un cod QR, tipărit pe fiecare recipient. În urma descărcării unei aplicații special create în acest sens, pacientul va putea citi modul de utilizare. Așa arată recipientul propus de noi:

Aplicația are și un reminder care îl va atenționa pe utilizator când trebuie să își ia respectiva pastilă. Avantajul folosirii unui astfel de recipient pentru industria farmaceutică este că nu va trebui să mai investească bani în blistere și prospecte, care vor fi aruncate imediat după utilizare. Totodată, este un mod bun prin care să se elimine, pe cât posibil, folosirea plasticului și a hârtiei în exces, astfel contribuind la reducerea poluării mediului înconjurător. De asemenea, întregul concept are în vedere siguranța și fericirea pacientului, fiind o încercare de îmbunătățire a vieții acestuia. Ideea noastră presupune ca recipientul să fie construit din materiale care nu sunt periculoase pentru organism și care nu interacționează într-un mod nedorit cu medicamentele din interior.

Aplicația nu are doar rolul unui reminder cu mesaje frumos stilizate, dar are și multe alte funcții personalizate pentru nevoile fiecărui pacient. Pacienții pot încărca rezultatele de laborator ale analizelor. Există o rubrică specială unde se pot înregistra anumite alergii sau dacă au suferit anumite proceduri medicale serioase. Această aplicație îi oferă medicului istoricul pacientului, care va fi mereu la îndemână. Pentru a ilustra aceste caracteristici, am hotărât să facem un model grafic ce reprezintă interfața aplicației:

Prezentarea finală a avut loc vineri, 29 ianuarie, pentru care a trebuit să ne pregătim un discurs și un PowerPoint pe care toți participanții la întâlnire l-au putut vizualiza. În dimineața prezentării, ne-am întâlnit cu toții, pe zoom, într-o cameră de lucru creată de organizatori. Emoția se putea simți în aer, chiar și printr-un ecran. Printr-un efort comun, am reușit să finalizăm lucrarea în timp util.

O întâmplare care acum pare amuzantă, ne-a tulburat puțin ziua. Prezentarea noastră era concepută astfel încât fiecare membru al echipei să aibă o parte de discurs egală cu cele ale colegilor săi. La scurt timp înainte de prezentare, Cristinei i s-a luat curentul, din cauza unei furtuni puternice în zonă și nu avea nici semnal. Prin urmare, nu puteam comunica în niciun fel, nu ne puteam exercisa prezentarea, și nici nu ne puteam prezenta în formulă completă în fața juriului. Panica generală a durat aproximativ o jumătate de oră, timp în care am încercat să ne sunăm, să ne conectăm în orice fel, fără succes. Decizia finală a fost să prezentăm proiectul fără ea, urmând ca cineva să prezinte și partea ei. Din fericire, doar cu câteva minute înainte să începă prezentarea, Cristinei i-a venit curentul, a putut să se conecteze, iar discursul de grup a fost un mare succes.

În final, vrem să subliniem importanța pe care acest proiect a avut-o pentru noi, chiar dacă a durat doar două zile. Pe lângă faptul că ne-am apropiat ca prieteni, am învățat multe unul de la celălalt și de atunci ținem legătura, experiența dobândită a fost unică și ne-a dezvoltat atât pe plan personal, cât și pe plan profesional. Am învățat foarte multe lucruri noi despre producerea și distribuția medicamentelor, la momentul actual, problemele întâmpinate în sistem și planurile de viitor ale multinaționalelor ce activează în domeniu. În același timp, ne-am îmbogățit abilitățile de comunicare în limba engleză și am cunoscut oameni extraordinari din toată lumea care ne-au inspirat profund. În opinia noastră, am venit cu un pas mai aproape de a fi adevărați cetățeni globali, lucru ce nu se prea promovează în școala românească.

Încheiem această lucrare sugerând să se promoveze mai mult evenimentele de genul acestuia în școli, deoarece elevii au doar de câștigat de pe urma lor. Din fericire, noi ne-am numărat printre norocoșii care au o profesoară implicată, ce mereu se interesează și înștiințează elevii cu privire la oportunitățile interesante care apar, dar nu toată lumea este atât de avantajată. Există mulți elevi în România care ar participa bucuroși, dar nu o fac, din cauză că nu se mediatizează destul de mult evenimentele cu adevărat importante, din care avem cu toții ceva de învățat. Pentru dezvoltarea durabilă a României avem nevoie de cetățeni care nu doar că își cunosc propria țară, dar sunt conștienți și de poziția ei pe glob și de colaborarea globală, fără de care umanitatea nu ar fi supraviețuit și nu ar fi evoluat. Avem nevoie, mai presus de toate, de o minte deschisă, de dorința de a aspira spre mai bine și de bunăvoința de a ne plasa într-un context mondial, ieșind din bula noastră de confort, chiar și de acasă, în regim online.

Bibliografie:

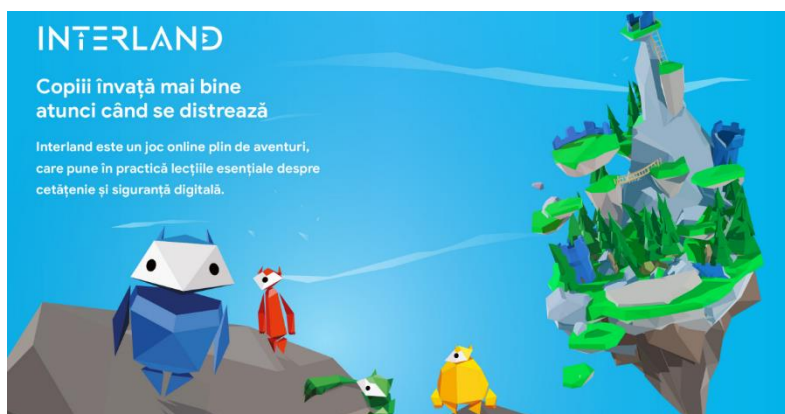
1. News. (n.d.). JA Europe. <http://www.jaeurope.org/medias/news/958-stem-edu-hack-2.html> STEMEduHack 2.0. (2021, January 28).
2. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=93rExpUhZHk>

SIGURANȚA ÎN MEDIUL ONLINE

*Prof. Mureșan Laura Elena
Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia*

In noiembrie anul trecut, cursurile față în față au fost suspendate și cursurile online au devenit noua normalitate. Având în vedere situația pandemică și în prezent este nevoie ca învățământul să se desfășoare parțial online, după modelul hibrid atunci când situația o impune. Cu alte cuvinte, peste noapte ne-am trezit cu toții: elevi, profesori, părinți și bunici în mediul online. Acolo unde au existat echipamente, elevii s-au adaptat relativ ușor modului de predare online scopul nostru fiind acela de a oferi o educație mai accesibilă, atractivă și sigură pentru elevi. Noi, ca profesori, nu putem să facem Internetul un loc 100% sigur pentru copii, dar cu siguranță putem să le oferim sfaturile de care au nevoie ca să navigheze în siguranță pe Internet.

În acest sens, pentru că era necesar să vorbim elevilor despre pericolele din mediul online,

asociația Adfaber a lansat programul Eroii Internetului, prin care copiii învață să fie exploratori încrezători ai lumii online. Programul Eroii Internetului este un rezultat al colaborării Google, The Net Safety Collaborative și Internet Keep Safe Coalition (iKeepSafe.org) și este conceput pentru a-i învăța pe copii abilitățile de care au nevoie pentru a fi informați și în siguranță în mediul online.

Programul Eroii Internetului îi învață pe copii noțiuni fundamentale despre cetățenia digitală și securitatea online, astfel încât ei să poată explora lumea online cu încredere pentru a profita de toate avantajele oferite de Internet. Acest program oferă profesorilor și învățătorilor cadrul în care pot discuta cu elevii despre pericolele din mediul online și despre ce înseamnă să fie cetățeni digitali responsabili în lumea noastră din ce în ce mai interconectată. În plus, lecțiile au la bază jocul Interland, un joc online captivant, care permite un proces de învățare despre siguranța și cetățenia digitală într-un mod interactiv și distractiv.

Deși lecțiile sunt destinate elevilor din clasele mici, programul este atractiv și pentru elevii din clasele mai mari deoarece se bazează pe învățarea prin joc.

În timpul jocului Interland copiii participa la aventuri, îi pot ajuta pe cei din jurul lor și simt că pot fi ajutați la randul lor, simt că nu sunt singuri. Astfel, copiii își vor ajuta colegii Internauți să lupte împotriva hackerilor, tentativelor de fraudă online, agresorilor și celor care împărtășesc prea multe, punând în practică abilitățile de care au nevoie pentru a fi buni cetățeni digitali

Jocul are cinci părți și după fiecare etapă parcursă copiii primesc un certificat care atestă faptul că au fost inteligenți, prudenți, curajoși, atenți, amabili pe Internet.

Programul „Eroii Internetului” este structurat pe cinci nivele, fiecare nivel corespunzând unei teme fundamentale ale cetățeniei digitale și siguranței online astfel:

Tema 1: Distribuie cu prudență - Amprenta digitală și comunicarea responsabilă

Aceste activități folosesc exemple din viața reală, menite să-i învețe pe elevi să își mențină un profil online pozitiv, să gestioneze confidențialitatea și să-și protejeze informațiile personale. Este important pentru elevi să știe că nu sunt singuri și că pot cere ajutor din partea unui adult de încredere atunci când se confruntă cu situații delicate.

Tema 2: Nu te lăsa păcălit - Phishingul, escrocheriile și sursele credibile

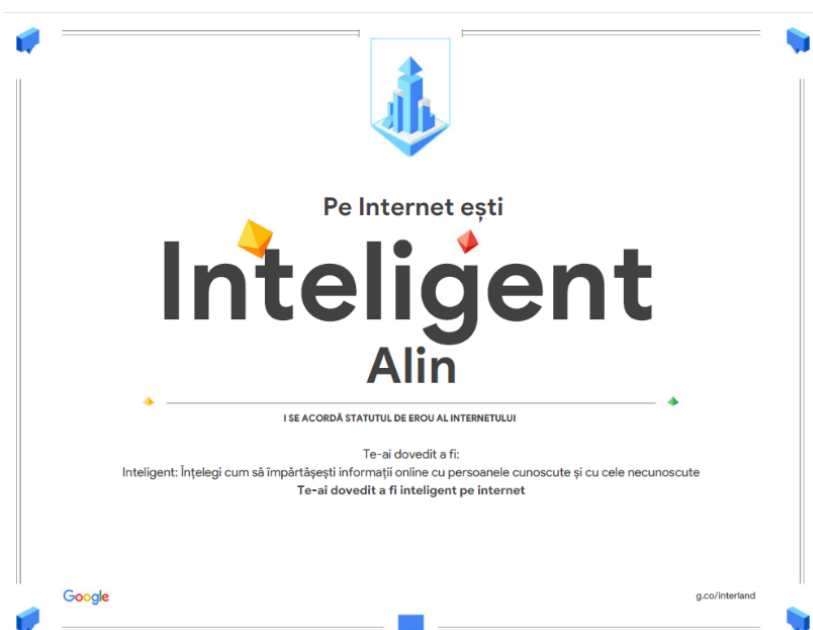
Este important ca elevii să înțeleagă că nu toate informațiile pe care le găsesc online sunt adevărate. Escrocheriile online încearcă să-i determine pe utilizatorii de Internet să răspunda la postări frauduloase sau capcane – uneori de la oameni care pretend că sunt cineva cunoscut.

În cadrul acestui modul elevii vor învăța care sunt capcanele pe care le pot întâlni în mediul online și cum să le evite. De asemenea vor învăța să verifice autenticitatea site-urilor web și a altor surse de informare online

Tema 3: Securizează-ți secretele: Securitatea online și parolele

Elevii învață informații de bază despre confidențialitatea și securitatea online, învață că trebuie să protejeze dispozitivele pe care lucrează și datele personale, date despre familie și prieteni. În cadrul acestui modul elevii vor înțelege importanța confidențialității și a securității, vor exersa crearea unor parole puternice și vor examina instrumentele și setările care îi protejează împotriva amenințărilor din mediul online

Tema 4: E cool să fii amabil: Combaterea comportamentelor negative online

Lumea digitală creează provocări și oportunități de interacțiune socială atât pentru copii cât și pentru adulți iar Internetul poate amplifica în egală măsură amabilitatea și negativitatea. A învăța să răspunzi negativității și hărțuirii este esențial pentru construirea unor relații sănătoase și reducerea sentimentelor de izolare care duc la bullying, depresie, scăderea performanțelor școlare și alte probleme. Elevii vor învăța să fie pozitivi în comunicarea online

Tema 5: Fii curajos pe Internet – Dacă ai îndoieli, întreabă.

Elevii au ocazia să înțeleagă ce tipuri de situații necesită ajutor sau să vorbească despre lucrurile acelea cu un adult de încredere.

În săptămâna “Școala altfel” din anul școlar trecut am avut ocazia să parcurg acest program împreună cu elevii de la toate clasele la care predau. Deși majoritatea elevilor erau la curent cu noțiunile prezentate în cadrul acestui program au existat și elevi pentru care noțiunile prezentate erau noi. S-au bucurat însă toți să joace jocul Interland. La finalul unui modul parcurs fiecare elev a primit un certificat care atestă că elevul respectiv a rezolvat cu succes sarcinile propuse și este inteligent, amabil, curajos, puternic, atent pe Internet.

WEBOGRAFIE:

1. https://beinternetawesome.withgoogle.com/ro_ro/Educatori
2. <http://dezvoltaredurabila.gov.ro>
3. <https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/protectie/siguranta-pe-internet>

DEȘEURI REZULTATE ÎN URMA PRELUCRĂRILOR MECANICE

Ognean Diana - Maria, profesor, Liceul Tehnologic „Alexandru Domșa” Alba Iulia

Prelucrările mecanice generează o multitudine de deșeuri cum ar fi: deșeuri metalice feroase și neferoase, sub formă de pilitură, șpan, zgură, deșeuri de materiale plastice, deșeuri provenite de la sudură, deșeuri de materiale de sablare.

Recuperarea acestor materiale și reciclarea lor ulterioară favorizează economia circulară, contribuind la economisirea resurselor naturale, la reducerea cheltuielilor de producție și la diminuarea considerabilă a emisiilor de CO_2 în atmosferă. Ca orice activitate ce aparține dezvoltării durabile este nevoie de o gestionare integrată a acestor deșeuri industriale.

Gestionarea deșeurilor, cunoscută și sub denumirea de managementul deșeurilor, se referă la educația privind colectarea, transportul, tratarea, reciclarea și depozitarea deșeurilor. Gestionarea deșeurilor are ca scop și economisirea unor resurse naturale prin reutilizarea părților recuperabile. În România gestionarea deșeurilor este reglementată de Legea nr. 211/2011.

Lucrarea de față, „Deșeuri rezultate în urma prelucrărilor mecanice”, este o lecție propusă în cadrul modulului Tehnologia lucrărilor mecanice, clasa a IX-a, învățământ profesional, specializarea Electromecanică. Lecția poate fi organizată pe parcursul a 50 de minute.

Conținutul educațional al lecției se referă la tipurile de deșeuri rezultate în urma prelucrărilor mecanice, la tehnicile și metodele de colectare, tratare, eliminare și valorificare a acestora.

Conținutul vizează dezvoltarea următoarelor abilități și atitudini:

- eliminarea corectă a deșeurilor rezultate în urma operațiilor de prelucrare mecanică;
- păstrarea, reciclarea și monitorizarea mediului înconjurător;
- respectarea normelor de protecția mediului specifice sarcinilor de lucru încredințate;
- comunicarea/raportarea rezultatelor activităților profesionale desfășurate;
- asumarea în cadrul echipei de la locul de muncă, a responsabilității pentru sarcina primită;
- demonstrarea spiritului creativ în argumentarea soluțiilor tehnice abordate.

Pentru predarea lecției „Deșeuri rezultate în urma prelucrărilor mecanice” se pot folosi următoarele metode didactice: conversația euristică, descoperirea dirijată, observația, instruirea asistată de calculator, algoritmizarea.

Ca formă de organizare a activității am optat pentru lucrul în echipă. Am format 4 echipe, care au avut de rezolvat sarcini de lucru diferite, folosind internetul și fișele de documentare. Prima grupă a studiat și a prezentat colegilor informații referitoare la „Deșeurile feroase și gestionarea lor”. Cel de-al doilea grup a prezentat tema „Deșeurile neferoase și gestionarea lor”, a treia grupă „Deșeuri de materiale plastice și gestionarea lor”, iar ultima grupă a avut ca sarcină de lucru „Deșeuri rezultate de la sudură și gestionarea lor”. În final s-a realizat fixarea cunoștințelor și rezolvări de probleme.

Mijloacele didactice folosite sunt: fișe de documentare, computer, internet, coli de flip-chart, marker, videoproiector.

În cadrul lecției propuse profesorul și elevii vor desfășura următoarele activități:

Activitatea elevilor	Activitatea profesorului
- Formarea grupelor de câte 4-5 elevi	- Solicită gruparea elevilor pentru primirea sarcinilor de lucru
- Discuții și dezbateri de grup pe seama subiectului de rezolvat;	- Atribue fiecărei grupe sarcina pe care o vor dezbate și o vor prezenta colegilor;
- Însușirea de noi cunoștințe cu ajutorul internetului, a fișelor de documentare, a imaginilor proiectate, foi de flip-chart.	- Distribuie resursele necesare pentru însușirea noilor cunoștințe;
- Un lider al fiecărei grupe prezintă întregii clase sarcina rezolvată cu ajutorul mijloacelor primite;	- Supraveghează activitățile elevilor.
- Adresează întrebări sau cer explicații suplimentare pentru o mai bună fundamentare a noilor noțiuni.	- Cere elevilor să prezinte pe grupe conținutul lecției;
- Răspund la întrebări și adresează la rândul lor alte întrebări folosind metoda RAI (răspunde, aruncă, interoghează);	- Vine cu completări și lămuriri suplimentare, dacă este cazul;
- Întocmesc o hartă conceptuală.	- Dialoghează constructiv cu elevii pentru o mai bună fixare, consolidare și sistematizare a noilor cunoștințe;
	- Apreciază rezultatele și notează elevii;
	- Sugerează elevilor să întocmească o hartă conceptuală ca temă pentru acasă.

Elevii vor fi evaluați: pentru calitatea întrebărilor, a răspunsurilor și a conexiunilor efectuate; pentru modul în care s-au implicat în cadrul grupului la rezolvarea sarcinilor de lucru; pentru intervențiile avute pe parcursul secvenței de instruire; pentru modul în care au prezentat materialul colegilor; pentru harta conceptuală pe care o au de întocmit ca temă pentru acasă.

Itemi

1. Gestionarea deșeurilor se referă la.....

Gestionarea deșeurilor se referă la educația privind colectarea, transportul, tratarea, reciclarea și depozitarea deșeurilor.

2. Recuperarea deșeurilor metalice contribuie la.....

Recuperarea deșeurilor metalice contribuie la economisirea resurselor naturale, la reducerea cheltuielilor de producție și la diminuarea considerabilă a emisiilor de CO_2 în atmosferă.

3. Precizați tipurile de deșeuri care pot rezulta în urma prelucrărilor mecanice (cel puțin 4).

-
-
-
-

Deșeuri feroase (fier, oțel, fontă);

Deșeuri neferoase (aluminiu, cupru, alamă, bronz);

Zgură feroasă;

Deșeuri de materiale plastice;

Cenușă zburătoare;

Deșeuri de materiale de sablare.

4. Notați cu A enunțurile adevărate și cu F enunțurile false.

Colectarea și transportul deșeurilor reciclabile reprezintă între 60-80% din costul total de gestionare a deșeurilor. A

Containerele folosite la colectarea deșeurilor industriale nu sunt standardizate ca tip, formă și dimensiune, pentru a facilita mecanizarea sistemelor de colectare. F

Eliminarea deșeurilor rezultate în urma prelucrărilor mecanice se poate face prin depozitare în depozite care dispun de sisteme de pază, echipamente de cântărire și utilaje. A

BIBLIOGRAFIE

1. Chicinaș Luminița, Blaga Adriana, Ghid metodic interdisciplinar – Educație pentru dezvoltare durabilă, Cluj-Napoca, 2013
2. https://www.academia.edu/39369603/Metode_si_tehnologii_de_gestionare_a_deseurilor
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Gestionarea_deșeurilor

PROIECT EDUCAȚIONAL INTERREGIONAL „HAPPY NATIONAL’S DAY!/ JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE!/ LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Prof. Oltean Sabina Larisa, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Domeniul cultural-artistic

Ediția a VI-a – 2021-2022

Motto:

„Eroi au fost, eroi sunt încă
Și-or fi în neamul românesc!
Căci ruți sunt ca din tare stâncă.
Românii orișunde cresc.”

ARGUMENT

„HAPPY NATIONAL’S DAY!/ JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE!/ LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!” este o manifestare prin care ne dorim să marcăm Ziua Națională într-un mod aparte. Proiectul este transcurricular și presupune implicarea elevilor în acțiuni care să le trezească și să accentueze sentimentul patriotic. Se regăsesc elemente care aparțin domeniului cultural-artistic - arte vizuale, limbi străine – precum și atitudini specifice educației civice. A determina copiii să cunoască și să respecte istoria României este o cale cu șanse mari de succes în ceea ce privește sensibilizarea acestora și aprecierea trecutului. Totodată, provocăm elevii de ciclul primar, gimnazial și liceal să confecționeze felicitări, afișe, desene dedicate evenimentului Marii Uniri, iar mesajele transmise să fie redactate în limbile română, franceză sau engleză.

DOMENIUL ȘI TIPUL DE EDUCAȚIE ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ:

Activitate în cadrul domeniului cultural-artistic, arte vizuale

ORGANIZARE

Inițiatorul și organizatorul proiectului este Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Alba și Casa Corpului Didactic Alba. Coordonatorii și echipa de proiect sunt cadre didactice ale Liceului cu Program Sportiv Alba Iulia.

TIPUL DE PROIECT: proiect care sprijină îmbunătățirea procesului de predare-învățare prin activități extracurriculare; concurs la nivelul întregii țări și simpozion on-line;

DURATA PROIECTULUI: noiembrie 2021 – august 2022;

POPULARIZAREA: noiembrie 2021 se va înainta invitația de a participa la proiect;

SCOPUL PROIECTULUI:

Dezvoltarea sentimentului patriotic și crearea unei atitudini pozitive față de valorile românești, a competențelor de exprimare într-o limbă străină.

OBIECTIVE:

- Conștientizarea importanței proiectului „HAPPY NATIONAL’S DAY!/ JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE!/ LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!” prin 2 evenimente de organizare, 5 de informare și 4 de popularizare a proiectului;
- Realizarea de creații literare redactate în limba română sau într-o limbă modernă și de creații artistice

pe tema proiectului;

- Descoperirea talentelor creativ-artistice;
- Implicarea elevilor în activități extrașcolare;
- Cultivarea creativității, a sensibilității artistice, a simțului estetic și dezvoltarea personalității elevilor.

GRUPUL ȚINTĂ: elevi din ciclul primar, gimnazial, liceal, cadre didactice, părinți ai elevilor, comunitatea locală;

RESURSE:

- **Umane:** inspectori, directori, profesori, elevi, reprezentanți ai instituțiilor partenere;
 - **Materiale:** spațiu de desfășurare a activităților, materiale specifice realizării activităților, calculator, imprimantă, CD-uri, aparat foto, cameră de filmat, panouri, afișe, pliante, diplome;

**REGULAMENT DE ORGANIZARE a Proiectului Interregional HAPPY NATIONAL'S DAY!/
JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE! / LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!"**

SECȚIUNI:

- **Dedicate elevilor – concurs**

- Secțiunea I – *La mulți ani, România!* – creații literare, felicitări, afișe/desene cu mesaje redactate în limba română, franceză/engleză

- **Dedicate cadrelor didactice – simpozion**

- Secțiunea a II-a – lucrările pot fi referate, proiecte educaționale, activități extrașcolare, proiecte didactice inovatoare pe tema proiectului, prezentări Power-Point **legate de momentul Marii Uniri**, redactate în limba română, franceză/engleză

CONCURS ȘI SIMPOZION INTERREGIONAL dedicat momentului Marii Uniri

Concursul se adresează elevilor care vor să îmbine celebrarea trecutului istoric cu studiul limbii române, al limbilor străine și cu abilitățile practice. Pentru creațiile plastice/practice participanții vor confecționa felicitări (format A5, A6), afișe, desene (orice tehnică), etc.

Lucrările elevilor vor avea obligatoriu și un mesaj/descriere redactată în limba română, franceză sau engleză care să ilustreze tema concursului.

Simpozionul se adresează cadrelor didactice care prin lucrările elaborate să celebreze evenimentele glorioase ale trecutului, Marea Unire de la 1 Decembrie 1918.

Jurizarea se va realiza de către o comisie alcătuită din cadre didactice din cadrul Inspectoratului Școlar Județean Alba și CCD Alba.

- Concursul se va organiza pe categorii de clase, cu participare indirectă, după cum urmează:
 - clasele pregătitoare, I, a II-a, a III-a, a IV-a;
 - clasele V-VIII;
 - clasele IX-XII;

SECȚIUNEA I: CONCURS

- **Secțiune în limba română:** La mulți ani, România!

- a) creații literare b) felicitări c) afișe însoțite de mesaje /desene

- **Secțiune în limba engleză:** HAPPY NATIONAL'S DAY!

- a) creații literare b) felicitări c) afișe însoțite de mesaje /desene

- **Secțiune în limba franceză:** JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE!

- a) creații literare b) felicitări c) afișe însoțite de mesaje /desene

- **CREATIILE LITERARE, POEZII, ESEURI**, vor fi redactate în TNR, 12, obligatoriu cu diacritice, titlul TNR 14, sub titlu se va scrie numele elevului și al cadrului didactic îndrumător, clasa, unitatea de învățământ. Neredactarea cu diacritice va atrage după sine nepublicarea lucrării.

- Lucrările se vor trimite în perioada 1 decembrie – 30 decembrie 2022, împreună cu fișele de înscriere și acordul de parteneriat pe adresa de email llssdd2008@yahoo.com cu mențiunea: **Pentru Concursul Interregional „La mulți ani, România!”**

- **DESENELE, COLAJELE** vor fi realizate pe carton/hârtie format A4, iar **FELICITĂRILE** format A5, A6. Fiecare lucrare trebuie să conțină pe verso în partea dreaptă jos, o etichetă cu: **titlul lucrării, numele și prenumele elevului, clasa, unitatea de învățământ, localitatea și județul, numele și prenumele cadrului didactic coordonator și secțiunea (lb.română/franceză/lb.engleză).**

- Lucrările se vor trimite în perioada 1 decembrie – 30 decembrie 2021, scanate împreună cu fișele de înscriere și acordul de parteneriat pe adresele de email indicate.

Pentru **SECȚIUNEA 1 – CONCURS** se poate participa doar la una dintre subsecțiunile **a, b sau c**.

- Un cadru didactic poate participa cu maxim 4 lucrări, indiferent de secțiune;
 - O lucrare va fi coordonată de un singur cadru didactic.
 - Un elev poate participa cu o singură lucrare.
- Nu se admit contestații.
- Participarea la concurs nu este condiționată de participarea la simpozion a cadrului didactic;
- Participarea este indirectă, prin corespondență.
- Nu se percepe taxă de participare.

Toți participanții vor primi diplome de participare. Se va acorda premiul I, II, III și mențiune. DIPLOMELE VOR FI TRIMISE PRIN EMAIL TUTUROR PARTICIPANȚILOR.

- **Evaluarea lucrărilor:** Se va constitui o comisie care va evalua lucrările elevilor participanți la concurs. **Jurizarea** va fi făcută de oameni de cultură, cadre didactice organizatoare de specialitate.
- Criterii de evaluare pentru secțiunea: felicitări, afișe/desene:

Cerințe	Punctaj acordat
Originalitate	20
Creativitate	20
Prezentare artistică	10
Respectarea tematicii	20
Corectitudinea mesajului transmis	20
Puncte din oficiu	10

- Se vor acorda **premiile I, II, III, mențiuni**, diplome de participare pentru toți elevii, diplome de participare cadrelor didactice coordonatoare.

► **SECȚIUNEA a II-a : SIMPOZION**

Pentru secțiunea a doua, dedicată cadrelor didactice se vor trimite referate, proiecte educaționale, activități extrașcolare, proiecte didactice inovatoare pe tema proiectului, prezentări Power-Point **dedicate momentului Marii Uniri**, redactate în limba română, franceză, engleză.

- **Secțiune în limba română:** La mulți ani, România!
- **Secțiune în limba engleză:** HAPPY NATIONAL'S DAY!
- **Secțiune în limba franceză:** JOYEUX ANNIVERSAIRE, ROUMANIE!

- **Condiții de redactare:** titlul va fi scris cu Times New Roman (14, bold, centrat). La un rând sub titlu se va scrie, în partea dreaptă, numele și prenumele autorului și școala de proveniență.

- Lucrările vor fi tehnoredactate A4 portret, cu margini egale de 20 mm, text aliniat justified, în Times New Roman 12, Normal, la un rând, obligatoriu cu diacritice, dimensiunile lor nu vor depăși 3, 4 pagini, iar paginile nu vor fi numerotate, bibliografia se va consemna la sfârșitul lucrării, în ordinea următoare: nume și prenume autor, titlul lucrării, orașul, editura, anul, (minim 3 titluri);
- Prezentările Power-Point vor conține maxim 20 de slide-uri.
- O lucrare va avea doar un autor.
- Lucrările pentru simpozion vor fi trimise prin poșta electronică pe adresele de e-mail indicate. :

DIPLOMELE DE VOR FI TRIMISE PRIN E-MAIL TUTUROR PARTICIPANȚILOR LA SIMPOZION.

NOTE

- La fiecare secțiune se vor acorda premiile I, II, III și mențiuni, conform *Regulamentului de organizare a activităților cuprinse în calendarul activităților educative, școlare și extrașcolare*, aprobat prin OMENCTS nr 3035/10.01.2012. Premiile vor fi trimise prin e-mail fiecărui cadru didactic coordonator sau participant.
- Toți participanții (elevi, cadre didactice) vor primi **diplome de participare** (până la sfârșitul lunii august).
- Cadrele didactice vor primi revista electronica cu ISSN **La mulți ani, România!** care va cuprinde materialele care respectă criteriile menționate în material.
- **Termen limită** de trimitere prin e-mail: **30 decembrie 2021**
- Lucrările înscrise în concurs nu se restituie, ele devenind de drept proprietatea școlii organizatoare.
- Până în luna septembrie 2020, școala organizatoare va trimite, prin posta diplomele de participare/de premii, protocolul ștampilat și semnat, și , prin email, CD-ul „**La mulți ani, România!**” (cadrelor didactice care au participat la simpozion).

Programul concursului:

- **21 decembrie – 31decembrie 2021** primirea lucrărilor din țară însoțite de fișa de înscriere;
- **15 ianuarie – 31 ianuarie 2022** - jurizarea lucrărilor;
- **1 februarie – 1 martie 2022** - expoziție cu lucrările premiate;
- **15 iunie - 15 iulie 2022** - realizarea revistei electronice cu ISSN „La mulți ani, România!”;
- **15 iulie – 30 august 2022** - expedierea diplomelor.

Vă așteptăm cu drag!

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR

Prof. dr. ing. Ostahie Constantin-Narcis, Clubul Copiilor Tg. Ocna

Conform regulamentului de organizare și funcționare a Palatelor și Cluburilor Copiilor, în cadrul acestor instituții elevii au parte de „ acțiuni instructiv-educative specifice, prin care se aprofundează și se diversifică cunoștințe, se formează, se dezvoltă și se exersează competențe potrivit vocației și opțiunii copiilor și se valorifică timpul liber al copiilor prin implicarea lor în proiecte educative” [1].

Dezvoltarea competențelor potrivit vocației implică pregătirea de către profesorul coordonator a unei programe care să includă competențele pe care elevii le vor dezvolta.

Fiind o instituție de învățământ nonformal, profesorii coordonatori au o mai mare libertate de a stabili cuprinsul programei școlare și a planificării calendaristice.

Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului privind competențele cheie din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți (2006/962/EC) [2], propune 8 competențe cheie ca ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini: comunicare în limba maternă; comunicare în limbi moderne; competență matematică și competențe de bază în științe și tehnologii; competență digitală; a învăța să înveți; competențe sociale și civice; spirit de inițiativă și antreprenoriat; sensibilizare și exprimare culturală.

La Cercul de Electrotehnică, de la Clubul Copiilor Tg. Ocna, Jud. Bacău strategia didactică aplicată prin intermediul diferitelor tipuri de lecții urmărește dezvoltarea acestor competențe cheie, care sunt transpuse și în legislația din țara noastră.

Un model de lecție de transmitere de noi cunoștințe pentru elevii de nivel gimnazial, grupe de avansați, este dat de lecția cu titlul „Transformatorul electric”. [3]

Obiectivele derivate ale acestei lecții sunt:

O1 – cognitiv – definirea transformatorului electric;

O2 – cognitiv – clasificarea transformatoarelor electrice;

O3 – psihomotor – reprezentarea grafică a schemei electrice a transformatorului electric monofazat;

O4 – cognitiv – prezentarea elementelor componente și principiul de funcționare a transformatorului electric monofazat;

O5 – cognitiv – definirea raportului de transformare al transformatorului electric monofazat;

O6 – cognitiv – prezentarea utilizării transformatoarelor electrice.

Prin utilizarea unor mijloace materiale adecvate, aparate și echipamente electrice, scule și dispozitive, consumabile, transmiterea noilor cunoștințe a condus la dezvoltarea competențelor.

Bibliografie:

1. Regulament privind organizarea și funcționarea palatelor și cluburilor copiilor, Regulament Parte integrantă din Ordin 5567/2011, accesat la data de 06.12.2021.

2. Sarivan Ligia, Teșileanu Angela, Noveanu Gabriela, Fartușnic Ciprian, Horga Irina, „Analiza comparativă a recomandărilor europene referitoare la competențele cheie”, București, 2020.

3. C.Ghita „Elemente fundamentale de masini electrice”, Bucuresti, Editura Printech, 2002.

TEHNOLOGII DE ADMINISTRARE A CONȚINUTULUI

Secțiunea - exemple de bună practică

Prof. dr. ing. Ostahie Constantin-Narcis, Clubul Copiilor Tg. Ocna

Platformele CMS sunt platforme de administrare a conținutului sau **CMS** (în engleză **Content Management System, CMS**). Aceste sisteme software sunt create pentru a automatiza și a ușura gestionarea conținutului, în special a site-urilor web. Utilizarea acestor platforme nu implică cunoștințe de programare, fiind necesară o gândire logică pentru editarea și administrarea site-urilor lor.

CMS-ul facilitează organizarea, controlul și publicarea de documente sau alt tip de conținut, cum ar fi imagini și resurse multimedia. [1]

Aceste platforme pot fi folosite pentru administrarea conținutului web care implică stocarea și controlul documentelor. Interfața acestor platforme este dezvoltată astfel încât [utilizatorii](#) fără cunoștințe de [programare](#) pot crea și organiza conținutul cu relativă ușurință. Administrarea se face prin intermediul unei baze de date de unde editorul administrează conținutul.

La clubului elevilor Tg. Ocna, jud. Bacău, elevii înscriși la cercurile de electrotehnică-robotică, nivel avansat, învață să utilizeze acest tip de platforme.

Ei creează o pagină web cu rolul de a facilita accesul elevilor și părinților la materialele didactice specifice cursului, sau la alte informații de actualitate.

Lucrul cu aceste platforme integrează tehnologia Internet ca metodă și mijloc de învățământ.

Am ales să utilizez WordPress, deoarece cu minime abilități și cunoștințe se poate crea un site web.

Pașii necesari pentru procesul de creare site web în WordPress [2]:

- Pasul 1 – Înregistrarea unui domeniu
- Pasul 2 – Alegerea hosting-ului
- Pasul 3 – Creare site web în WordPress.

Prin instalarea WordPress, se accesează șabloane, inclusiv widget-uri care pot fi rearanjate fără recodificare. Se pot instala diverse teme și pot fi modificate în funcție de preferințe.

Utilizatorii avansați pot utiliza codurile PHP, HTML și CSS pentru a obține funcții suplimentare.

Temele WordPress pot fi obținute gratuit sau contracost.

O temă bună trebuie să îndeplinească minim următoarele criterii:

- Să se încarce rapid la accesarea site-ului.
- Să afișeze grafica și informațiile corect indiferent de dispozitivul de pe care este accesat website-ul.
- Să poată fi ușor de modificat [7].

Deoarece am urmărit crearea unui site web care să ofere posibilitatea de a publica conținut pentru elevi, am ales să folosesc pentru început facilitățile oferite gratuit de WordPress.com.

Denumirea sitului va fi de forma „numeelev-tg.ocna.wordpress.com”.

Pașii de parcurs sunt:

- inițializarea sitului;
- numirea sitului;
- crearea unui meniu pentru site;
- actualizarea primei pagini;
- lansarea site-ului;
- confirmarea adresei de email;
- instalarea aplicației wordpress.

Trecerea de la planul de utilizare gratuit la unul din celelalte planuri superioare se poate face rapid, acestea oferind în plus facilități în utilizare și administrare, promovare sau securitate.

După parcurgerea pașilor necesari, fiecare elev a creat o pagină web, și s-a familiarizat cu metodele de administrare a acesteia.

Elevii s-au arătat interesați și au manifestat interes crescut pentru metodele și mijloacele folosite la crearea unei pagini web personale cu ajutorul unei platforme CMS.

Concluzii:

În această lucrare am prezentat pașii pentru realizarea unui site personal utilizând platforma CMS WordPress de către elevii cercului de electrotehnică/robotică de la Clubul copiilor Tg. Ocna .

Am prezentat tehnologiile web pe care le-am folosit în realizarea aplicației.

Elevii s-au familiarizat cu noțiunile ce implică administrarea platformelor CMS și au manifestat interes.

Bibliografie:

1. https://ro.wikipedia.org/wiki/Sistem_de_administrare_a_con%C8%9Binutului, accesat la data de 07.12.2021
2. <https://servhost.ro/creare-site-web/>, accesat la data de 07.12.2021
3. http://docshare.tips/suport-de-curs-competenteinformatice_581fff41b6d87f387d8b483d.html, accesat la data de 07.12.2021

VIVA LA MUSICA! ACORD DE PARTENERIAT PENTRU EDUCAȚIE

*Păcurar Alexandra-Livia
Profesor de pian, Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia*

INSTITUȚII PARTENERE:

Universitatea „1 Decembrie 1918” Alba Iulia – Facultatea de Teologie Ortodoxă Alba Iulia
Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia

SCOPUL PROIECTULUI:

- Constituirea unui grup partenerial care să promoveze valori comune la nivelul partenerilor implicați: oameni ai școlii, elevii, studenții, familiile, reprezentanți ai comunității locale;
- Promovarea dialogului și a comunicării între elevi și studenți, dezvoltarea cooperării și a colaborării între cadre didactice din unități diferite de învățământ (preuniversitar și universitar), urmărindu-se armonizarea condițiilor specifice fiecărei instituții cu exigențele sociale de ordin general;
- Pregătirea elevilor în sensul asigurării egalității șanselor în educație, al dezvoltării personale, al ameliorării modalităților de informare adresate elevilor;
- Atragerea efectivă a elevilor în organizarea unor activități cu caracter extracurricular.

ARGUMENT:

Instituțiile implicate în această colaborare dispun de resurse materiale și umane ce se pot adapta la cerințele societății românești actuale, completându-se. În contextul unei societăți în plină transformare, parteneriatul educațional devine o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea durabilă a educației românești. De aceea, parteneriatul educațional urmărește transformarea reală a elevilor și studenților în actori principali ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

OBIECTIVE:

- Să comunice elevii cu studenții;
- Să desfășoare o serie de acțiuni artistice în comun;
- Să conștientizeze afectivitatea de grup ca suport al prieteniei;
- Să dovedească un comportament atent, tolerant, civilizat;
- Să stimuleze capacitatea creatoare a elevilor prin organizarea de activități cultural-artistice;
- Să dezvolte simțul artistic, având ca suport lucrări din repertoriul muzicii culte universale și românești;
- Să își formeze o atitudine pozitivă în prestația scenică în grup restrâns și la diferite festivaluri și concursuri.

GRUPURILE ȚINTĂ:

Elevii clasei de pian, Liceul de Arte „Regina Maria” Alba Iulia
Profesor: PĂCURAR ALEXANDRA-LIVIA

Studenții Facultății de Teologie Ortodoxă, Secția Muzică Religioasă Alba Iulia
Prof. Univ. Dr. ADAM DOMIN

ACTIVITĂȚI:

- Organizarea de întâlniri cu reprezentanții comunității locale, susțineri de recitaluri și programe artistice;
- Vizionarea unor concerte-lecție;
- Prezentarea biografiei celor mai reprezentativi compozitori din muzica cultă universală și românească;
- Audiții cu muzică clasică și religioasă;
- Cursuri de istoria muzicii clasice și bisericești, specifice fiecărei epoci stilistice;
- Însușirea unui repertoriu de cântece religioase, potrivite fiecărei sărbători din calendarul ortodox;
- Participarea reciprocă la concerte susținute de ambele părți: elevi-studenți;
- Constituirea unui grup de colindători care să participe la diferite acțiuni ale comunității locale;
- Participarea la slujbele religioase care au loc la Catedrala Reîntregirii din Alba Iulia sau la alte lăcașuri de cult din județ;
- Vizite și excursii la mănăstiri.

OBLIGAȚIILE PARTENERILOR:

Ambele unități de învățământ se obligă să acorde atenția cuvenită și să îndeplinească acțiunile propuse în calendarul parteneriatului, să le popularizeze în presa locală.

DURATA:

4 ani școlari/universitari: 2021-2025, cu posibilitatea de prelungire.

MODALITĂȚI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR:

- Antrenarea elevilor și a studenților în activitățile propuse în proiect;
- Obținerea de fonduri extrabugetare prin implicarea părinților și a altor sponsori.

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- Organizarea în comun a unor concerte de colinde;
- Realizarea unor albume cu fotografii din activitățile desfășurate;
- Înregistrări audio-video realizate în studio și realizarea unui CD/DVD.

ACTIVITĂȚI DE INFORMARE ȘI DOCUMENTARE:

- Întâlniri periodice între cadrele didactice implicate în proiect;
- Întâlniri cu părinții elevilor;
- Întâlniri cu reprezentanți ai comunității locale;
- Prezentarea cu diferite ocazii a rezultatelor proiectului realizat.

PROIECT EDUCAȚIONAL „RECICLĂM- LUCRURI FRUMOASE REALIZĂM”

*Coordonator: Profesor învățământ primar Petruța Liliana Victoria
Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Tiur-Blaj*

Grup țintă: - elevii clasei a III-a de la Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Tiur-Blaj

Durata proiectului: - noiembrie 2021- decembrie 2021

Argument

În ultimii ani observăm că neglijența oamenilor, lipsa unei educații ecologice duc tot mai mult la poluare, la schimbări climatice neașteptate. Comportamentul oamenilor în ceea ce privește un mediu mai curat lasă mult de dorit și acest lucru se vede peste tot. Dacă mergem la periferiile orașelor, pe malul unor râuri, chiar într-un popas turistic, întâlnim deșeuri aruncate la întâmplare: hârtii, peturi, pungă, doze, etc.

Aceste lucruri trebuie stopate, nu mai putem continua așa iar speranța noastră este în tânăra generație, în viitoarele generații. Iar dacă nu noi, dascălii, suntem cei care îi educăm în acest scop pe cei mici, atunci cine? Sperăm din tot sufletul ca noi să reușim să le insuflăm elevilor încă de mici dragostea de ceea ce ne înconjoară, grija față de mediu, interesul de a-l păstra curat și chiar spiritul antreprenorial, dorința de a realiza ceva frumos, bun, util din ceea ce de fapt unii aruncă.

Prin acest proiect mi-am propus să realizez o educație interactivă în care disciplinele Limba română, Științe ale naturii, Educație civică, se îmbină armonios cu artele.

Materialele folosite în realizarea produselor finite sunt de fapt deșeuri reciclate de noi și refolosite. Din ele vom realiza obiecte de decor specifice anumitor sărbători sau evenimente precum: podoabe de Crăciun, felicitări, obiecte diverse.

Scopul proiectului :

Conștientizarea elevilor că un mediu mai curat înseamnă sănătate.

Obiective generale:

- informarea elevilor despre tipurile de poluare și efectele negative pe care le au asupra mediului înconjurător;
- identificarea deșeurilor menajere care duc la poluarea solului;
- dezvoltarea creativității elevilor.

Obiective specifice:

- să ofere exemple de activități ale oamenilor care duc la poluarea solului, apei, aerului;
- să colecteze deșeuri menajere care pot fi reutilizate în realizarea unor obiecte de decor;
- să lucreze în echipă pentru realizarea diverselor obiecte;
- să contribuie la înfrumusețarea clasei și a școlii prin expunerea obiectelor sub formă de expoziție.

Planificarea activităților:

1. Iubim natura

Perioada: noiembrie, 2021

Vizionarea unor documentare în care sunt prezentate cazuri reale de activități ale omului care duc la poluare: aruncarea gunoaielor la întâmplare, incendii de vegetații, poluarea apei, fabrici ale căror furnale scot fum negru, etc.

Realizarea de către elevi a unui afiș cu numele „S.O.S. Natura”. Elevii vor lucra în echipă, vor selecta imagini din reviste, ziare, vor desena, vor decupa, vor realiza un afiș pe care îl vor expune la intrarea în școală.

2. În așteptarea lui Moș Crăciun

Perioada: decembrie, 2021

Colectarea unor deșeuri menajere și sortarea lor în plăsuțe. În plăsuțele albastre elevii vor aduce deșeurile de hârtie (cartoane, ambalaje de ciocolată, de flori, cutiuțe colorate, reviste, etc.) în cele galbene doar plastic (peturi, cutii de diferite dimensiuni, folie plastic, pahare plastic, paie plastic, etc.) iar în cele verzi doar sticlă (borcane și sticle).

Clasa va fi împărțită în trei grupe iar fiecare grupă va lucra cu un singur tip de deșeu. Elevii din grupa 1, de la hârtie, vor realiza ghirlande și podoabe decorative pentru Crăciun doar din plăsuțele albastre, elevii din grupa 2 vor realiza obiectele din plastic, din plăsuțele galbene iar cei de la echipa 3 vor realiza obiectele din sticlă.

Rezultate așteptate

Elevii vor ști mai multe lucruri despre poluare, despre cauzele și efectele poluării asupra mediului înconjurător dar și modalități de prevenire. De asemenea, elevii își vor forma deprinderi de selectare a deșeurilor și de refolosire a lor.

Impactul proiectului

Copiii vor deveni mai sensibili în privința poluării mediului, nu vor mai arunca deșeuri la întâmplare, vor avea grijă să trăiască într-un mediu mai curat, le vor atrage atenția și celorlalți să facă la fel.

Evaluare și diseminare

Obiectele obținute de elevi vor fi expuse pe holul școlii până înainte de vacanța de iarnă când se va organiza o tombolă și fiecare elev va pleca acasă cu un ornament de Crăciun.

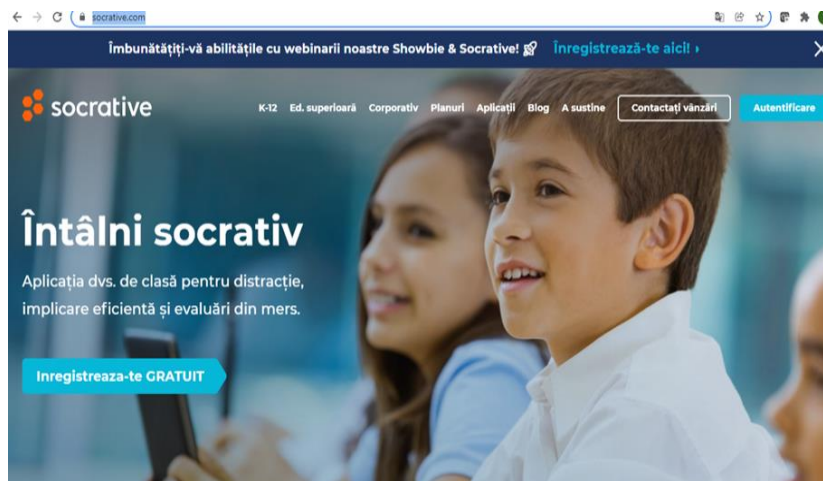
REALIZAREA UNUI TEST LA MODULUL ANALIZĂ ECONOMICO-FINANCIARĂ CU AJUTORUL APLICAȚIEI "SOCRATIVE"

Prof. Victoria Popa, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

În vederea realizării unor ore de predare – învățare – evaluare mai motivante pentru elevi și a asigurării unui feed-back permanent la modulul Analiză economico-financiară, clasa XII, am recurs la diverse aplicații și instrumente digitale.

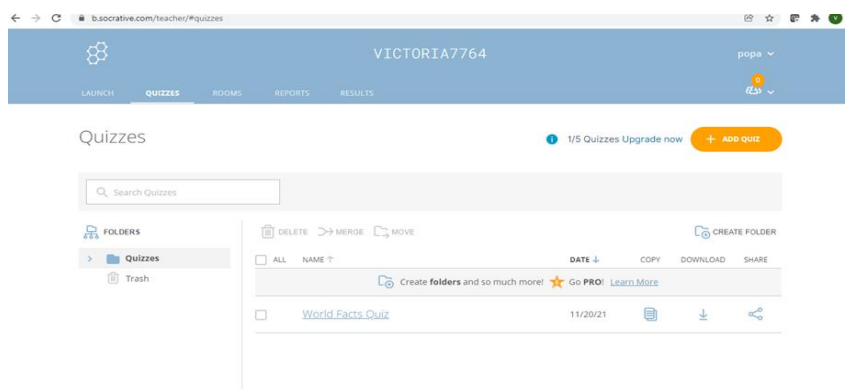
Aplicația SOCRATIVE vine în întâmpinarea profesorului în a elabora și administra instrumente de evaluare ce permit aplicarea testelor ce conțin itemi cu alegere multiplă, itemi cu alegere duală sau itemi cu răspuns scurt.

Se creează un cont (free) pe <https://www.socrative.com/>

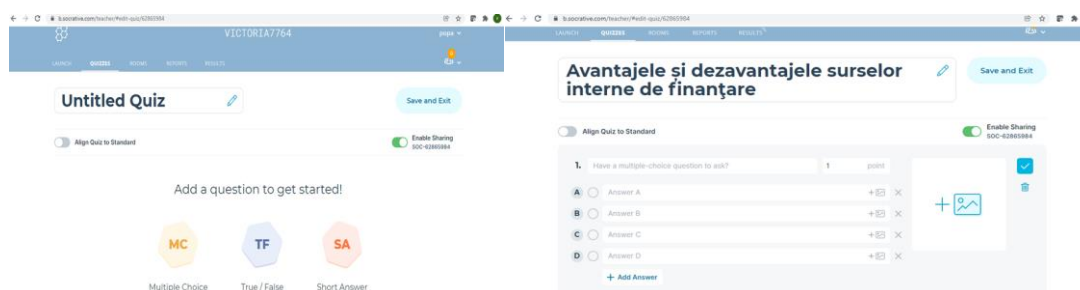

În urma completării datelor cerute se apasă butonul SUMIT și se primește codul de identificare (ROOM NAME: **VICTORIA7764**) ce se transmite elevilor în vederea introducerii în STUDENT SOCRATIVE, alăturându-se clasei virtuale.

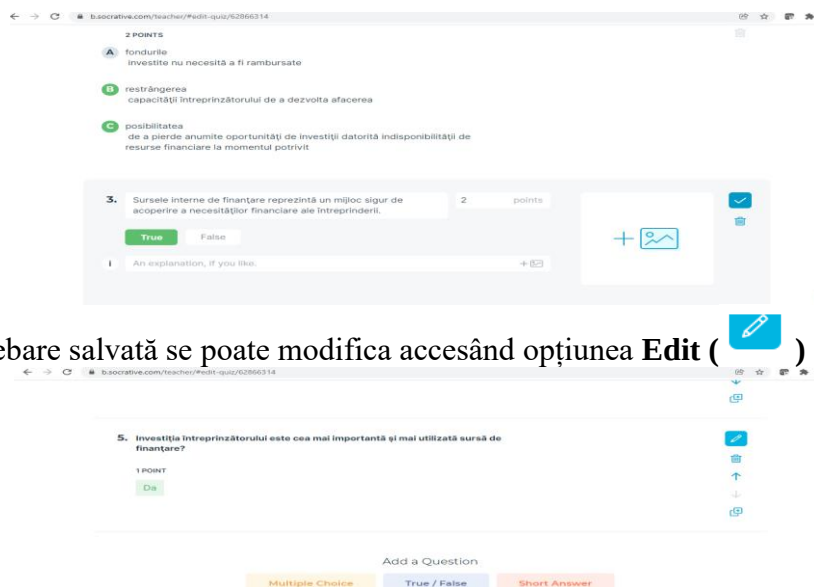
În secțiunea **Quizzes** se apasă butonul **Add Quiz** și se alege opțiunea **Create New** pentru a crea un nou test.

Testului creat i se atribuie în mod automat un număr SOC cu ajutorul căruia poate fi căutat în resurse. Se accesează butonul **Untitled Quiz** și se introduce titlul testului (ex. Avantajele și dezavantajele surselor interne de finanțare).

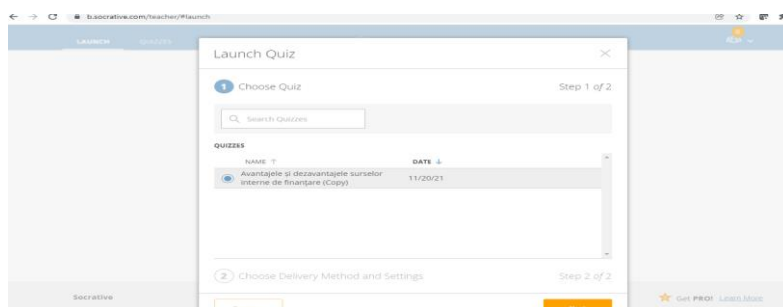
Se creează întrebările cu alegere multiplă apăsând butonul **Multiple choice**, de tip Adevărat / Fals apăsând butonul **True / False** sau întrebări cu răspuns scurt apăsând butonul **Short Answer**. Se completează întrebarea, se bifează răspunsul corect și se apasă **Save**.

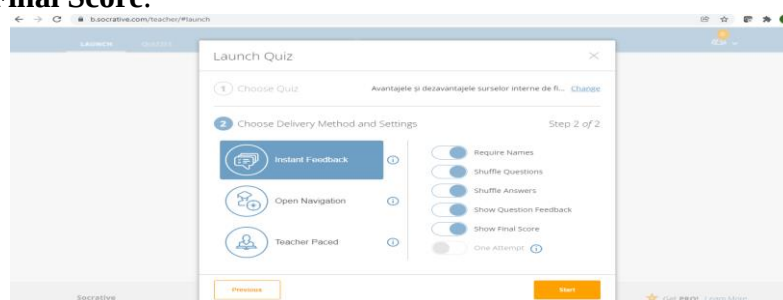
Orice întrebare salvată se poate modifica accesând opțiunea **Edit** ()

Cu ajutorul butoanelor săgeți se poate schimba ordinea întrebărilor din test.

Pentru lansarea testului *Avantajele și dezavantajele surselor interne de finanțare* se apasă butonul **Quiz** în secțiunea **Launch**, se selectează testul în caseta **Choose Quiz**, apoi se apasă butonul **Next**.

Dacă testul este susținut simultan de toți elevii din clasă, aceștia primesc întrebările și variantele de răspuns într-o ordine aleatoare și aleg **Instant Feedback**, apoi selectez toate cele 5 opțiuni din dreapta: **Require names**, **Shuffle Questions**, **Shuffle Answers**, **Show Question Feedback**, **Show Final Score**.

Elevii apasă butonul **STUDENT LOGIN**, introduc numele clasei profesorului (**room**) în caseta **Room Name** și apasă **JOIN**. Fiecare elev își introduce numele în caseta **Enter your name** și apasă **DONE** iar apoi răspunde la întrebările din test. Primește feedback privind corectitudinea răspunsului (**Correct** sau **Incorrect**) după fiecare întrebare și este afișat și răspunsul corect.

În caseta **Finished**, elevul poate vedea rezultatul sub formă de procent și de scor (numărul de răspunsuri corecte din numărul total de răspunsuri).

Pe măsură ce elevii răspund la întrebări, profesorul poate vizualiza răspunsurile în secțiunea **Results** și poate lua măsuri remediale pentru îmbunătățirea calității actului instructiv-educativ.

Din fereastra **Reports** se vizualizează raportul, se selectează modul de prezentare și transmitere al acestuia.

Rapoartele generate stau la baza realizării de către profesor a unui plan de intervenție în vederea creșterii randamentului școlar.

Este un instrument ușor de utilizat, cu ajutorul căruia se obțin rezultate în timp real și un feedback imediat.

Bibliografie:

- Mătiș, D., Pop, A. (coordonatori), Contabilitate financiară, Ediția a III-a, Cluj-Napoca, Editura Casa Cărții de Știință, 2010.
- Pânteș, Iacob, P., Bodea, Gh., Contabilitate financiară, Deva, Editura Intelcredo, 2014.
- Legea contabilității nr.82/1991 – republicată
- Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, **Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic**, Standard de pregătire profesională, calificarea profesională Tehnician în activități economice, nivel 4, domeniul de pregătire profesională Economic, Anexa 4 la OMENCS nr. 4121 din 13.06.2016
- Plan de învățământ aprobat prin anexa 2 la O.M.E.N.: 3500/29.03.2018
- Programa aprobată prin anexa 2 la O.M.E.N.: 3501 din 29.03.2018
- <https://www.socrative.com/>

ASPECTE FINANCIARE PRIVIND IMPLEMENTAREA PROIECTULUI „ȘANSA TA – ACCES LA SUCCES! (STAS)”

Prof. Simion Adrian, Centrul Județean de Exelență Alba

Dezvoltarea durabilă este un proces în continuă evoluție, ea atingând tot mai multe sectoare, inclusiv pe cel al educației. Este important să se asigure o cunoaștere cât mai bună în privința dezvoltării durabile de către toți actorii implicați în educație. Conducerile instituțiilor de învățământ, profesorii, elevii, profesorii, părinții etc. ar trebui să fie conștienți de existența principiilor de dezvoltare durabilă.

Este importantă sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă, deoarece acestea sunt un complement esențial al educației formale, inclusiv în cazul formării adulților. Iar acest sprijin presupune inclusiv o susținere financiară serioasă a proiectelor care vizează dezvoltarea instituțională a unităților de învățământ.

În baza Acordului de Împrumut nr. 8481-RO semnat la Washington, în 17 aprilie 2015, între Guvernul României și Banca Internațională de Reconstrucție și Dezvoltare (Banca Mondială), în data

de 14 octombrie 2015 a intrat în efectivitate Proiectul privind Învățământul Secundar (ROSE), implementat de către Ministerul Educației Naționale (MEN), prin Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă (UMPFE). Proiectul ROSE, în valoare totală de 200 de milioane de euro, este finanțat integral de BIRD și se derulează pe o perioadă de 7 ani, în intervalul 2015 – 2022. Proiectul ROSE face parte din Programul Național al MEN „Sprijin la bacalaureat, acces la facultate” și contribuie la strategia MEN de reducere a părăsirii timpurii a școlii în învățământul primar și secundar, la creșterea participării la activități de învățare pe tot parcursul vieții și la îmbunătățirea oportunităților în învățământul terțiar pentru populația României.

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia este unul dintre liceele beneficiare în cadrul ROSE, iar studiul de față urmărește modul în care liceul a implementat anumite etape în proiectul câștigat în cadrul ROSE, din punct de vedere financiar.

Obiectivele de Dezvoltare ale proiectului ROSE sunt îmbunătățirea tranziției de la liceu la învățământul terțiar și creșterea gradului de retenție în primul an universitar în instituțiile finanțate în cadrul proiectului¹³.

În ceea ce privește bugetul total al proiectului ROSE, acesta este împărțit pe mai multe componente și subcomponente.

Componenta 1 are în vedere intervenții sistemice și la nivelul liceelor și are o alocare de circa 144,5 milioane euro. Această componentă finanțează intervențiile legate de oferta educațională la nivel de sistem și liceu pentru abordarea factorilor educaționali și personali care împiedică tranziția elevilor de la liceu către învățământul terțiar, inclusiv abandonul, refuzul de a se înscrie la examenul de bacalaureat, sau obținerea unei medii scăzute la bacalaureat.

Componenta 2 vizează intervenții la nivelul universităților și programe de vară având un buget de circa 49,1 milioane euro. Această componentă susține activități proiectate să vină în întâmpinarea nevoilor studenților aflați în pericol să abandoneze facultatea în primul an de studiu. Această componentă finanțează trei scheme de granturi, una necompetitivă și două competitive, pentru universitățile de stat cu studenți aflați în risc de abandon. În plus față de granturi, această componentă finanțează și asistența tehnică pentru evaluarea propunerilor de proiect și monitorizarea implementării. Aproximativ 85% dintre facultățile din universitățile de stat din România vor beneficia de intervenții în cadrul acestei componente.

Componenta 3 este alocată pentru managementul proiectului, monitorizare și evaluare, având un buget de circa 6,4 milioane euro. Această componentă finanțează activitățile curente de management al proiectului ROSE, activitățile de monitorizare și evaluare, campaniile de informare/diseminare, activitățile de audit al proiectului, precum și costurile salariale și operaționale ale UMPFE. Tot prin această componentă se vor mai finanța: studii privind elevii de liceu participanți la programele de vară; o evaluare de impact a programului de granturi în vederea evaluării rezultatelor elevilor și a proceselor de management școlar; o analiză a programelor existente de sprijin al elevilor din învățământul secundar superior aflați în situație de dezavantaj; revizuirea schemei de împrumut pentru studenți din învățământul terțiar; alte studii de monitorizare și evaluare¹⁴.

Schema de Granturi pentru Licee se adresează unui număr de 1.154 de licee de stat, reprezentând aproximativ 80% din totalul liceelor publice din România, care pot fi sprijinite în vederea îmbunătățirii tranziției de la liceu la învățământul terțiar. Pentru a putea accesa schema de granturi finanțate din proiectul ROSE, liceele trebuie să îndeplinească cel puțin unul dintre criteriile¹⁵ următoare:

- Rata de promovare a examenului de bacalaureat $\leq 90\%$
- Rata de absolvire a claselor terminale de liceu $\leq 95\%$.

¹³ Ghidul aplicantului schema de granturi pentru licee – varianta 2016, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Proiectul privind Învățământul Secundar (ROSE), București, 2016, p. 3.

¹⁴ *Ibidem*, p. 5.

¹⁵ Ratele sunt calculate în baza datelor statistice din anul școlar 2014-2015.

În ceea ce privește achizițiile, în cadrul granturilor ele se realizează în conformitate cu anumite proceduri, prevăzute în acordul de grant pe care fiecare liceu îl încheie cu MEN/UMPFE și în ghidul de implementare al proiectului. De asemenea, în conformitate cu Legea nr. 234/2015 pentru ratificarea Acordului de Împrumut (Proiectul privind învățământul secundar) între România și BIRD, achizițiile în cadrul granturilor se realizează respectând Ghidurile Băncii Mondiale privind realizarea achizițiilor¹⁶. Planul de achiziții este strict corelat cu graficul activităților proiectului și cuprinde informații referitoare la:

- denumirea achiziției, cu enumerarea bunurilor/lucrărilor/serviciilor care se achiziționează și indicarea cantității;
- bugetul estimat pentru fiecare achiziție;
- metoda de achiziție utilizată;
- datele estimate pentru lansarea procedurii, pentru semnarea contractului și pentru finalizarea acestuia¹⁷.

Anterior demarării unei proceduri de achiziție, la nivelul liceului beneficiar se elaborează specificații tehnice, sau un caiet de sarcini, sau termeni de referință. Ele se realizează într-o manieră cât mai clară și cuprinzătoare, astfel încât să fie descrise toate caracteristicile bunurilor, lucrărilor sau serviciilor necesare beneficiarului¹⁸.

În cadrul proiectului ROSE, în anul 2017, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia a obținut un grant în valoare de 315.035 lei pentru proiectul „ȘANSA TA, ACCES LA SUCCES!”(STAS). Echipa de proiect a realizat un plan de activități complex, care a vizat toate tipurile de activități propuse în cadrul programului, în ghidul aplicantului.

Totodată, bugetul a fost realizat în conformitate cu cerințele ghidului aplicantului și cu planul de activități. Din punctul de vedere al alocărilor financiare, bugetul este structurat conform cerințelor. Astfel, pentru activitățile pedagogice și de sprijin sunt prevăzute sume cumulate de 171.415 lei, adică un procent de peste 54,41% din bugetul proiectului. Activitățile extracurriculare au alocate o sumă totală de 67.870 lei, ceea ce reprezintă peste 21,54% din bugetul proiectului. În ceea ce privește activitățile de renovare și dotare în buget există sume cumulate de 47.250 lei, această valoare constituind circa 15% din bugetul proiectului. În sfârșit, pentru activități de management sunt alocate sume cumulate de 31.500 lei, adică un procent de aproape 10% din bugetul proiectului.

Direct legat de bugetul proiectului a fost și planul de achiziții, realizat în funcție de calendarul de activități și graficul de cheltuieli necesare pentru activități. În planul de achiziții, spre deosebire de buget, apar valori fără TVA. Planul de achiziții a cuprins cheltuielile prevăzute pentru toată perioada proiectului. Achizițiile au fost programate a se realiza prin diverse metode: selecție de consultanță (SCC), cerere de oferte (CO), contractare directă (CD), achiziție de pe raft (AR) etc. Datorită evoluțiilor diverse în ceea ce a reprezentat implementarea efectivă a proiectului, planul de achiziții a fost modificat de câteva ori, atunci când a fost nevoie, dar la începutul proiectului „ȘANSA TA , ACCES LA SUCCES!”(STAS) majoritatea achizițiilor au fost prevăzute a se derula prin procedeul cererii de oferte (CO), fie în pachete de achiziție a mai multor bunuri sau servicii, fie prin achiziții separate.

În calendarul activităților, există activități ce se repetă în fiecare an de proiect, iar în planul de achiziții există anumite tipuri de cheltuieli care au fost programate a fi realizate în fiecare an. Astfel, prin proiectul „ȘANSA TA , ACCES LA SUCCES!”(STAS) liceul beneficiar a oferit elevilor posibilitatea de a se implica în activități care să le dezvolte abilitățile necesare pentru o mai bună

¹⁶ Ghidul de implementare, schema de granturi pentru licee, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă, Proiectul privind Învățământul Secundar (ROSE), București, 2017, p. 24-25.

¹⁷ *Ibidem*, p. 26.

¹⁸ Ghidul de implementare. Realizarea achizițiilor în cadrul granturilor, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă, Proiectul privind Învățământul Secundar (ROSE), București, 2017, p. 5.

pregătire școlară în vederea promovării examenului de bacalaureat și accesului în învățământul superior și pe piața muncii.

Ulterior finalizării grantului, echipa de proiect și-a propus să continue colaborarea cu reprezentanții comunității. Această colaborare cu reprezentanții comunității școlare și locale va avea drept obiective informarea acestora cu privire la rezultate proiectului (rezultate intermediare/finale obținute) și asigurarea unui proces de monitorizare participativă a rezultatelor post-proiect, care să conducă la o mai bună sustenabilitate.

În ceea ce privește realizarea cheltuielilor în cadrul proiectului, așa cum au fost ele prevăzute în buget și în planul de achiziții, trebuie menționat faptul că proiectul a fost conceput în așa fel încât să poată fi sustenabil și din punctul de vedere al activităților, dar și din punctul de vedere al cheltuielilor.

Concluzia finală care se desprinde din această cercetare este că în cazul unor proiecte din domeniul educației, fie ele proiecte cu finanțare rambursabilă, fie nerambursabilă, modul în care se proiectează, se realizează și se implementează planul de activități și planul de achiziții influențează și sunt influențate, de asemenea, de metodele și tehnicile de realizare a bugetului, de gestiune a riscului financiar și de calculare a capitalului necesar pentru desfășurarea proiectului.

Bibliografie:

- **Hotărârea de Guvern nr. 215/2015** privind aprobarea Programului Național *Sprijin la bacalaureat, acces la facultate*;
- **Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice**, cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea educației naționale nr. 1/2011**, cu modificările și completările ulterioare;
- **Legea nr. 234/2015 pentru ratificarea Acordului de Împrumut** (Proiectul privind învățământul secundar) între România și BIRD;

APA, UN DAR NEPREȚUIT

Prof. inv. primar Suci Maria-Doina, Școala Gimnazială Nr. 2 Sebeș

Argumentul:

Poluarea planetei se agravează pe zi ce trece și se pare că populația nu acordă interes deplin acestui proces distrugător. Ocrotirea planetei este o problemă discutată la nivel mondial și, tocmai de aceea, fiecare om trebuie să-și asume această responsabilitate.

Starea de sănătate nu poate fi menținută respirând aer poluat, consumând alimente și apă contaminată cu pesticide sau alte substanțe chimice.

Proiectul educațional se adresează în special copiilor din unitățile implicate în activitățile de parteneriat, ei reprezentând „schimbul de mâine”, viitorul public cu putere decizională.

Este important ca noi, cadrele didactice, să formăm caractere de timpuriu și să informăm corect tinerele generații cu privire la moștenirea pe care le-o lăsăm. Prin intermediul activităților care se vor realiza, copiii vor ști să prețuiască apa și eforturile depuse pentru ca aceasta să le fie adusă la îndemână.

Scopul:

- înțelegerea de către elevi a modului de funcționare a mediului, de apariție a problemelor legate de mediu și încurajarea lor pentru a deveni factori activi ai protecției mediului, acționând și modificându-și propriul stil de viață precum și al celor din jur.

Obiectivele proiectului:

- dezvoltarea experienței și formarea capacității de a folosi cunoștințele și abilitățile câpătate în luarea unor decizii pozitive privind rezolvarea problemelor legate de apă;

- formarea unei atitudini ecologice active și responsabile care să permită manifestarea unei conduite adecvate în relația cu mediul, prin acțiuni concrete de economisire a apei;
- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a problemelor legate de utilitatea apei în domeniul casnic, industriei, tehnologiei, natură;
- stimularea curiozității pentru investigarea și descoperirea soluțiilor practice de utilizare a apei potabile;
- dezvoltarea abilităților necesare identificării și investigării problemelor de mediu în scopul participării lor la rezolvarea acestora;
- conștientizarea părinților și comunității locale cu privire la rolul și importanța educației ecologice la elevi, rol asumat în cea mai mare parte de școală.

Coordonatorul proiectului:

- Prof. înv. primar - Suci Maria-Doina, Școala Gimnazială Nr 2 Sebeș.

Partenerii proiectului:

- Școala Gimnazială Nr 2 Sebeș.
- Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș;
- Stația de Epurare a Apei Petrești;
- Comitetul reprezentativ al părinților;
- Primăria Municipiului Sebeș.

Grupul țintă:

- elevii claselor a III- a și a IV- a de la școlile partenere;
- cadrele didactice implicate, părinți, reprezentanți ai comunității/ protecției mediului.

Resursele proiectului:

- Resurse umane: cadre didactice, reprezentanți ai Primăriei, elevi, părinți;
- Resurse temporale: anul școlar 2019- 2020;
- Resurse de spațiu: sala de clasă, împrejurimile orașului, Parcul Arini, Stația de Epurare a Apei din Petrești, Bazinul Olimpic din Alba- Iulia.
- Resurse financiare: autofinanțare, sponsorizări;
- Resurse informaționale- reviste, cărți, ilustrații, atlase botanice și zoologice, casete, CD-uri;
- Resurse materiale- carton colorat, acuarele, foi A4, creioane colorate, lipici, carioci, apă (din râurile Sebeș și Secaș, de la rețea, de la izvor, din bălți) etc.
- * audio- video: laptop, videoproiector, aparat foto,
- * Resurse procedurale: observarea spontană și dirijată, explicația, demonstrația, excursia tematică, investigația, jocul de rol, dramatizarea, exercițiul etc. .

Activități propuse și conținuturi:

1. La început de drum (octombrie 2019)

- lansarea proiectului, prezentarea acestuia;
- împărțirea sarcinilor și a responsabilităților.

2. Apa potabilă înseamnă viață (noiembrie 2019)

- vizită la Stația de epurare a apei din Petrești;
- cunoașterea calităților unei ape potabile;
- experimente de identificare a apei potabile sau contaminate;
- observarea modului de epurare a apei;
- realizarea unor postere și afișe pe această temă.

3. Apa și stările de agregare (decembrie 2019)

- observări spontane în natură;
- experimente în laboratorul de chimie;
- completarea unor rebusuri.

4. Circuitul apei în natură (ianuarie 2020)

- convorbire cu profesorul de biologie;
- lecturarea unor texte care vizează această temă;

- prezentare Power Point.

5. *Apa în miturile și poveștile românilor* (februarie 2020)

- discuții cu profesorul de limba română;
- lecturarea unor texte literare referitoare la simbolurile apei;
- proiecte tematice.

6. *Sărbătorim Ziua Mondială a apei* (martie 2020)

- întâlnire cu inginerul de la Protecția Mediului;
- dramatizare- *Copilul și floarea*;
- desene cu tema- *Importanța apei pentru copii*;
- confecționarea unor ecusoane *Apa, un dar neprețuit* și distribuirea lor în localitate.

7. *Apa, viață și bogăție* (aprilie 2020)

- discuții cu profesorul de geografie;
- studierea unor lecturi și atlase geografice referitoare la flora și fauna din diverse medii acvatice;
- prezentări Power Point cu principalele hidrocentrale, porturi fluviale și maritime, stațiuni balneoclimaterice din țara noastră și din alte țări;
- concursuri de puzzle cu temele: *Planeta albastră* și *Domeniile de utilizare a apei*.

8. *Sănătate = apă+ mișcare* (mai 2020)

- vizită la Bazinul Olimpic din Alba- Iulia;
- întreceri sportive;
- acțiuni de ecologizare a zonelor din preajma râurilor Sebeș și Secaș;
- realizarea unei expoziții de desene cu tema *Mens sana in corpore sano*.

9. *Apa, un miracol* (iunie 2020)

- concursuri de creație literară și artă fotografică;
- prezentarea unui program artistic și a unei parade a costumelor confecționate din materiale reciclabile.

Evaluare:

- realizarea unui portofoliu cu toate materialele elaborate în cadrul proiectului;
- analiza produselor realizate de copii;
- chestionare aplicate copiilor și părinților privind ecologizarea mediului.

Mediatizare:

- realizarea unui CD cu toate activitățile proiectului;
- articole în revista școlii și în presa locală;
- prezentarea proiectului în cadrul cercurilor pedagogice și al simpozioanelor.

Sustenabilitate și durabilitate:

- posibilitatea continuării acestui proiect și în anul școlar viitor, prin implicarea unui număr mai mare de cadre didactice și elevi.

Bibliografie:

Beșliu, Daniela-Istorie- *sugestii didactice pentru clasa a IV- a*, București, Colecția Didactici, Centrul Educația 2000+, 2006;

Băran- Pescaru, Adina, *Parteneriat în educație*, București, Ed. Aramis Print, 2004;

Bunea, Olivia; Micu, Floarea, *Sebeș*, Alba- Iulia, Ed. Unirea, 2003;

CREANGĂ... EUROPEAN (dramatizare ilustrând respectarea drepturilor copilului)

Prof. dr. Ticu Ana-Maria, Colegiul Tehnic „Ion Creangă”, Tg. Neamț

Într-o încăpăre simplă a unei școlițe de cartier din târgul Ieșilor, un învățător între două vârste, șezând pe un scăunel scorojit, rezemat de peretele dinspre răsărit, ascultă silabisirea în șoaptă a elevilor săi, ce descifrează buchiile în Ceasloavele vechi de pe bănci.

- ...*Te-au cu-nos-cuuuut fâp-tu-ri-le...făpturile... ce-le ne-în-suf-su-fle-ți-te...*
- ...*de moarte pă-ca-tu-lui...păcatului...*
- ...*Cru-cii Ttale Hris-toa-se...*

Gândul îi zboară departe, la propria copilărie, când, mânat de zburdălniciile vârstei, făcea câte și mai câte năzbâtii, trecând cu vederea adesea peste sfaturile celor care îl îndemneau la cumpătare și muncă. Deodată, a fost trezit din visare de vocea unei școlărițe cu părul bălai, strâns la ceafă cu o broboadă înflorată.

- Domnule învățător, de ce nu cântă păsările iarna?
- Ehee, Măriucă, hăi! Se vede lucrul că tu numai de cetit nu ai poftă! Se duc și ele, în locuri unde vremea e mai bună și gerul nu e tăios ca prin părțile noastre. Nu te năcăji prea tare, că se întorc în câteva luni, când va adia vântul dulce al primăverii.
- Hmmm, domnule Creangă, ce să spun...le-oi aștepta cu dor, dacă ești matale sigur că se întorc...

Și fata lăsă ochii în Ceaslov, dar gândul îi zbură departe, în întâmpinarea doritelor păsări. Creangă însă privi cu blândețe peste cei câțiva copii care, în ciuda frigului, tot mai veneau la școală. Îi mângâia cu privirea pe creștetele plecate asupra cărților și câteva lacrimi, ca boabele de cleștar, jucau în lumina palidă a după-amiezii. Se gândea la neajunsurile lor, la sărăcia unora sau la singurătatea altora, împletind cu bunătate, frânturi de discuții avute cu părinții sau frații lor, cu promisiunea că le va cumpăra el însuși câte ceva de încălțat sau câte un sumănel celor în nevoie...

- Domnule învățător, îl strigă un flăcăiaș ce purta îndesată pe frunte o căciulă neagră de miel, să știți că Ițic a spus în târg lucruri mincinoase despre dumneavoastră!
- Dar ce a spus, măi, Chiriece? Spune-mi și voi ști!
- A spus că i-ați dat ieri când a plecat acasă două ouă roșii! Auziți! În prag de Anul Nou să dați ouă roșii unui evreu!
- N-a spus minciuni, băiete. Chiar i-am dat. Vedeți voi, când am avut Paștele, i-am promis și lui două ouă roșii, să le vadă, să le aibă, să le mănânce, că mumă-sa nu face acasă niciodată și l-am văzut cum se uita la voi când ciocneți. Dar, bătrânețile, ardă-le para focului, m-au făcut să uit și taman ieri mi-am amintit. Așa că i le-am adus, să nu creadă că n-am cuvânt. Așa-i măi Ițic?
- Cine să spună asta, dom'vățător! Eu n-am zis că nu aveți cuvânt...n-aș fi zis nicicum...
- Știu, știu! Că sunteți cu toții băieți buni și cu bună creștere. Dragi copii, noi trebuie să ne respectăm unii altora credințele și religia, că doar așa pot viețui în pace oamenii pe pământ. Să fim îngăduitori unii cu alții și să fim buni, indiferent de cum îi zicem Dumnezeuului nostru sau cum ne rugăm lui.
- Așa este, domnule învățător, rosti o fată din ultima bancă, dând din cap aprobator. Mereu ne-ați învățat lecția iubirii de aproapele. Nu dumneavoastră ne spuneți mereu să venim la școală cu inima deschisă și cu dragoste?
- Bine mai vorbești, Ilincuță! Mumă-ta, sărmana, e mândră de tine acolo sus, iertată să fie de păcate! Să treci astăzi pe la mine să-ți dau un olăreț cu lapte pentru frățiorii tăi mai mici, că a pus Tinca mai multe oale la prins și noi nu mâncăm atâtea!
- Domnule învățător, nu mai pot lua. Mi-ați dat de toate de mâncare de când s-a prăpădit mama...dar ne descurcăm noi, sărut-mâna! Tata zice că rar mai sunt dascăli ca

dumneavoastră și mereu mă întreabă ce ne-ați mai învățat la școală, că tare ar fi vrut și el să știe a ceti și a socoti...

- Lasă, lasă! Tu vină la școală în fiecare zi și spune-i tătâne-tu să treacă pe la mine, oricând are vreme, să-l învăț buchiile și socotitul. Vedeți, copii! Școala este foarte importantă în viață. Toți oamenii trebuie să învețe cele de folos lor, să facă locul și lumea în care trăiesc mai bune și mai frumoase. Degeaba ai de toate, dacă mintea-ți lipsește. Nu degeaba se spune încă din bătrâni că „Cine are carte are parte!” Voi, cu toții, aveți nevoie de școală, n-are a face că veniți din mahalaua Țicăului sau din buricul târgului, dacă umblați în opinci sau în cizme, dacă mâncați în recreație un boț de mămăligă sau covrigi pudrați cu zahăr... Școala e una pentru toți și voi sunteți una pentru cel ce vă învață, fără deosebire.
- Frumos mai spuneți, domule învățător... dar, vedeți dumneavoastră... nu-i mereu cum vrea omul.
- Ce vrei să spui, Mihăiță? Zi-mi mai clar, că nu pot pricepe.
- Mă gândeam la colegul meu, Vasile a Illoaiei, care azi lipsește. El n-a venit azi la școală pentru că moșu său, care ține cârciuma din spatele primăriei, iar i-a dat cu palmele peste ochi și l-a tras de urechi să se ducă să-i ajute la spălat podelele. El nu voia, că cei din cârciumă fac multă murdărie pe jos și apa e rece, de-i îngheață cârpa în mână... dar până la urmă, de frica unei bătai mai mari, a mers.
- Vai de mine! De ce nu mi-ai spus mai devreme? Lasă că-l dau eu pe mâna legii pe pungașul acela de cârciumar. De mult voiam să-i dau pe față toate înșelătoriile, dar asta a pus capac. Cum poate el lovi un copil, când, nu doar omenia, ci și legea îl apără. Orice ființă de pe lumea sta, cu atât mai mult un copil fără putere și apărare trebuie să se simtă în siguranță în casa lui și între cei cu care trăiește.
- Altă lecție ne-ați dat astăzi, că dacă am sta să adunăm toate câte ni le-ați spus, am vedea câte ne sunt date să avem parte pe lumea asta.
- Atent și înțelept te-ai dovedit a fi, Mihăiță! Dacă le adună toate despre care v-am spus, fie că vorbim despre școală, religie, apărare, toate vi se cuvin vouă, ca oameni și copii ai lumii acesteia. Dar să nu credeți că nu vi se cer de nici unele. Ca să fii om drept și bun, trebuie să și dai, să respecti și să chibzuiești. Îndatoririle voastre sunt pe măsura celor care vi se cuvin. Să nu uitați asta nicicând. Iar amu, ochii în Ceaslov, citiți pagina până vin eu de la cârciumă, că mă duc să-i cer socoteală aceluia.

Creangă păși greoi treptele școliței și ieși pe poarta ușor înclinată din scânduri scorjite de ploi și vânturi. Din urma lui se auzeau silabiselile copiilor, care, așa puțini și sărmani, învățaseră altă lecție ce le va folosi viața întreagă. Ochii unei fete cu casânca legată stângaci dar strâns sub bărbie îl urmăriră până ce se pierdu în capătul ulicioarei cu nămeții bătătoriți. Buzele ei articulară fără sunet, așa, ca pentru sine... „Diseară om mânca lapte”...apoi continuă fraza întreruptă din Ceaslov „...și ne mântuiește pe noi. Amin.”